

Victor Forsberg Lambert

Reinkarnerad som en groda

Illustrationer: Karl Krigsman

Mediabyrån daglig verksamhet 2026

www.mediabyrandv.se

Prolog

Jag heter Geffe Stenlund. Jag är 17 år gammal. Jag bor i Finland. Min pappa är svensk och min mamma är finsk. Jag är ganska populär i skolan. Jag är varken någon nörd eller bokläsare.

Jag har en lillebror som heter Remmi. Han är boknörd i familjen. Jag läser också någon bok ibland. Mest gillar jag fantasy-berättelser.

Jag kom ihåg när jag var yngre och mamma läste om mumintrollen för mig. Jag minns att det var en liten figur i den berättelsen som var hur jobbig som helst.

Annars gillar jag också tevespel. Speciellt rpg-spel får jag väl säga. RPG står för role playing game.

En dag var jag i skolan och hängde med grabbarna som vanligt. Vi pratade om tevespel. Jag pratade om vilka spel som jag ville köpa. Kanske Final Fantasy 7 eller Call of Duty 8.

Plötsligt var dagen slut. Jag sa hejdå till mina vänner och ställde mig för att vänta på bussen. Den skulle komma om fem minuter.

Bussen kom och jag klev på, satte mig ner och lyssnade på musik. Jag lyssnade på en låt som hette "Förlåt mig Niklas, jag trodde jag var gladare utan dig". Jag skrattade till när jag lyssnade på låten.

Bussen stannade på hållplatsen. Funegatan heter hållplatsen jag brukar gå av på. Jag stod på trottoaren och tittade omkring mig. Jag såg en flicka leka med en boll. Bollen studsade i väg och ut på gatan. Det var grönt ljus för bilarna. Jag blev orolig. Flickan gick rakt ut i gatan samtidigt som en bil kom körande. Det såg inte ut som att den skulle sakta ner. Ingen mer än mig verkade se vad som var på väg att hända. Jag sprang mot flickan och puttade henne ur vägen. Sedan blev allt svart.

Kapitel 0: Geffe kläcks

Jag tror jag låg ner. Men jag vet inte. Jag kände mig väldigt kall. Jag undrade vad som hänt. Min kropp kändes konstig. Jag kunde inte känna varken mina armar eller ben. Jag kunde inte se någonting heller.

Men plötsligt uppenbarade sig en vit textruta i luften som jag kunde läsa.

HJÄLP-RUTA INTERFACE. HJÄLP-ROUTAN HAR INFORMATION OM DIG. DEN VISAR DINA HEALTH POINTS, HP OCH MAGIC POINTS, MP. DU KAN SE ALL STATISTIK OM DIG UNDER RUBRIKEN STATS. DU KAN ÄVEN STÄLLA FRÅGOR I HJÄLP-ROUTAN.

Jag blev chockad. Jag undrade vad sjutton som hände.

DET KAN JAG BERÄTTA FÖR DIG. JAG ÄR EN HJÄLP-RUTA. JAG KAN LÄSA DINA TANKAR. DU GJORDE EN GOD GÄRNING. INTE TILLRÄCKLIGT GOD FÖR ATT HAMNA I HIMLEN MEN DU REINKARNERAS SNART.

- Varför hamnade jag inte i himlen om jag gjorde en god gärning? frågade jag.

DU ÄR INTE TROENDE. JAG RÅDGJORDE MED ANDRA HJÄLP-ROUTOR. DU HAR KVAR DITT MEDVETANDE NÄR DU REINKARNERAS. MEN DU KAN INTE REINKARNERAS SOM MÄNNISKA. DIN SJÄL ÄR INTE STARK NOG. MEN VAR INTE LEDSEN. DU KOMMER ATT FÅ EN SKILL HELT GRATIS. EN VÄLDIGT SPECIELL HELIG EGENSKAP.

- Okej, men vad händer med min familj? frågade jag. Mina vänner vill inte att jag lämnar dem. Och vad heter du förresten?

JAG ÄR EN HJÄLP-RUTA OCH JAG HAR INGET NAMN. MEN DU KAN GE MIG ETT NAMN. OM DU UNDRAR VAD JAG ÄR, SÅ ÄR JAG EN SKAPARES HJÄLPARE. ELLER OM DU SÅ VILL, EN ÄNGEL FRÅN DIN VÄRLD. MEN DU ÄR JU INTE TROENDE, SÅ DET DÄR SPELAR INGEN ROLL. DU TRILLADE HURSOMHELT NER, SÅ JAG TOG OCH LYFTE UPP DIG TILL VÅR VÄRLD. DU KAN ALDRIG RESA TILLBAKA. DU KAN GÖRA VAD DU VILL. MEN SNÄLLA, BLI INTE EN DEMON-KUNG FÖR DÅ KOMMER EN REINKARNERAD HJÄLTE ATT STOPPA DIG. VI HAR NOG MED PROBLEM HÄR.

- Jaha, du har inget namn, sa jag. Du får namnet Hjälp av mig. Jag kan alltså göra vad jag vill och så hjälper du mig? Funkar det så?

JA DU KAN GÖRA VAD DU VILL. VAR INTE OROLIG FÖR DIN FAMILJ. ÄNGLAR VAKAR ÖVER DEM. MEN KOM IHÅG. JAG KAN INTE HJÄLPA DIG HELA TIDEN.

VAR FÖRSIKTIG. OM DU DÖR KOMMER DU ATT HAMNA I HELVETET. LYCKA TILL.

Rutan försvann och allt blev vitt. Sedan dök det upp en annan liten ruta där det stod följande:

DINA STATS ÄR

DEX 15

CON 14

WIS 12

INT 10

STR 8

CHA 6

ÄR DET OK ELLER VILL DU BYTA?

Jag var alldeles förvirrad. Jag tryckte på "OK".

Allt blev svart. Det var mörkt och kallt. Jag försökte röra mig. Jag kunde inte känna mina ben.

Efter en stund försökte jag röra mig igen. Något klabbigt blockerade min väg. Jag försökte få bort det. Jag tror jag lyckades göra sönder det, vad det nu än var. Jag kunde inte se.

Jag fattade inte varför jag inte kunde röra mina händer eller ben. Sedan kämpade jag mig ut ur den mjuka konstiga väggen. Jag kom igenom! Nu kunde jag se lite.

Det kom en upp en ruta igen.

GRATULERAR. DU KOM UT UR ÄGGET. DU FÅR 1 SKILL-POINT FÖR DITT FÖRSTA STORA STEG I LIVET.

Vad menas med skill-point? funderade jag. Alltså, jag vet att skill betyder förmåga, men vad betyder det i den här situationen? Jag kände mig helt förvirrad.

Sedan såg jag ett blått hav. Det var ett gigantiskt hav. Jag befann mig i vattnet! Jag tittade bakom mig. Där såg jag några vita saker med svarta prickar som rörde sig.

Jag är inget geni, men jag insåg vad som hände. Jag var en av de sakerna som rörde sig. Men jag kände mig fri. Jag undrade vad det var jag simmade mot. Jag kollade vad som fanns inne i den vita mjuka saken jag kommit ifrån. Det var en massa grodyngel. Jag insåg nu att jag också är ett grodyngel! Jag är inte ens en groda, jag är ett grodyngel! Vad i helsike!? Hallå! Hjälp! Vad är det här?

DIN SJÄL VAR SÅ SVAG ATT DU BLEV REINKARNERAD SOM EN GRODA, ELLER ETT GRODYNGEL RÄTTARE SAGT. MEN BLI INTE DEMORALISERAD. DU KLARAR DIG, DU FÖDDES JU TROTS ALLT.

– Vad menas med skill-points? frågade jag.

SKILL-POINTS KAN MAN ANVÄNDA FÖR ATT KÖPA SKILLS. OLIKA SKILLS KAN VERKLIGEN HJÄLPA DIG. MEN BRA SKILLS KOSTAR MYCKET. DU FÅR SKILLS FÖR VARJE LEVEL DU KLARAR. NU KAN JAG INTE HJÄLPA DIG MER. VAR FÖRSIKTIG OCH DÖ INTE NU. HEJ DÅ.

Hjälp! prutan försvann. Jag undrade vad jag skulle göra. Jag försökte komma ihåg olika teve-spel som jag spelat. Jag tänkte också på några isekai-berättelser jag läst.

Isekai är en typ av berättelse där huvudkaraktären förflyttas till en annan värld. Jag mindes att många gånger kunde huvudkaraktären se sin status. Jag testade med att säga ordet "status" högt.

Inget hände. Jag provade igen.

– Min status! sa jag högt.

Då dök det upp en ruta!

STATUS:

NAMN: GEFFE

RAS: GRODA

ATTRIBUTE: DEX 15 CON 14 WIS 12 INT 10 STR 8 CHA 6 HP 6-6 MP 0

LEVEL: 1/3

INITIATIVE: +1

CLASS: ARMOR-CLASS AC 8

SKILLS: IDENTIFIERA LVL 1 - KAN IDENTIFIERA MONSTER OCH SAKER

SPECIELL SKILL: OÄNDLIG UTVECKLINGSPOTENTIAL

STORLEK: 1 CM

Vad betyder oändlig utvecklingspotential? undrade jag. Betyder det att jag kan gå över level 99? Det som annars är väggen i många spel.

Och vad betyder egentligen en tredjedels level? Jag måste försöka lista ut det. Eller är det nåt speciellt som händer i level tre? Jag simmade ut lite till. Jag tittade ut över havet men kunde inte se något annat än hav.

Eller vänta. Nu såg jag något! Det såg ut som en stenvägg Jag simmade i en stor grotta! Där framme fanns också något litet grönt. Jag vet inte vad det var, men jag simmade ditåt.

Identifiera dig sa jag när jag nästan var framme. Då dök det upp en ruta igen. Grönalger stod det i rutan. Jag simmade ännu närmre. Samtidigt kom jag på att jag var hungrig.

Jag åt av alg-gräset. Då dök det upp en ruta där det stod att jag fick 2 XP.

Hell yeah! tänkte jag. Om jag äter får jag alltså xp, experience points.

Nu kom det upp en annan ruta.

GRATULERAR TILL DIN FÖRSTA XP. MONSTER I DEN HÄR VÄRLDEN FÅR XP NÄR DE ÄTER SAKER, SÅ ÄT DIG MÄTT.

Okej... Jaha, jag är ett monster, tänkte jag. Hoppas inte hjälten i det här äventyret fiskar i det här havet. Eller att nåt annat monster äter mig.

Jag tittade runt omkring mig igen. Jag såg en mellanstor fisk. Eller vad man nu skall kalla det. Den var i alla fall större än mig. Oj vad stor! Jag fick nästan en hjärtattack.

Jag försökte gömma mig. Men fisken såg mig. Den öppnade sina stora käftar. Jag försökte simma därifrån. Fisken följde efter.

Snälla, jag vill inte dö, tänkte jag. Jag simmade med all min kraft. Men fisken var fortfarande bakom mig. Kom igen, förlora intresset nu fisken, tänkte jag.

Då såg jag något! Ett litet hål i en sten. Hålet var alldeles för litet för fisken. Jag simmade in och gömde mig. Puh. Jag kunde andas ut. Jag kollade runt i gömstället.

Det var större än vad jag trodde. Jag behöver fortsatt vara försiktig tänkte jag samtidigt som nästa ruta dök upp.

GRATULERAR TILL ATT HA ÖVERLEVT EN STARKARE FIENDE. DU FÅR 1 SKILL-POINT FÖR DETTA. DU FÅR ÄVEN 1 SKILL-POINT FÖR ATT HA HITTAT DIN FÖRSTA GROTTA.

DU HAR FÅTT EN NY SKILL: SIMMARE LEVEL 1.

Rutan försvann lika plötsligt som den dök upp. Jag försökte känna efter om det var något på gång. Men jag kände ingenting. Däremot såg jag något ljusgrått fladdra omkring på väggarna.

Identifiera! ropade jag.

Det var lusägg. Jag var hungrig. Så jag började äta dem. Medan jag åt kom det fram en ny ruta.

DU HAR DRÄPT ETT FOSTER. 1 XP.

Oj, det var mörkt, tänkte jag.

Jag åt igen och fick 2 xp till. Jag såg ännu fler ägg på andra väggen. Jag sträckte fram handen, fyllde näven med ägg och glufsade i mig. Hoppas inte mamman kommer bara, tänkte jag.

Nu hade jag 18 xp. Jag försökte förnimma något. Jag märkte att något rörde sig. Jag blev rädd. Rutan dök upp igen.

GRATULERAR. DU HAR FÅTT EN NY SKILL. PERSPEKTIV. DU KAN KÄNNA OM NÅGOT ÄR FEL. DU FÅR 1 SKILL POINT.

En slags larv, eller om det var en snigel, kom långsamt krypande mot äggen. Varelsen började äta äggen. Din jäkel, det där är mina ägg, tänkte jag.

Jag attackerade larven. Den var lika stor som jag. Jag sprang framåt och tacklade den. Jag tror den blev lite skadad, men sedan vände den sig mot mig och öppnade sin mun. Varelsen hade inga tänder tack och lov. Men den gick till attack mot mig! Den tog tag i min arm med sin mun. Det gjorde ont! Den sög ju mitt blod! Jag försökte skada den. Men det gick inte bra. Det stod att jag förlorade 2 av 6 hp. Nu har jag bara 4 hp kvar. Till slut fick jag loss den. Jag identifierade den med min identifierings-skill. Det var en blodigel.

RAS: IGEL

KÖN: HONA

HP: 3/5

LVL: 1/3

INFO: SAKNAS KOMPLETTERANDE INFO

Var det allt? tänkte jag. Det står inget om svaghet eller nåt sådant. Men vad betyder level 1/3? Vad kommer hända när jag går upp en level? Kommer något hemskt att hända mig då?

Jag attackerade igeln igen. En träff! Jag lyckades göra 3 i skada. Igeln föll död ner i vattnet. En ruta dök upp.

DU DRÄPTE IGEN: 3 XP

Yes! 3 xp. Jippi, tänkte jag glatt. Jag åt en bit av igeln. Det här smakar illa, men nu har jag i alla fall 4 xp. Undrar när jag kommer gå upp en level?

GRATULERAR! DU HAR GÅTT UPP EN LEVEL. DU FÅR 1 HP OCH 1 SKILL-POINT.

Oj, level 2! Äntligen! Jag tittade runt. Jag såg mer ägg. Det såg ut att vara 3 väggar fulla med lusägg kvar. Jag åt en del. Jag fick 9 xp. Sedan gick jag vidare in i grottan.

Jag kom till ett stort rum där inne. Det såg ut att vara alger därinne. Det var inte så mycket, men bra att ha i alla fall, tänkte jag. Sedan såg jag en annan växt.

Jag sa "identifiera" högt. Det visade sig vara en ung anemon. Jag åt algerna i grottan. Jag fick 10 xp. Jag kollade runt lite till, men jag kunde jag inte se något mer.

Men då plötsligt kom en fisk simmande. Det liknade en clown-fisk, men med ett horn på huvudet. Jag försökte gömma mig. Jag tror jag lyckades eftersom det dök upp en ruta.

GRATULERAR. DU HAR FÅTT EN NY SKILL: SMYGA. DU FÅR 1 NYTT SKILL-POÄNG.

Jag blev glad. Nu kan jag gömma mig bättre. Fisken spottade mat på anemonen. Jag såg 3 fisk-barn också. Sedan simmade de i väg. Jag funderade på om jag kunde äta anemonen.

Jag tog en tugga. Men det gjorde direkt ont i magen. Aj, den är förgiftad! tänkte jag. Jag förlorade 2 liv. Nä, jag kommer inte äta mer. Jag skulle precis simma iväg när fisken kom tillbaka. Jag gömde mig igen. Jag använde min identifierings-skill ännu en gång.

RAS: CLOWN-FISK

KÖN: HONA

HP: 15/15

LVL: 4/10

INFO: INFO SAKNAS

Okej. Så den här fisken har 15 hp och level är 4/10. Vad betyder det? När och hur frågar jag om hjälp? Jag försökte hålla mig gömd och simmade därifrån.

Men fisken såg mig! Jag simmade jättefort. Men fisken kom i kapp. Då gjorde jag något korkat. Jag spelade död. Av någon anledning verkade det dock som att jag lyckades lura fisken.

GRATULERAR! DU LYCKADES LURA FISKEN. VILL DU GÅ UPP EN LEVEL ELLER FÅ EN SKILL-POINT?

Jag valde en skill-point. Men, jaha! Nu började jag förstå systemet! Level 4/10 betyder att Clown-fisken kan nå nivå 10 som mest men nu är på nivå 4. Jag kanske kan hitta något annat så att jag går upp en level? Jag simmade därifrån och kollade om jag kunde hitta mer ägg.

Jag hittade faktiskt en hel vägg med ägg. Jag åt dom och fick 4 xp. Jag letade efter mer mat men jag hittade inget. Jag kom ihåg att man kunde äta alger. Det kanske finns här ute? Jag simmade runt och kollade. Jag hittade många alger, men varken fisk eller monster. Jag simmade snabbt runt och bet av ett par alger och tog till min håla.

Jag åt en av algerna. Det fick jag 5 xp för. Nu hade jag 32 xp totalt.

WARNING! DU ÄR PÅ GRÄNSEN FÖR UTVECKLING

Vad betyder detta? undrade jag. Samtidigt kände jag mig väldigt trött. Jag kände verkligen att jag behövde vila. Men jag tog mig tid till att täppa för ingången till min grotta med en sten innan jag la mig ner. Det var tungt, men jag lyckades efter en stund. Jag kände mig konstig i kroppen, men jag somnade till slut.

Jag vaknade av att rutan lyset framför mig igen.

UTVECKLING FRÅN NYKLÄCKT YNGEL TILL YNGEL ÄR GENOMFÖRD.

Jag märkte att jag var lite större nu. Jag kände mig lite stel. Ungefär som träningsvärk. Jag reste mig upp och tog lätt bort stenen från grottöppningen. Jag tittade ut och såg ett räkliknande djur simma utanför. Jag analyserade den.

RAS: GRÅ RÄKA

KÖN: HANE

HP: 10/10

LVL: 2/5

INFO: DEN GRÅ RÄKAN ÄTER ALGER. DEN ÄR INTE AGGRESSIV SÅ LÄNGE MAN INTE TAR DESS ÄGG.

Sedan såg jag hur räkan simmade in i ett hål. Jag vet inte om jag skall göra det här, tänkte jag. Men jag är hungrig. Jag försökte tyst simma efter.

Kapitel 1: Geffe fortsätter utvecklas

Jag simmade till hålet där jag sett räkan simma in. Jag såg massor av ägg. Jag glufsade snabbt i mig massor. Det är mitt eller någon annans liv som gäller, tänkte jag.

Jag fick 10 xp. När jag ätit upp allt simmade jag tillbaka till mitt gömställe. Jag vilade en stund och lät maten smälta. Sedan frågade jag om hjälp genom att kalla på hjälp-rutan.

DU UNDRAR SÄKERT VAD SOM HAR HÄNT. DU HAR UTVECKLATS. DU MÅSTE NÅ EN VISS NIVÅ FÖR ATT UTVECKLAS. DU KAN SJÄLV VÄLJA UTVECKLING. MEN TA DIG I AKT. OLIKA UTVECKLINGAR UTVECKLAS OLIKA.

FÖR VISSA UTVECKLINGAR MÅSTE DU HA VISSA ATTRIBUT. VÄLJ NOGGRANT. DU KAN SATSA EN SKILL-POINT FÖR ATT FÅ VETA MER OM UTVECKLINGEN.

VAR DET ALLT?

- Hur kan man skaffa skills snabbare? frågade jag.

DU FÅR SKILLS OM DU GÖR VISSA SAKER MÅNGA GÅNGER. DINA SKILLS KAN OCKSÅ GÅ UPP I LEVEL. NÄR DINA SKILLS HAR NÅTT EN VISS LEVEL KAN DE UTVECKLAS.

Sedan försvann hjälprutan. Det stod att jag inte kunde använda hjälp-rutan mer under 5 timmar. Jag tittade mig omkring i mitt gömställe. Längre in i grottan hittade jag 3 ägg.

Jag åt dem också. Men den här gången fick jag bara 6 xp. Vad skall jag göra nu? tänkte jag. Jag undersökte grotthålet vidare, men hittade inget annat. Jag kom ihåg clown-fisken och simmade tyst till den andra hålan. Jag smög försiktigt in. Där såg jag mamma-fisken ge mat till sina ungar. Jag tror inte hon såg mig. Det fanns vajande alger att gömma sig bakom. Fiskmamman verkade vara klar med matningen nu. Hon simmade iväg.

Jag tog tillfället i akt och åt upp alla alger i hålan. Jag fick 5 xp för det. Sedan såg jag anemonen. Jag kom ihåg att hjälprutan sagt att om jag gör saker kan jag få skills. Jag simmade mot anemonen och åt på den. Inget hände. Jag försökte igen. Men aj, Nu gjorde det ont. Jag förlorade ett liv.

Jag hade fortfarande liv kvar. Jag såg mamman igen. Jag följde efter henne. Då såg jag tre små hål jag inte sett förut. Jag simmade in i det närmaste. Det satt en insekt på väggen därinne. Det såg ut som en vanlig lus.

Jag sa identifiera.

RAS: VATTENLUS

HP: 4/4

KÖN: HANE

LVL: 2/3

INFO: VATTENLÖSS LÄGGER ÄGG I VÄGGAR. DE UTVECKLAS TILL BÄCKLÖSS

Jag simmade långsamt mot lusen, men den märkte mig. Jag tacklade den riktigt hårt. En ruta dök upp.

CRITICAL HIT – SKADA 6
DU DRÄPTE EN LUS. 3 XP

Sedan åt jag lusen. Då fick jag 2 xp till.

Jag gick upp en level och fick också en skill-point. Jag skall kolla på vilka skills jag kan få senare, noterade jag för mig själv.

Jag simmade tyst vidare. Men 2 löss uppenbarade sig plötsligt. Jag tacklade dem bägge. Jag fick in 2 i skada mot den ena och slog iväg den. Den andra försökte bita mig. Samtidigt var den första som jag slagit iväg plötsligt tillbaka och fick in ett bett på mig. Jag tog ett poäng i skada. Jag tacklade tillbaka. Lusen dog.

Den andra lusen var kvar och gjorde en attack. Den missade som tur var. Jag tacklade den hårt så att den blev skadad. Den hade 2 liv kvar nu. Jag satsade på att försöka gör 1 till 4 i skada. Lusen försökte bita mig i ögat. Aj, den fick in ett bett i ögonbrynet. Jag la in en ordentlig tackling, men missade.

Nu försökte lusen bita mig igen. I håret denna gång. Men miss. Ha ha, tänkte jag och tacklade hårt igen. Nu dog den.

GRATULERAR. DU HAR BESEGRAT UTMANINGEN 2 MOT 1. DU KAN VÄLJA MELLAN ATT FÅ TILLBAKA DITT SKADADE ÖGONBRYN OCH HÅR ELLER ATT FÅ EN SKILL-POINT.

Jag valde skillpointen. Lössen åt jag upp. Jag fick 10 xp sammanlagt. Jag simmade vidare till nästa grotta. Det såg ut som att det fanns ägg där. Jag hittade 12 ägg i väggen som jag åt upp. Då fick jag 24 xp och gick upp en level. Jag kände att jag behövde vila mig. Jag hoppas att ingen attackerar mig, tänkte jag och la mig för att vila.

Efter en hel dags vilande testade jag att röra på mig igen. Jag var fortfarande skadad i ögonbrynet. Jag började simma långsamt. Då såg jag clownfisken igen. Märkte den mig tro? Jag spelade död. Fisken kom fram till mig, men simmade vidare.

GRATULERAR. DU LYCKADES MED SAMMA TRICK IGEN. DU FÅR EN SKILL-POINT.

Jag blev glad. Jag simmade till det tredje hålrummet. Jag kollade runt och försökte förnimma något. Men jag tyckte inte det var något där. Jag simmade vidare och hittade ytterligare ett rum. Där låg en skadad sjöhäst som blödde. Jag analyserade den.

RAS: LITEN SJÖHÄST

HP: 6/10

LVL: 4/5

INFO: SLÅSS INTE SÅ LÄNGE DEN INTE BLIR OMRINGAD. ÄTER ALGER OCH PARASITER.

Jag funderade på om jag skulle attackera den. Jag bestämde mig för att göra det. Jag var skadad, men det var sjöhästen också. Jag tacklade sjöhästen. Nu hade den bara 4 liv kvar.

Sjöhästen attackerade tillbaka med sin svans. Den missade! Jag hade chansen nu. Jag tacklade den så hårt jag kunde. Den bröt ryggen.

SJÖHÄST DRÄPT 8 XP

GRATULERAR. DU BESEGRADE EN SKADAD FIENDE SOM INTE VILLE SLÅSS.
KÄNNER DU DIG HEMSK NU?
JAG SKÄMTAR MED DIG. DET ÄR NATURENS LAG SOM HÄRSKAR HÄR.

DU FÅR 1 SKILL-POINT.

Jag åt upp sjöhästen. Det fick jag 7 xp för. Sedan simmade jag tyst och långsamt ut. Jag såg mig omkring. Jag var rädd för den där clownfisken.

Jag kunde inte se någon fisk så jag simmade tyst bort tillbaka till det andra hålet. Där var det mörkt. Men det var något som lyste därinne.

Aha. Det är en fisk därinne i mörkret som bara väntar på att få äta upp mig, tänkte jag.

Jag använde mig av verktyget analysera igen.

RAS: Nykläckt lus-fisk

HP: 8/12

LVL: 5/5

INFO: LUS-FISKEN LURAR SITT BYTE MED SITT VACKERT LYSANDE HUVUD.

Jag smög mig närmare utan att fisken märkte mig. Jag tog sats och tacklade den. Jag fick in ordentlig skada. Fisken förlorade 4 liv. Men den var ju ganska stor upptäckte jag nu. Jag började ångra att jag attackerat den.

Fisken försökte bita mig. Efter att jag sprattlat lite lyckades den med det. Aj, jag kommer dö, tänkte jag och la in en rejäl tackling igen. Men fisken skadade mig bara mer. Nu var jag väldigt skadad. Jag kunde inte se någonting alls på ena ögat. Jag kände hur mitt liv sakta rann bort. Men jag hade extra-liv kvar! Med mitt nya liv hade jag krafter att tackla igen. Hårt denna gång. Fisken dog.

LUS-FISK DRÄPT 5 XP

Jag åt upp fisken och lade mig ner för att vila.

Jag vaknade upp och förstod att jag somnat. Jag märkte att jag hade gått upp en level. Jag hade nått ett nytt utvecklingsstadium. Jag tittade ut för att se om fisken var där. Jag såg inget. Jag hade bara syn på ena ögat. Jag hoppas jag får ett nytt öga, tänkte jag.

Men nu kom fisken plötsligt bakom mig. Jag simmade så fort jag kunde. Den här gången lyckades jag simma ifrån fisken. Jag spanade efter ett gömställe.

Jag hittade ett hål som jag tyst simmade in i. Det låg några fiskägg där. Halleluja! utbrast jag för mig själv. Jag började käka äggen. De var goda.

FISK-FOSTER DRÄPT: 5 XP

Jag fick 10 XP. Jag simmade vidare. Där fanns några småfiskar. Jag analyserade dem.

RAS: LITEN SILL

HP: 10/10

LVL: 4/5

INFO: SMÅFISKAR SOM SIMMAR TILLSAMMANS. DE ÄR FEGA.

Jag tittade runt och såg fler småfiskar. Jag simmade snabbt mot dem. Jag lyckades käka en innan de andra hann undan. Jag fick 2 xp.

Jag tittade vidare och såg en ny grotta. Jag simmade tyst intill öppningen. Det var väldigt mörkt därinne så jag simmade inte in.

Då såg jag en mask på en krok. Jag tittade runt om det fanns fiskar i närheten. Ingen fisk i sikte, så jag simmade fram till masken. Jag åt underdelen av den. Jag fick 3 xp. Sedan simmade jag snabbt iväg.

Jag hittade en flaska som jag simmade in i. Jag vilade en stund inne i flaskan. Efter ett tag tittade jag ut. Det såg ut att vara lugnt, så jag simmade ut. Jag kollade runt. Jag hittade några ägg. Men jag såg en fisk i närheten. Jag simmade tyst och försiktigt. Jag lyckades. Fisken upptäckte mig inte. Jag åt fyra ägg. Jag gick upp till level 5/5. Jag simmade tillbaka till flaskan igen. Jag såg en del stora fiskar utanför. Men här var jag trygg kände jag, så jag tänkte att jag kunde sova.

Men då dök rutan plötsligt upp igen. Den här gången var det en massa bilder på olika djur.

VÄLJ UTVECKLING. ALLA UTVECKLINGAR ÄR BRA PÅ OLIKA SÄTT.

Jag blev nyfiken på vad jag kunde välja. Jag fick också attribut-poäng som jag kunde lägga på mina stats efter att jag utvecklats. Jag valde att lägga 2 poäng på kondis.

Sedan tittade jag på utvecklingarna. Det var fyra olika som jag kunde välja. Det stod att jag hade en extra att välja på, alltså fyra istället för tre, eftersom jag hade 16 i kondispoäng. Listan med de jag kunde välja dök upp nu.

1 GRÖN GRODA. SMÅ GRODOR SOM ÄR SNABBA. DE FLYTER I VATTNET NÄR DE ÄR ÄLDRE. DE ÄR MÅNGA. DE LÄGGER ÄGG I VATTNET. DE SIMMAR SNABBT.

GRÖNA GRODOR KAN UTVECKLAS TILL STARKA SNABBA LÖVGRODOR. DE ÄTER FISKAR OCH INSEKTER. FÅGLAR ÄR DERAS FIENDER.

2. HUVUD-GRODA. EN MUTATION SOM UPPSTÅR BLAND 2 AV 20 GRODOR. DE KAN SE BÅDE BAKÅT OCH FRAMÅT SAMTIDIGT. OM ETT HUVUD DÖR VÄXER DET UT ETT NYTT.

EFTER EN MÅNAD ÄR DE SMARTARE ÄN VANLIGA GRÖNA GRODOR. DE BLIR FARLIGA OM DE UTVECKLAS MER.

3. ORM-GRODA. DE ÄR SNABBA. DE KAN GÖMMA SIG VÄLDIGT BRA. DE HAR STARKA MUSKLER. DE KAN VARA GIFTIGA. DERAS UTECKLINGSTAKT ÄR LÅNGSAM. MEN DE BLIR STARKA SEN.

DE ÄR VÄLDIGT STARKA NÄR DE UTVECKLAS TILL SATANS-ORMAR. DE ÄR ONDA VÄSEN. DE ÄR GANSKA SÄLLSYNTA.

4. PADD-YNGEL. DE ÄR FETA OCH HAR STARKA KÄKAR. DE ÄTER MYCKET. DE TÅL MYCKET. DE ÄR VÄLDIGT GODA ATT ÄTA.

PADD-YNGEL KAN UTVECKLAS TILL JÄTTEPADDOR. DE ÄR VÄLDIGT STARKA OCH SMIDIGA, MEN DET ÄR EN RAS SOM TAR LÅNG TID ATT VÄXA.

Okej. Jag stryker de två första alternativen. Jag vill inte vara en vanlig groda. Visst, det kanske finns nåt bra med dom. Och jag vill inte ha ett andra huvud, så tvåan tar jag inte heller. Orm-grodan verkar bra, förutom att försvaret inte är på topp. Jag tänker att jag kanske väljer padd-yingel ändå. Visst, jag kommer vara ett yngel längre tid. Men jag har ju kört Pokemon och använt Magikarp. Jag blir säkert starkare sedan. Jag klickade på den sista. Paddyngel får det bli! Men då kom en varningstext upp. FLASKAN KOMMER INTE RYMMA DIG NÄR DU VÄXER. HALSEN ÄR FÖR SMAL ATT KOMMA UR.

Jag simmade genast ut ur flaskan innan jag växte. Jag hittade en grotta som jag simmade in i. Jag kände hur min kropp ändrades.

Jag kände en stark smärta och svimmade av.

Jag vaknade till. Jag vet inte hur länge jag varit borta. Men jag såg att jag hade växt. Jag var nu 5 centimeter lång. Jag hade fått tillbaka mitt öga. Jag tittade ut ur grottan. Jag såg två fiskar som vaktade något. Kanske var det ägg? Jag analyserade dem.

RAS: SMAL-FISK.

HP: 9/9

LVL: 5/5

INFO: DE LEVER I PAR HELA LIVET. OM DEN ENA FISKEN DÖR BEGÅR DEN ANDRA SJÄLVMORD.

Wow, det här är mörkt, tänkte jag och öppnade munnen för att äta. Jag åt på den ena fisken. Den förlorade fyra liv och försökte ta sig loss utan att lyckas. Den andra fisken attackerade mig. Men jag greppade snabbt tag i även den och styrde om den så att det var dess fru eller om det var dess man den simmade och tacklade istället för mig. Jag tog sedan tag i fisken och bet huvudet av den. Sedan vände jag mig om och bet den andra också tills den dog.

Jag fick 16 XP efter att jag ätit upp fiskarna. Jag hittade 9 ägg som jag också åt upp. Jag fick 2 XP för äggen.

Kapitel 2: Geffe äter upp sig

Jag vilade i den tomma grottan i havet. Jag öppnade menyn och kollade på skill-affären.

GIFT-RESISTANS: 10 SKILL POINTS

KAMOUFFLAGE: 8 SKILL POINTS

ÖVERRASKNINGSSATTACK: 15 SKILL POINTS

NYA ARMAR OCH BEN: 15 SKILL POINTS

TÄNDER: 15 SKILL POINTS

Jag tänker nog köpa tänder, tänkte jag. Det finns såklart mer jag vill ha, men jag tänker att tänder är bra. Det stod att jag har spetsiga tänder. Det plussar på 1 till 6 i skada för motståndaren jag slåss mot.

Jag valde tänder. Jag kände i munnen hur tänderna växte fram. Det kändes konstigt. Men känslan kanske försvinner när jag utvecklas, tänkte jag.

Jag undrade vad jag skulle göra. Jag såg några grodyngel. Kan de ha kläckts samtidigt som mig?

Då kom jag ihåg fiskarna utanför grottan. Jag var större nu. Jag simmade smygande mot grottan för att undersöka.

Jag väntade tyst tills fiskmamman kom. Jag tänkte bita henne. Jag lyckades! Hon tog fyra i skada.

Men fisken hade 11 liv kvar. Hon hade ett horn i pannan som hon försökte spetsa mig med. Men hon missade. Jag bet igen. Det blev 6 i skada den här gången. Fiskmamman gjorde ett nytt utfall. Miss igen. Jag bet hårt i fisken. Jag besegrade den!

DU DRÄPTE CLOWN-HORN-FISKEN. DU FÅR 15 XP.

Sedan åt jag upp fisken och fick ytterligare 10 xp. Då såg jag fiskens barn och en anemon i närheten. Jag tänkte att jag äter allihop. Jag började med anemonen.

Då kom det upp en ruta.

DU HAR FÅTT GIFT-RESISTENS 1. DU FÅR 10 XP.

Jag gick upp ännu en level och åt även upp alla fiskbarn. Det blev 10 xp igen.

Jag vilade lite för att samla krafter. Sedan simmade jag ut och kollade runt. Jag hittade en ny grotta. Jag tittade efter om det fanns något mer att äta. Jag planerade att undersöka grottan vidare sedan.

Jag såg en medelstor fisk som jag analyserade.

RAS: GOD FISK.

HP: 12/12

LVL: 1/10

INFO: SMAKAR GOTT. UTVECKLAS TILL GOD LAX.

Jag simmade långsamt mot fisken. Jag lyckades smyga utan att den upptäckte mig. Jag lyckades bita fisken. Fisken förlorade 6 liv. Den försökte bita mig, men missade. Jag bet fisken en gång till. Den dog. 5 xp på kontot. Sedan åt jag upp den. Det blev 10 xp till.

Nu simmade jag in i grottan. Jag kollade runt. Jag såg massa grå-löss. Jag åt 9 stycken. Grottan gick djupare såg jag nu. Jag simmade vidare. Där fanns större löss! Jag identifierade dem.

RAS: STORA GRÅ-LÖSS.

HP: 10/10

LVL: 1/10

INFO: LÖSSEN ÄR FÖDDA AV EN LUSPRINSESSA SOM LÄGGER STÖRRE LUSÄGG. DE GER DIG SVULLEN HUD OM DE BITER DIG.

Jag smög mig framåt mot lössen. Det var två stora bjässar. Jag lyckades komma nära en av dem. Jag attackerade den. Jag träffade och gjorde 3 liv i skada. Lusen försökte bita mig. Jag blev skadad. Jag bet tillbaka, men missade. Den försökte bita mig igen, men jag var snabbare och bet först. Träff. Lusen tog 5 i skada. Nu bet den mot mig. Men missade. Jag bet igen och fick en träff så att den dog. Jag fick 10 xp.

Jag vände mig mot den andra stora lusen och fick in 5 i skada. Den lyckades bita tillbaka. Jag förlorade 5 liv och var nu riktigt allvarligt skadad. Jag lyckades samla krafter till att bita hårt. Träff. Den tog 7 i skada och dog. Jag fick 10 XP igen. Jag simmade ut ur grottan och gömde mig i en håla i närheten.

- Hjälp! ropade jag. Jag undrar hur min familj mår?
- DIN MAMMA SÖRJR. DIN PAPPA BER TILL GUD FÖR DITT EFTERLIV. DIN LILLEBROR SPELAR ETT AV DINA SPEL SOM DU SPELADE NÄR DU VAR VID LIV.

Jag kom ihåg mina spel. Min lillebror Remmi är inte någon som spelar så mycket teve-spel. Han har aldrig varit så bra på det. Jag funderade på om det kunde vara så att han ville spela för min skull?

Jag grät en stund. Sen sa Hjälp att jag inte kunde fråga mer. Jag måste få veta vad som är i slutet av grottan, tänkte jag innan jag la mig ner för vila.

Jag vilade en hel dag.

När jag var ordentligt utvilad simmade jag tillbaka till grottan. Jag var på level 5 av 10 nu. Jag såg en grå lus. Jag attackerade den och fick direkt in en träff. Den tog 6 i skada och försökte samtidigt bita mig. Aj, den fick in träff på mig. Jag tog 5 i skada. Jag attackerade tillbaka. Bra träff! 8 i skada på lusen. Den dog. 10 nya XP till mig. Jag simmade tyst vidare ner i grottdjupet.

Efter en stund dök det upp en lus till. Jag smög mig fram och attackerade den bakifrån. Träff! Den tog 5 i skada. Jag bet den igen. 3 liv till tog jag på den. Nu försökte den bita mig. Aj igen. Jag fick ett hårt bett och tog 4 i skada. Jag bet tillbaka. Nu fick jag in 6 i skada. Lusen dog och jag gick upp i level. Jag simmade tillbaka till gömstället och vilade.

- Hur går det för min Remmi? Frågade jag Hjälp.

DIN LILLEBROR HAR GJORT FÄRDIGT SIN KARAKTÄR. HAN SPELAR SOM BÅGSKYTT. HAN ÄR PÅ FÖRSTA NIVÅN OCH HAR REDAN LEVLAT UPP TILL LEVEL 2 I SPELET.

Jag blev stolt över Remmi. Jag vilade lite till innan jag simmade tillbaka till grottan.

När jag kom till grottan tittade jag runt. Det såg tomt ut. Då såg jag en lus komma simmande. Jag bet den kvickt. Den tog 5 i skada. Den försökte bita mig men missade. Jag bet igen. 6 i skada fick den och dog. Jag tittade vidare. Då såg jag 2 löss till. Jag bet den ena kvickt. Den tog 6 i skada. Men bägge attackerade mig tillbaka nu. Jag tog 4 i skada. Jag bet tillbaka hårt mot den ena. Den tog 5 i skada och dog. Då passade den andra på att bita mig.

– Aj-aj! skrek jag.

Det blev 7 i skada på mig. Jag kommer få ett synligt ärr, tänkte jag. Jag samlade kraft och bet tillbaka. Jag fick 5 i skada. Lusen högg samtidigt mot mig, men missade. Jag bet igen och träffade. Lusen tog 5 i skada och dog. Jag åt upp lössen. Jag kände mig mätt och trött och simmade tillbaka till hålan. Jag frågade Hjälp igen hur det gick för min bror i spelet.

HAN KOLLAR RUNT. HAN ÄR INNE I DEN FÖRSTA BYN I SPELET. HAN TYCKER DET ÄR KUL. HAN KÄNNER SIG GLAD NÄR HAN SPELAR. DU BEHÖVER INTE OROA DIG.

Jag kände mig lugn och somnade. Jag sov en hel dag. När jag vaknade simmade jag tyst till grottan igen. Två löss märkte mig ändå direkt när jag kom. Varför är de så många? tänkte jag och bet den ena. Den tog 6 i skada. Bägge lössen attackerade mig tillbaka. Men de missade mig bägge två. Jag slog till den ena igen. Jag fick till ytterligare 6 i skada på lusen. Den dog. Den andra bet mig i benet. Jag tog 2 i skada. Jag bet så hårt jag kunde. Lusen tog 7 i skada. Den försökte bita tillbaka men missade. Jag bet igen. Den tog ytterligare 5 i skada och dog. Jag fick 20 xp in på kontot och gick samtidigt upp en level.

Jag tittade runt vidare i grottan. Jag hittade en ingång till ett annat rum. Jag kikade in. Vad jag såg gjorde mig jätterädd! Jag såg en jättelus med skorpionsvans!

Jag analyserade jättelusen.

RAS: PRINSESS-LUS

HP: 25/25

LVL: 4/15

INFO: KAN UTVECKLAS TILL LUS-DROTTNING. LÄGGER MÅNGA ÄGG SOM DROTTNING. ATTACKERAR GÄRNA MED SVANSEN.

Jag attackerade jättelusen, men jag missade. Den attackerade genast tillbaka. Den högg mot mig med sin skorpion-svans. Jag tog 3 i skada. Jag kände hur det brände till i sidan och förlorade samtidigt 1 liv.

Jag har antagligen blivit förgiftad, tänkte jag och flydde tillbaka ut ur grottan till min håla. Jag behöver bli mer motståndskraftig mot giftet, tänkte jag och tittade runt för att se om jag kunde få syn på några anemoner. Jag hittade 4 anemoner nästan direkt.

Jag åt en anemon och fick 5 xp. Jag åt ytterligare en och fick 5 xp till. Min förgiftnings-skills är på level 2 nu. Jag försökte bygga upp resistans och åt ännu en anemon, men det blev en för mycket. Jag mådde dåligt. Jag vilade i hålan ett tag.

Efter ett tag kände jag mig bättre, så jag simmade tillbaka till stället med anemoner. Där fanns massor av clown-fiskar nu. Jag smög mig fram mot en anemon. Ingen märkte mig. Jag åt anemonen. Nej, det skulle jag inte gjort. Nu kände jag mig jättedålig. Jag lyckades ta mig ut osedd och simmade tillbaka till hålan. Jag frågade Hjälp hur det gick för min lillebror.

REMMI HAR FASTNAT. HAN HÅLLER PÅ ATT SLÅSS MOT BOSSEN. HAN HÅLLER PÅ ATT GE UPP.

Nej, ge inte upp brorsan, tänkte jag. Jag måste hjälpa honom på något sätt. Jag frågade om Hjälp kunde hjälpa Remmi i spelet.

JAG KAN GE REMMI SJÄLVSÄKERHET OM DU VILL. DET KANSKE HJÄLPER HONOM. MEN DÅ KAN JAG INTE HJÄLPA DIG PÅ ETT BRA TAG. ÄR DU SÄKER PÅ ATT DU VILL DETTA?

- Ja, gör det snälla, sa jag. Jag vill att han klarar sig. Han har ganska dåligt självförtroende så han behöver din kraft. Men kan du säga mig sen om han klarar det eller inte?

JA DET KAN JAG.

Jag simmade till stället med anemoner. Jag kollade runt, inga fiskar syntes. Jag åt en anemon. 5 xp fick jag. Jag åt ännu mer. En bra bit tog jag. 10 xp fick jag då.

Jag åt ännu en anemon. Den var större än de andra. Den fick jag 20 xp för. Min giftresistans gick upp 2 nivåer till. Jag hade nu level 4 i giftresistans.

Jag åt ytterligare en anemon. 5 xp till på kontot. Jag kände inte längre någon påverkan från anemonens gift. Jag simmade till grottan. Jag kommer besegra lus-prinsessan, tänkte jag medan jag simmade tyst framåt.

Jag såg lus-prinsessan. Det verkade som att jag hade lyckats simma tyst för jag tror inte att hon märkte mig. Jag såg att hon la 10 lusägg. Då attackerade jag snabbt. Jag bet henne i skorpionssvansen. Jag bet så hårt att svansen gick av. Hon tog 13 i skada.

Jag såg att lusprinsessan försökte använda svansen för att attackera mig. Men svansen var ju borta. Hon stod förvirrad samtidigt som jag gick till attack och bet hennes nacke. Hon tog 7 i skada. Hon bet mot mig och fick in ett bett. Jag tog 5 i skada. Jag bet tillbaka. Jag lyckades skada 4 i liv på henne. Jag tog och bet hårt i nacken. Då dog hon. Jag fick hela 50 xp!

En ruta som gratulerade mig till att ha klarat av en mycket starkare fiende dök upp. Jag fick också 2 skill-points. Jag var nu uppe i level 10 av 10. Jag kunde utvecklas vidare.

Jag åt upp äggen. Sen tänkte jag att jag kunde ta över den här grottan. Jag är ju stark nu. Jag vilade en stund. Sedan dök utvecklingsrutan upp. Det fanns tre olika utvecklingar att välja mellan.

1. PADDA: DU ÄR EN STARK PADDA. DIN STYRKA GÅR UPP 2+
DET FINNS FÅ PADDOR I HAV OCH SJÖ
PADDOR BEVAKAR SITT TERRITORIUM NOGA

PADDOR KAN BLI STENPADDOR ELLER GIFTPADDOR

2. GROD-FISK: HAR EN LÅNG SVANS OCH TVÅ HÄNDER. MED HÄNDERNA KAN GROD-FISKEN HÅLLA FAST BYTEN. GROD-FISKEN ÄR SNABB. DEN FINNS I HAV OCH SJÖ.

GROD-FISKEN KAN UTVECKLAS TILL EN UNG GRODA ELLER EN DJUPHAVSFISK.

3. PADD-ÅL. MYCKET SNABB. KAN GÖRA EN STOR VOLT MED HJÄLP AV SIN TUNGA. PADD-ÅLEN ÄR SMIDIG. MEN FALKEN SER DEN SOM EN DELIKATES.

Jag kollade speciellt på alternativ 2. Grod-fisken kan alltså utvecklas till en ung groda. Det låter bra. Padd-ålen verkar i och för sig också bra, men jag vill ha händer, så jag väljer alternativ 2.

Jag fick alternativ 2 precis som jag valde. Jag kände lite smärta. Jag hade fått ganska långa armar. Jag har nu två ögon och är helt vit.

Jag tänkte att jag ser ut som varelsen från filmen Alien när den kommer ut ur magen på människor. Den kunde hålla fast bytet i ansiktet mindes jag nu också.

Jag tittade runt. Jag kände mig smidigare nu. Jag såg någon slags fisk. Jag identifierade fisken. Jag märkte att min identifikationsförmåga hade blivit bättre.

RAS: FÅR-FISK

HP: 14/14

LVL: 8/10

INFO: FÅR-FISKEN SLÅSS INTE. DEN FLYR MEN KAN SIMMA I STIM OCH GESTALTA SIG SOM EN JÄTTEFISK. DEN KAN OCKSÅ BLI TILL EN KO-GET-FISK.

FÅR-FISKEN KAN GE MJÖLK OM DEN BLIR TILL EN FLUFF-FLUFF-FISK. DRICKER DU MJÖLKEN GÖR DEN SÅ ATT DU KAN ANDAS UNDER VATTNET.

Jag såg nu att det var flera fiskar. Jag simmade snabbt mot en dem. Jag attackerade som en varg i en bondgård. Jag bet nacken av en fisk, sen en till och en till.

Jag åt allihop och fick 30 xp. Jag fick samtidigt en ny skill som hette "HÅLL FAST". Den gjorde det svårare för fienden att ta sig loss ur mitt grepp.

Sedan letade jag efter mer att äta. Jag hittade inget förutom lite fler anemoner. Jag åt dem. Jag kände ingen påverkan alls från deras gift. Jag fick 10 xp.

Jag fortsatte att titta runt. Jag hittade två får-fiskar. Jag simmade snabbt mot dem. Jag grabbade tag i den ena och bet den. Den tog 5 i skada. Den försökte ta sig loss ur mitt grepp. men jag lyckades hålla fast. Jag bet igen. Fisken blödde ordentligt och förlorade 6 liv. Den kunde inte ta sig loss ur mitt grepp. Jag kände hur den blev svagare. Jag bet igen. Då dog den. Jag gick både upp en level, fick 10 XP och 1 HP. Jag växte också 1 cm.

Jag tittade runt efter ett nytt offer. Jag såg en får-fisk till. Jag simmade snabbt mot den och lyckades hålla fast den. Jag bet snabbt. Fisken tog 8 i skada och försökte fly. Den lyckades. Jag försökte följa efter, men den var för snabb. Jag började leta efter ett annat byte i stället.

Jag fick syn på en stor fisk. Jag analyserade den.

RAS: GAMMAL PRICK-FISK

HP: 30/30

LVL: 8/15

INFO: PRICKIG FISK UTVECKLAS TILL PRICKIG STOR FISK. JAG KAN INTE KOMMA PÅ NÅGOT ANNAT ATT SKRIVA OM DEN HÄR FISKEN.

Jag ser att det är en stark fisk. Men jag kan överraska den. Jag simmade tyst framåt mot den. Men den märkte mig och försökte fly. Jag lyckades simma ikapp den. Jag tog tag och höll fast den. Jag bet hårt i fisken. Den förlorade 6 liv. Den fortsatte att försöka ta sig loss utan att lyckas. Jag bet igen. Jag tog 9 liv av den. Den försökte bita mig i händerna, så jag släppte taget. Det skulle jag inte gjort. Jag förlorade 8 liv samtidigt som jag försökte hålla fast fisken.

Till slut fick jag ordentligt tag i den och bet till. Den tog 5 i skada. Fisken försökte bita mina händer igen men missade. Jag bet igen. Den tog 7 i skada och dog. Samtidigt såg jag att min ena hand blödde.

Jag fick 30 xp. Jag tittade runt för att se om det fanns något annat att äta. Jag såg inget förutom några småfiskar. Jag simmade snabbt mot dem med öppen mun. Men de simmade lätt ur vägen. Då såg jag en fårfisk. Jag simmade så snabbt jag kunde mot den och bet till ordentligt. Fårfisken tog 8 i skada. Den försökte ta sig loss ur mitt grepp utan att lyckas. Fisken dog till slut. Jag fick 10 xp.

Jag såg en annan fårfisk som jag genast attackerade. Jag höll fast fisken med mina händer och bet den med mina tänder. Fisken förlorade direkt 7 liv. Den försökte ta sig loss och lyckades nästan. Jag bet igen. Den tog 8 i skada och dog. Jag fick ytterligare 10 xp. Jag simmade vidare och letade efter fler fårfiskar. Jag hittade ytterligare en. Jag simmade mot den. Jag lyckades fånga fårfisken direkt. Jag bet hårt i den. Den tog 8 i skada. Den hade ingen chans att fly. Jag bet igen. Jag tog 7 liv från den direkt. Den dog. Jag fick 10 xp.

Jag kollade runt om jag kunde hitta något annat. Jag såg en gammal prick-fisk. Jag simmade snabbt mot den. Jag höll fast den och bet till. Den tog 9 i skada. Prickfisken försökte bita tillbaka men jag var smart och höll fiskens mun stängd. Jag bet den igen. Jag fick in 7 i skada. Den försökte fly. Men förgäves. Jag höll ett fast grepp och bet. 8 i skada fick jag in. Den sprattlade våldsamt och lyckades ta sig loss. Jag simmade snabbt ikapp den och bet till. Ytterligare 8 i skada. Prickfisken dog. Jag fick 30 xp.

Jag simmade vidare och tittade efter något mer att äta. Jag såg en prickfisk till. Den simmade inte. Det såg ut som att den skakade. Jag såg 12 ägg. De var ganska stora. Jag simmade mot prickfisken. Jag höll fast den och bet till. Den försökte ta sig loss men lyckades inte. Den tog 8 i skada av mitt bett.

Jag bet igen. Den tog 7 i skada. Den försökte bita tillbaka, men jag gjorde som sist. Jag höll för fiskens mun och bet den i nacken. Den dog direkt. 30 xp till mig igen. Jag åt upp äggen. Jag fick 20 xp för dem. Jag gick även upp en level.

Jag simmade vidare och tittade runt. Jag hittade ännu en prickfisk. Efter det här kommer jag vila, tänkte jag. Jag simmade snabbt mot fisken. Jag tog fatt i den och lyckades hålla fast direkt. Jag bet till och fick in 8 i skada. Jag höll för munnen och bet till. Men den sprattlade till och lyckades fly ur mitt grepp. Jag simmade efter och fick fatt i den igen. Jag bet till. Fisken förlorade 6 liv. Den blödde mycket och försökte samtidigt simma därifrån. Jag fick in ett rejält bett. Fisken dog. Jag fick ytterligare 30 xp.

Jag simmade till grottan. Jag såg några löss. Jag åt alla. 10 xp fick jag för dem. Nu var det dags att vila. Jag somnade fort.

Kapitel 3: Geffe uppe på ytan

Jag vaknade. Det kändes som att jag sovit länge. Jag bestämde mig för att se efter var jag var nu. Jag simmade upp till vattenytan. Jag tittade upp försiktigt med gälarna under vattenytan så att jag kunde andas. Jag såg massa träd, gräs och lite våtmarker. Jag såg en träbrygga. På bryggan såg jag några marsvinsliknande varelser. Jag identifierade en av dem.

RAS: BAR-BAR-SVIN

HP: 35/35

LVL: 5/15

INFO: GNAGARE SOM LEVER NÄRA STORA BÄCKAR. DE UTVECKLAS TILL BÄR-BÄR-BÄVER. DE ÄR OFTA HUSDJUR.

– 35 HP! Du skämtar med mig, utbrast jag.

Undrar hur mycket xp jag får av den? tänkte jag. Jag försökte komma på en plan för att komma åt den. Då kom jag på det! Jag smög sakta mot en av dem.

Jag lyckades smyga fram oupptäckt. Djuret stod och drack vatten. Jag hoppade snabbt fram och försökte hålla fast djuret och samtidigt dra ner det i vattnet. Jag lyckades! Djuret försökte ta sig loss utan att lyckas. Jag simmade till botten med den. Den sprattlade och rörde sig mycket. Efter två minuter under vattnet verkade den röra sig långsammare. Det kom det fram en ruta.

FIENDEN KVÄVS. 27 I SKADA.

Jag bet hårt för att få död på den. Den dog. Jag fick 30 i xp.

30! Jag vet då vad jag kommer att jaga i fortsättningen, tänkte jag för mig själv.

Jag gick upp en level och tittade runt efter fler byten. Jag såg ett Bar-Bar-svin till. Det här hade silvrig päls. Jag smög försiktigt fram. Jag kan få ett bra grepp nu, tänkte jag och kastade mig fram.

Jag lyckades få ett bra grepp och simmade snabbt ner på djupet med djuret. Det försökte ta sig loss, men lyckades inte. Jag bet hårt i nacken. Bar-Bar-Svinet förkorade 8 liv. Det försökte andas, men kvävdes. Djuret tog 20 i skada. Jag bet igen. Ytterligare 8 i skada. Bar-Bar-svinet sprattlade med sina sista krafter och dog i mina händer.

GRATULERAR TILL ATT HA DÖDAT ETT SPECIELLT SILVER-MONSTER. XP RÄKNAS DUBBELT. DU FÅR EN SKILL POINT.

Jag gick upp en level. Jag blev glad. Silvriga monster skall jag hålla koll på, tänkte jag. Jag fick 60 XP för bedriften. Jag såg ännu ett Bar-Bar-svin en bit bort. Jag simmade tyst mot djuret. Jag gjorde en snabb överraskningsattack. Jag fick genast ett bra grepp och drog ner djuret på botten. Svinet försökte fly men lyckades inte. Istället bet jag hårt och fick in 27 i skada. Jag bet igen så att den dog. 30 XP till mig.

Jag simmade vidare och tittade efter fler Bar-Bar-Svin. Jag såg bara några fiskar. Jag åt upp allihop. De fick jag bara 10 XP för tillsammans. Det var mitt på dagen nu. Alt var ljust. Jag försökte hitta mer att äta. Men jag får inte vänja mig för mycket vid min nya styrka, tänkte jag. Var försiktig, det är mitt liv det gäller.

Kapitel 4: Flickan Migi berättar

Jag heter Migi. Jag är 8 år gammal. Jag bor i Stack-byn med mamma. Min pappa dog efter att ha varit i strid med gobliner.

Jag lekte med mina vänner. Vi lekte riddare mot monster. Jag är på level 3. Jag använder en stav för att slåss med. Jag kan slåss bra. Barn kan faktiskt besegra slajmar och andra små monster.

Jag och mamma bakade efter att jag hade lekt med mina vänner. Mamma sa att jag kunde leka sen igen när hon lagade maten. Jag gick tillbaka till mina vänner.

Jag har tre kompisar. Hunge vill vara en väktare som skyddar folk. Hunge är snäll och gillar djur. Han har tittat så mycket på djur att hans identifikationsförmåga är på level 3. Han är jättebra på många sätt. Min andra kompis Vete är en nobel älva. Hennes pappa var ihop med en elak nobel kvinna. Mamman flyttade ut ur huset. Vete är snäll men envis. Hon gillar att leka nobel-rånare. Det är en lek hon kommit på själv. Den går ut på att en rånare binder fast en nobel. Den tredje kompiserna heter Robin. Han är både snäll och stilig. Hans föräldrar är riddare bägge två. Robin har ett kopparsvärd. Jag drömmer om att bli hans fru.

Jag gick i skogen med mina vänner. Vi dödade några slajmar. Man kan göra medicin-dryck av dom hade jag lärt mig. Jag hittade 6 slajmar som jag slog ner själv. Jag kände mig som en hjälte.

Sedan såg vi en räv. Robin dödade den. Han kunde känna av den tidigt så han var förberedd när den kom nära oss. Efter det gick vi till en grotta, Jag var rädd, men jag vet att Robin kan skydda mig, eller jag menar oss. Jag hade en fackla som jag tände. Vi såg massa benrester. Jag blev rädd. Då såg vi 3 gobliner som åt på en hund. Dom såg oss. Nu blev jag verkligen rädd! Goblinerna sprang mot oss. Robin kapade direkt av huvudet på en av dom. Hunge höll fast den andra och ströp honom. Den tredje goblinen skrek högt. Då kom det fram 9 gobliner till ur små hål i grottan. Alla vi fyra kompisar sprang åt olika håll. En goblin följde efter mig. Jag försökte springa så fort jag kunde. Jag var jätterädd. Jag sprang ut ur grottan och mot vägen som ledde till bäcken. Jag såg inga Bar-Bar-svin. De brukar vara vid bäcken annars. Jag snubblade till. En av goblinerna skrattade till och kom fram till mig med ett rep i sin hand. Vad kommer den göra mig? tänkte jag och skrek på Robin samtidigt. Men ingen hörde mig. Goblinen band mig med repet, tog sedan av sitt linne och band runt min mun. Jag började gråta. Goblinen tittade på mig med ett leende och ledde mig till stigen som gick till grottan. Men så stannade han och band fast andra änden av repet i ett träd. Goblinen gick ner till bäcken som rann nedanför. Han såg ut att vara törstig för han gurglade i sig massa vatten. Jag försökte säga något, men det kom bara ut en massa mummel.

Då plötsligt fick jag syn på en fisk-groda! Jag blev helt chockad. De brukar annars bara finnas i havet. Fisk-grodan brottade ner goblinen i bäcken. Jag såg bara några bubblor. Men sedan försvann även bubblorna. Plötsligt hörde jag Robin ropa mitt namn. Jag blev röd om kinderna. Å ena sidan var jag glad över att bli räddad. Men å andra sidan ville jag inte att han skulle se mig så här. Robin fick syn på mig, sprang fram och började skära av repet med sitt svärd. Jag tog själv av min munkavel när händerna var fria. Jag pussade Robin på kinden. Han rodnade. Sedan gick vi hemåt.

Jag berättade om grod-fisken och allt som hänt för mamma, men hon trodde mig inte. Jag berättade också att jag inte sett några Bar-Bar-svin fastän de brukade vara just där vid bäcken. Mamma sa att vi kunde gå dit en annan gång för att titta. Jag kunde inte sluta tänka på den där grod-fisken. Jag undrade

varför den valde att jaga just där? Den brukar ju annars hålla till i havet. Jag somnade till slut och drömde att jag och Robin hade gift oss. Jag vaknade till och kom ihåg vad jag drömt. Jag funderade på om jag hade modet att fråga Robin om han tycker jag är attraktiv. Sedan somnade jag till slut igen.

Kapitel 5: Geffe levlar upp

Jag lyckades jaga ifatt många Bar-Bar-svin. Jag levlade upp mitt grepp till 5. Min simnings-skill gick upp till level 2. Totalt är jag nu på level 12. Jag kollade runt. Jag åt många av djuren som gått ner till vattnet för att dricka. Jag tänkte att jag måste nog utvecklas så att jag kan leva på land.

Jag simmade omkring och åt anemoner. Jag gick upp en skill-level för anonymitet. Jag fortsatte att titta runt. Jag såg fler varelser som jag identifierade och sedan åt upp.

Jag kände att jag verkligen var på hugget nu. På en dag gick jag upp ytterligare en level. Jag simmade runt och åt non-stop. Då plötsligt hörde jag något som jag inte hört innan. Jag simmade försiktigt upp mot ytan där ljudet kom ifrån. Jag ville inte möta något djur som hade högre level än mig.

Uppe vid ytan såg jag en liten flicka som hade trillat på marken. Bakom henne stod en goblin, eller något som liknade en goblin i alla fall. Jag såg hur goblinen tog fram ett rep. Vad skall jag göra nu? Flickan är i fara!

– Identifiera! sa jag.

FLICKA

HP: 20/21

LVL: 3

INFO: BOR I STACK-BYN. INGEN MER INFORMATION.

Jag gick upp i level efter att jag hade identifierat henne.

Jag såg hur goblinen började binda fast flickan. Jag undrade vad goblinen kan ha för egenskaper? Den ser stark ut. Jag undrar om jag kan besegra den? Jag hoppas det.

RAS: GRÖN GOBLIN

HP 45/45

LVL: 8/20

INFO: GOBLINER BOR I GROTTOR. DE PÅMINNER OM MÄNNISKOR PÅ STENÅLDERN. GOBLINERNA ÄR PÅ VÄG ATT DÖ UT DÅ DE INTE FINNS SÅ MÅNGA GOBLIN-KVINNOR KVAR. GOBLINER ÄTER ALLT DE STJÄL FRÅN BYARNA. DE STJÄL BÅDE MAT, DJUR OCH KVINNOR. GOBLINER JAGAR I GRUPP. GOBLINER UTVECKLAS TILL HOB-GOBLINER, RÖDA GOBLINER ELLER NY-TROLL.

Jag måste rädda flickan tänkte jag. Då kom jag på en idé. Jag hoppas att goblinen är törstig! Den har högre level än mig, men jag kanske kan dränka den? Jag smög försiktigt fram mot goblinen. Den märkte mig inte. Jag låg stilla och väntade. Goblinen gick fram och drack vatten. Då slog jag till. Jag tog tag i goblinen och drog ner den. Jag simmade snabbt ner till botten. Goblinen höll fast i mig. Den bet av min ena arm! Jag tog 15 i skada. Goblinen försökte hålla andan men jag bet tillbaka i hans ben. Goblinen skrek av smärta och svalde då massor av vatten. Den tog 35 i skada. Det sista den gjorde innan den slutade röra sig var att försöka bita mig, men jag undvek den attacken.

DU HAR DRÄPT EN GOBLIN OCH RÄDDAT EN MÄNNISKA. DU FÅR 1 SKILL-POINT OCH 100 XP.

100 XP! Detta var värt min ena arm, tänkte jag. Jag tittade runt efter om jag kunde hitta något annat att äta. Men så kom jag att tänka på flickan. Jag simmade upp till ytan. Där var hon ju! Hon var bunden med ett rep. Jag kan inte hjälpa henne, tänkte jag. Då såg jag en pojke komma gående. Han hade ett svärd i handen. Han hade högre level, så jag ville inte slåss mot honom. Pojken befriade flickan. Hon kysste hans kind. Jag hörde hur dom pratade om en fisk-groda. Jag har inte sett någon fisk-groda, tänkte jag. Jag hörde hur de pratade om hur fisk-grodan hade ätit många Bar-Bar-svin. Jag tänkte att jag måste vara försiktig. Jag har inte sett den där fisk-grodan, men kanske kan jag bli vän med den, tänkte jag.

Då kom det fram en text-ruta igen som berättade att jag kunde få tillbaka min arm för 15 skill-points.

Jag svarade nej. Sedan började jag äta några fiskar som jag hittade. Jag lyckades också hitta några löss. Jag åt 5 av dem. Då fick jag 10 XP. Jag fortsatte att titta runt. Jag såg en silver-fisk en bit bort. Jag simmade snabbt mot den. Jag åt upp den.

GRATULERAR. DU FÅR 50 XP OCH 1 SKILL POINT.

Finns det ännu mer att äta? Jag tittade runt, men hittade inget. Jag la mig för att vila en stund istället. Jag hoppas jag får tillbaka min arm när jag utvecklas, tänkte jag.

Efter att jag vilat började jag att leta efter mer att äta. Under tre timmar letade jag. Jag hittade dock bara några småfiskar. Jag fick bara 20 xp för dem. Jag kunde inte hitta något mer helt enkelt. Jag la mig att sova för natten.

När jag vaknade nästa morgon var jag väldigt hungrig.

Jag såg en fisk som jag genast satte tänderna i. 10 xp fick jag för den. Jag undrar om det finns grodor här? tänkte jag. Kanske kan jag hitta den där fisk-grodan, som flickan hade pratat om. Är det någon som är släkt med mig? funderade jag.

Jag letade, men hittade bara yngel. De vara bara på level 2 och 3. Det verkar förresten som att jag utvecklas ganska snabbt. Kanske för att jag är människa och smartare?

Jag fortsatte att leta något äta, men hittade inget. Jag hade velat hitta en tagg-groda. Men då hörde jag någonting. Jag simmade försiktigt upp mot ytan för att se vad det var. Där såg jag den lilla flickan igen. Hon hade en köttbit i handen. Kan det vara förgiftat? funderade jag. Flickan räckte fram köttet till mig. Det är nog för att tacka mig för att ha räddat henne från goblinen, kom jag på. Jag har i alla fall hög immunitet, tänkte jag. Jag åt upp köttbiten. Då fick jag 40 xp och gick upp en level. Jag växte lite också. Jag är nu 25 cm lång. Jag har 24 skill-points.

Kapitel 6: Robin berättar

Jag heter Robin. Jag är 11 år gammal. Min dröm är att bli riddare som min pappa. Men pappa är arg på mig för att jag slåss med gobliner. Men jag vill slåss. Jag hade trott att jag kunde döda goblinerna i grottan, men det gick inte bra alls. Det slutade faktiskt riktigt illa. Jag var värdelös.

Jag råkade döda en räv istället för en goblin. Den hade kommit springande från sidan. Jag trodde det var en fiende.

Jag gav rävköttet till Migis mamma. Migis mamma berättade att hon inte visste var Migi var nu.

Efter händelsen med räven gick jag till byn för att leta efter Migi. Hon var inte där. Men då kom pappa. Han har dräpt många gobliner. Pappa berättade vad goblinerna gör med fångarna de kidnappar. Jag blev arg och ville bara döda alla gobliner när han berättade. Sedan berättade pappa hur man gör en eld i en grotta och röker ut gobliner.

Jag letade vidare efter Migi. Jag hittade henne vid den stora bäcken. Hon var bunden med ett rep om munnen. Jag sprang fram till henne och skar av repen. Hon tog av munkavlen och kysste min kind. Hon sa att det var en goblin som bundit henne. Jag frågade vad som hade hänt med goblinen som bundit fast henne. Hon berättade att en grod-fisk kommit upp ur vattnet och tagit goblinen och dragit ner den under ytan. Jag blev chockad. Finns det grod-fiskar här!? tänkte jag. De är ju väldigt sällsynta. De kan vara farliga också. Varje grod-fisk kan få runt 100 yngel. De föds ofta i ett litet vattenhål nära stranden. Så det är inte alla som klarar sig fram till havet och överlever.

Min mamma hade hört om vad som hänt med räven när jag kom hem. Jag sa förlåt till henne. Mamma var arg och sa att jag satt mina vänner i fara.

Sedan kom Migi hem till oss. Jag rodnade. Hon hade med sig kött från en lanlan-ko. Hon berättade att hon tänkte gå och mata grod-fisken som räddat henne. Jag ville inte att något skulle hända henne, så jag följde med.

Vi kom till den stora bäcken. Migi gick nära vattenbrynet. Efter en stund kom grod-fisken upp till ytan. Jag såg att den hade förlorat en arm. Men den åt snabbt upp köttet, sen simmade den iväg igen. Jag undrade om det fanns fler grod-fiskar här?

När vi gick hemåt igen berättade Migi att hon aldrig sett en grod-fisk förut. Men jag och pappa har sett dom när vi varit ute och fiskat, berättade jag. Pappa har berättat att dom smakar gott, men att de kan vara farliga. De kan utvecklas till djup-grod-fiskar som kan bli självlysande och förblinda oss med sitt ljus.

Grod-fiskens nästa utveckling efter djup-grod-fisk är mörker-fiskar. De är mycket farliga. Sen kan de utvecklas vidare till avgrunds-grod-fiskar. Det är jättestora monster-fiskar som äter sjömän. De är mycket svåra att slåss mot. Så fly fort om du ser deras ljus. Fast många magiker vill ha deras ljus-boll för dess ljuskrafter. Pappa har berättat att en gång hade 25 b-rankade äventyrare slagits mot en avgrunds-grod-fisk. Grod-fisken hade ätit 23 av äventyrarna. Den ena av de två kvarvarande äventyrarna hade blivit så påverkad av det starka ljuset att han blev helt paralyserad. Den andra äventyraren förlorade två armar. Till slut hade de i alla fall tillsammans lyckats döda grod-fisken. Men efter den berättelsen har jag fått

mardrömmar om grod-fiskar. Men det kan också vara så att grod-fiskar utvecklas till en ny stor groda. Då blir dom snabba och kan även vara giftiga. Jag har ätit en sån en gång. De är goda.

Väl hemma igen efter promenaden med Migi la jag mig i min säng. Jag somnade snabbt och drömde om att jag och Migi gick på äventyr. Vi slogs mot en drake tillsammans. Efter striden gick vi till templet och gifte oss.

Jag vaknade mitt i natten av att jag rodnade. Jag tände och tittade i en spegel. Mitt ansikte var helt röd-rosa. Jag tittade ut genom fönstret och såg pappa gå mot utedasset. Sedan somnade jag om.

Nästa dag när jag vaknade upp sa pappa att han och några affärsmän behövde hjälp med att ta hand om en del lastpallar. Jag tog på mina kläder och följde med pappa.

Vi gick till vägen. Där stod två män. Det var en människa och en orch. Orcher är snälla. De tar hand om naturen. Orchen vinkade till mig. Jag vinkade tillbaka.

- Hallå, är det ni som skall hjälpa oss med lasten? sa orchen till mig och pappa. Vi har några fasan-tuppar i lasten som vi skall ge till en nobel. Ni kan ta varsin också som tack för jobbet.

Fasan-tuppar är jättegoda att äta, tänkte jag. Jag dreglade lite. Pappa knuffade till mig på axeln. Det såg inte så väluppfostrat ut. Men jag såg minsann att pappa dreglade lite han också.

Vi hjälpte till med att frakta fasanerna till den noble personen. Vi skulle till en annan by som låg ganska nära. Efter 25 minuter var vi framme. Det var en stor herrgård. En guldhunds-valp mötte upp oss utanför. Den sprang runt oss och hälsade. Dess päls var blank och skimrande. Vi knackade på porten till huset. En portvakt öppnade dörren och släppte in oss. Jag kollade runt. Det var väldigt stort och fint därinne. Det fanns många tavlor föreställande hjältar och monster. Jag såg också heliga vapen och talismaner uppsatta på väggen. I en korridor stod det djurrustningar uppställda. Herren och sonen i huset kom gående mot oss i korridoren. De såg lite uttråkade ut. Mannen tackade oss. Sedan gick vi hem igen.

Jag och pappa stekte fasan-tuppen vi fått när vi kom hem. Den var hur god som helst! Jag berättade om grod-fisken. Pappa trodde inte på mig. Men jag vet att jag såg den.

Efter maten tränade jag att slåss med pappa. Vi fäktades. Plötsligt sparkade pappa mig i magen så att jag föll ihop. Han sa att man alltid måste vara uppmärksam när man slåss. Jag ställde mig upp och attackerade honom tillbaka. Vi slogs en timme. Sedan vilade vi en stund innan vi gick till stora bäcken för att fiska. Men vi fick ingen fisk. Jag berättade för pappa att det var här jag sett grod-fisken. Pappa bara skrattade och sa att det inte finns något sådant här.

- Det man kan hitta här är grodor eller ormgroddor, sa pappa. De är goda att äta så det finns en anledning till att folk jagar dem. Ormgroddor kan dock utvecklas till en Satans-orm. Det är en jättestark demon eller monster typ som vill ta över världen. Den går knappt att besegra. Det är en som har lyckats besegra Satans-ormen. En hjälte från förr.

Sedan bestämde vi oss för att gå hem igen. Jag tog upp hinken med beten och tittade på bäcken. Jag undrade om grod-fisken fanns kvar eller om den hade dött. Pappa och jag vände oss om och började gå hemåt.

Kapitel 7: Geffe utvecklas vidare

Jag har nått level 15 av 15 nu. Jag förstod att jag snart skulle utvecklas. Jag hittade ett ställe att kunna vila på och funderade på vad jag skulle bli nu. Kanske en tvåhövdad groda?

Listan med utvecklingar dök upp och jag studerade den.

UTVECKLINGAR ATT VÄLJA

1 STOR NY-GRODA. MYCKET STÖRRE ÄN ANDRA PADDOR OCH GRODOR. KAN HOPPA LÅNGT. KAN UTVECKLAS VIDARE TILL SÄLLSYNT GRÖN GIFTIG NYA-GRODA.

KAN VARA MYCKET GODA ATT ÄTA. ENLIGT FOLKTRON BLIR MAN NOBEL ÅRET EFTER MAN ÄTER EN STOR NY GRODA. KAN ÄVEN UTVECKLAS TILL RIDDAR-GRODA.

2 DJUP-GROD-FISK. ETT FISK-DJUR SOM LEVER PÅ DJUPT VATTEN. HAR EN LYSANDE PÅLE PÅ HUVUDET. KAN BLÄNDA FIENDER. ÄR SNABBA I VATTNET. KAN SPRUTA FRÄTANDE SYRA SOM DEFORMERAR FIENDEN. DE ÄR OVANLIGA, MEN BRUKAR ANVÄNDAS SOM VAPEN AV VATTEN-DEMONER.

Okej. Jag vet vad jag kommer att välja, tänkte jag. Djup-grod-fisk lät egentligen bra, men jag vill kunna se mer av omvärlden, så jag tar alternativ 1. Undrar vad jag blir sen?

Utvecklingen startade och jag kände smärta. Kroppen kändes konstig och annorlunda. Jag lyckades sluta ögonen och somna efter en stund.

När jag öppnade ögonen såg jag hjälp-skärmen.

GRATULERAR TILL DIN FEMTE UTVECKLING. DU FÅR 2 ATTRIBUTPOÄNG. NÄSTA UTVECKLING KOMMER BLI SVÅRARE.

- Ge mig två smarthetspoäng till, sa jag. När jag kollade sist såg jag att jag i så fall kunde bli vän med monster. Jag känner mig ensam, så jag vill ha den förmågan.

DET KOSTAR 20 SKILL-POÄNG. DU KAN OCKSÅ GE UTVECKLINGSGÅVAN TILL EN PERSON ELLER ETT MONSTER. ELLER ETT DJUR SKULLE JAG EGENTLIGEN SÄGA. MONSTER ÄR ETT SKÄLLSORD. DJUR ÄR INGA MONSTER. DE KAN UTVECKLAS. JA, DET GÅR ALLTSÅ ATT KÖPA SAKER OM DU VILL. VILL DU KÖPA EN NY SKILL?

- Ja tack, det vill jag, sa jag. Ge mig en förmåga som gör att jag kan generera tillbaka kroppsdelar om jag blir av med dom. Snälla, det måste jag bara ha.

REGENERERA KROPPSDELAR-SKILL KOSTAR 25 SKILL POINTS. DU STARTAR PÅ LEVEL 1. SKILLEN BLIR STARKARE OM DU FÖRLORAR EN KROPPSDEL.

- Så du menar att jag måste bli skadad för att kunna använda min skill fullt ut? frågade jag. Det gillar jag inte. Men jag måste ha den. Så jag tar den!

Jag fick skillen. Sedan bestämde jag mig för att träna. Jag tränade min tunga. Jag simmade upp till ytan och fick en notis. Det stod att mina tänder hade blivit starkare. De gör mer skada nu. Jag kanske kommer att utvecklas snabbt den här gången, tänkte jag.

Kapitel 8: Geffe jagar djur

Uppe vid ytan såg jag inget att äta. Jag bestämde mig för att gå till skogen för att kolla efter något ätbart. Då såg jag plötsligt ett läger med gobliner. Jag smög försiktigt fram. Jag såg lössliknande djur i burar. Jag analyserade dem.

RAS: STOR GRÅ MUR-LUS.

HP: 20/20

LVL: 13/15

INFO: STORA LÖSS ÄR STORA SOM MARSVIN. DE ÄR SÅ FETA ATT DE INTE KAN HOPPA.

GOBLINERNA ANVÄNDER DE STORA LÖSSEN SOM AFRODISIAKUM. GOBLINER SÄLJER OCKSÅ LÖSSEN OCH DERAS SKINN TILL TROLL OCH ORCHER.

Jag blev skakad av informationen. Jag fortsatte att smyga framåt. Knak! Jag råkade knäcka en gren medan jag kröp. En goblin kom fram. Jag försökte gömma mig, men goblinen såg mig! Jag hoppade snabbt i väg. Jag lyckades fly! Goblinen skrek av ilska.

Jag hoppade tillbaka till bäcken. Jag tänkte att jag skulle öva på att använda min tunga. Jag behöver bli bättre på det.

Samtidigt tittade jag upp och såg något som såg ut som små falkar i träden. Jag identifierade dem. Om de är starka kanske jag kan få mycket xp för dem, tänkte jag.

RAS: DODO-FÅGEL.

HP: 12/12

LVL: 1/10

INFO: FÅGELN KAN UTVECKLAS TILL EN BRUN DUVA, BRUN SKATA ELLER BRUN UGGLA. FÅGELN FÅR MAT AV SIN MAMMA.

FÅGELN HAR FINA BRUNA FJÄDRAR. DET BETYDER BRA SKÖRDELYCKA ATT SE EN DODO-FÅGEL. DETTA ÄR MYCKET FINA FÅGLAR SOM SJUNGER FINT. DODO-FÅGELN KAN OCKSÅ SE I MÖRKER.

Jag hoppade runt i trädet från gren till gren tills jag kom fram till ett fågelbo. Då gick min hopp-skill upp en level. Det fanns sex fåglar i boet. Jag använde min tunga för att ta en fågel. Jag bet i fågelungen som tog 8 i skada. Den försökte slingra sig loss, men jag bet igen så att den dog.

Jag fick 5 xp. De andra fågelungarna skrek. Det dök upp ytterligare en fågel som jag identifierade. Hoppas den inte är jättestark, tänkte jag.

RAS: BRUN DUVA.

HP: 23/23

LVL: 15/15

INFO: FINA SÅNGFÅGLAR. KAN KASTA HELIG MAGI. KAN INTE FÖRLORA SIN SYN. KAN UTVECKLAS TILL KUNGSDUVA.

Jag reagerade på informationen. Kan dom verkligen magi? tänkte jag. Bäst att vara på sin vakt nu. De fem ungarna som var kvar i boet skrek. Det måste vara deras mamma som anlant tänkte jag. Jag behöver ha en plan nu.

Då kom jag på hur jag skulle göra. Jag skall ta den bruna duvan med överraskning. Jag hoppade direkt upp mot fågeln och bet av ena vingen. Den tog 15 i skada. Duvan försökte ta sig loss men lyckades inte. Jag bet av nacken på fågeln. 15 xp fick jag. Jag använde min tunga för att svepa upp resten av fåglarna och åt upp allihop. Jag fick ytterligare 25 xp. Min tunga levlade upp en level. Jag tänkte att det här att jaga som en groda var lyckosamt. Jag satt still för att se om det kom fler fåglar att äta.

Men det kom inga fler fastän jag väntade. Då kom jag på att jag kunde leta efter fågelbon. Jag tittade runt. Jag tror jag såg ett bo högt upp i en trädkrona. Jag måste vara försiktig, tänkte jag. Jag hoppade från gren till gren. Till slut kom jag upp till boet. Där fanns 5 brun-fåglar. Jag använde tungan för att äta dem. Glufs! Jag fick 25 xp. Jag klättrade ner. Kanske finns det ännu mer? tänkte jag medan jag klättrade neråt. Men jag lyckades inte se några fler fåglar. Jag satte mig ner vid bäcken och väntade.

En mindre fågel flög förbi. Jag identifierade den.

RAS: LITEN NÅL-FÅGEL

HP: 15/15

LVL: 10/10

INFO: SUGER BLOD FRÅN STORA MONSTER. KAN UTVECKLAS TILL ALLVARLIG NÅL-FÅGEL. NÄSTA UTVECKLING EFTER DET ÄR DÖDS-NÅL-FÅGEL

Jag gömde mig snabbt under vattenytan i bäcken. Fågeln flög ner och landade i vattnet alldeles nära mig. Jag hoppade upp ur vattnet och sköt ut min tunga. Men jag missade! Jag trillade framåt och landade på magen. Jag förlorade 20 HP. Jag blev rätt skadad.

Jag flydde undan och vilade upp mig. Jag använde min regenerar-skill, men det tog ändå ett helt dygn innan jag var läkt. Jag simmade runt i bäcken. Det fanns inga större byten i sikte. Men några små fiskar som jag kunde äta såg jag. Jag såg också en mindre groda. Jag tog mig upp ur vattnet igen och gick till skogen.

I skogen såg jag en nål-fågel. Jag gömde mig fort. Fågeln hade inte märkt mig. Jag sköt snabbt ut min tunga. Träff och mums. Jag åt upp hela i ett nafs. 10 xp fick jag.

Jag la mig ner för att vänta. Men efter en bra stund utan att något mer ätbart dykt upp tröttnade jag. Jag klättrade upp i träden och hoppade åter från gren till gren. Då såg jag ett stort fågelbo. Jag hoppade fram till boet. Där fanns det 9 fågelungar som skrek. Mamman kom flygande tillsammans med en annan mamma-fågel. Det var duvor. De kanske delar bo? tänkte jag. Jag hoppade upp och försökte fånga en av dem. Jag använde min tunga och höll fast duvan.

Jag lyckades hoppa och landa ovanpå fågeln. Jag bet av vingen. Den tog 11 i skada. Den andra fågeln attackerade mig. Jag tog 8 i skada. Jag använde min tunga som försvar. Med tungan slet jag av vingen så att den fick 10 i skada. Jag höll fast fågeln med tungan och bet av nacken så att den dog. Jag gjorde likadant på den som var kvar. Jag fick 20 xp för varje duva.

Sedan åt jag upp alla ungar i boet. Jag spanade efter fler bon men såg inget. Jag fick 40 xp för alla ungar tillsammans. Sedan hoppade jag i vattnet igen.

Nu var jag trött. Imorgon skall jag undersöka goblinerna hann jag tänka innan jag somnade.

Nästa morgon när jag vaknade smög jag försiktigt iväg mot goblinernas grotta. Ingen märkte mig.

Jag såg några stora grå löss. Jag hoppade fram till dem och svepte upp dem med min tunga. Tre löss på en gång satte jag i mig. Det blev 30 xp samtidigt som min skill-level för tungan gick upp en level.

Jag tittade efter ännu mer att äta. Jag såg en goblin. Jag använde min tunga för att kväva den. Jag bet till hårt. Den tog 11 i skada. Goblinen försökte ta sig loss ur mitt grepp. Jag höll emot, men plötsligt lyckades den. Goblinen högg mot mig med sitt svärd. Den fick in en träff och kapade mitt ena ben! Jag förlorade 14 hp. Jag försökte bita goblinen, men missade. Goblinen högg mot mig istället. Men miss. Puh. Jag bet en gång till. Nej! Jag missade igen. Goblinen skrattade åt mig. Han högg mot min mage. Aj! Han fick in en träff. Jag såg hur mina inälvor rann ut. Jag tog 12 i skada. Jag kommer att dö, tänkte jag och tog samtidigt till alla krafter och bet goblinen i nacken. Goblinen andades inte längre.

Jag fick 20 xp och gick upp en level. Jag haltade iväg. Plötsligt kände jag mig väldigt yr. Jag föll i vattnet som jag såg färgades rosa. Jag svimmade.

Tre dagar senare vaknade jag upp på stranden. Jag lever! tänkte jag. Min regenererings-skill hade levlut upp två nivåer. Min arm som goblinen kapat av var tillbaka. Jag såg att jag hade ett stort ärr på magen.

Jag testade att hoppa. Det gick bra. Jag kom upp på en gren. Jag hoppade vidare. Plötsligt var jag ganska högt uppe bland träden. Jag tittade efter något att äta, men såg inget. Jag var riktigt hungrig nu. Nere på marken såg jag tre barn som lekte. Jag hoppade vidare till nästa gren. Där fanns någonting. Två orange ägg! Jag åt bägge. Jag fick 20 xp för de. Kunde det finnas fler bon här? Jadå, jag hittade ännu ett fågelbo uppe i träden. Där låg även ägg som jag åt upp. 20 xp igen.

Då hörde jag ett rytande bakom mig! Jag vände mig om och såg en ap-liknande varelse med bara ett öga. Det såg ut som en cyklop. Jag identifierade varelsen.

RAS: CYKLOP-APA

HP: 50/50

LVL: 15/20

INFO: CYKLOP-APOR ÄR SLUGA OCH GILLAR ATT SKRÄMMA BARN MED SITT ENDA STORA ÖGA. ÖGAT LÄKER SIG SJÄLVT OM DET BLIR SKADAT. DJURET KAN VARA AGGRESSIVT. KAN UTVECKLAS TILL GORILLA-CYKLOP. LÄGGER ORANGE ÄGG. FÅR ALLTID TVÅ BARN. OM DET ENA BARNET BLIR UPPÄTET SÅ ÄR APAN NOGA MED ATT SKYDDA SITT ANDRA BARN. MEN OM DU HAR IHJÄL DET SISTA BARNET DRÄPER APAN DIG PÅ ETT MYCKET BRUTALT SÄTT.

Jag hoppade upp i luften medan apan svingade sin arm mot mig. Men jag hoppade inte tillräckligt högt upp. Apan träffade mig hårt med sin näve. Jag förlorade 8 liv. Jag använde min tunga för att försöka binda fast apan. Men jag misslyckades helt med det. Apan hoppade lätt åt sidan och försökte samtidigt klösa mig. Klösattacken missade som tur var.

Jag bet apan i nacken. Den tog 11 i skada. Apan försökte greppa tag i mig men utan resultat. Jag fortsatte min attack genom att attackera apans enda öga. Apmonstret skrek av smärta och tog 15 i skada. Jag tog

tag i apan med min tunga och slängde ner den från trädet rätt ner på marken. Apan dog direkt. Jag fick 25 xp.

Jag hoppade tillbaka till bäcken. Jag la mig för att vila. Jag sov i två dygn! När jag vaknade var jag helt frisk och alla skador var läkta.

Då hörde jag ett ljud. Det lät som att någon sörplade vatten från bäcken. Jag tittade försiktigt. Det var ett litet silverfärgat djur. Jag vet inte vad det var men jag sköt iväg min tunga och åt upp det. Jag fick 10 xp.

Då såg jag ett likadant djur till. Jag gjorde likadant med tungan igen och åt upp även detta djur. Nu hade jag 20 xp totalt. Och jag fick dessutom en skill-point.

Det var många av de silverfärgade djuren såg jag nu. Jag fortsatte att äta. Jag lyckades ta 10 stycken på kort tid. Det gav ytterligare 100 xp. Min tunga gick upp en skill-level.

Jag tittade nyfiket upp mot träden igen. Var det något som rörde sig där? Jag hoppade runt på grenarna för att hitta något att kaka. Jag hoppade snabbt nu. Då såg jag en av cyklopaporna samtidigt som min hoppförmåga gick upp en level.

Jag använde min tunga för att binda fast apan med några grenar. Jag kastade apan ner mot marken. Den dog direkt. Jag åt upp den och fick 50 xp.

Sedan tittade jag runt. Jag hittade några blad som såg ätbara ut. Jag åt upp dom. Jag fick 10 xp. Min giftresistans gick också upp en level. Vänta lite, är löven giftiga!? tänkte jag. Jag identifierade löven.

LÖV FRÅN PARABLADTRÄDET

GIFTLEVEL: 5

INFO: MYCKET GIFTIGA TRÄD. DET TAR 450 ÅR FÖR PARABLADTRÄDEN ATT VÄXA UPP TILL ETT TRÄD. TRÄDEN ÄR HELIGA FÖR ORCHERNA.

Okej, så det är inte något vanligt träd, tänkte jag. Men vad menar informationsrutan med det där om orcherna? Jag frågade Hjälp-rutan om vad som menades. Det verkade vara viktigt. Jag hoppas jag får bra information.

ORCHER ÄR DE SNÄLLASTE I HELA LANDET. DE BOR I SKOGEN OCH TAR HAND OM NATUREN. DE ÄR VÄLDIGT SNÄLLA SOM SAGT, MEN KAN VARA BLYGA IBLAND.

Nu trodde jag faktiskt inte på ett ord av det där som Hjälp-rutan skrev. Eller det kanske är vildsvin rutan pratar om? Vildsvin brukar ibland vara med i fantasi-berättelser. Ja, det måste vara vildsvin och inte orcher som rutan menar.

Jag tittade runt efter mer att äta. Jag hittade två ägg som jag åt. Jag fick 5 xp. Jag kollade så att det inte plötsligt dök upp någon fågelhona. Jo där kommer en! Den var större än jag trodde. Jag hoppade upp mot fågelns rygg när den närmade sig. Jag lyckades landa på ryggen. Jag försökte bita den i ena vingen. Men fågelns skakade av mig från ryggen. Jag landade på ryggen på marken. Fågeln var genast framme och hackade mot min mage med sin vassa näbb. Jag tog 10 i skada.

Jag försökte snabbt hoppa därifrån. Jag lyckades! Jag vände mig om. Jag försökte använda min tunga för att binda fast fågelns vingar. Men fågelns tog min tunga! Jag förlorade 5 hp.

Vad skall jag nu göra? tänkte jag. Jag kom på en idé. Jag hoppade mot fågeln och tacklade den så att den föll ner till bäcken. Jag följde efter och bet fågeln i nacken. Den försökte ta sig loss, men lyckades inte. Fågeln drunnade och dog. Jag fick 40 xp. Jag drog mig undan för att vila. Mina sår läktes långsamt. Tungan växte ut igen.

Jag har nu levt mitt nya liv i 25 dagar. Ibland känner jag mig ensam. Men ibland kommer flickan som jag räddade med mat till mig. Idag kom hon igen. Jag åt ivrigt maten hon hade med sig. Jag fick 100 xp. Jag undrade vad det var jag åt egentligen? Jag gick upp en level också.

Jag tittade runt i bäcken. Det verkar som att det är jag som är det högsta rovdjuret nu. Jag såg några fiskar. Jag åt allihop. Det var 15 stycken. Jag fick 30 xp för dem. Sedan hoppade jag vidare upp i träden. Jag hittade inget där. Jag satte mig för att vänta om det skulle dyka upp något. Jag hörde ljudet från en cyklop-apa. Det lät som att den var större än vanligt. Jag smög mig fram mot apan.

Jag försökte använda min tunga för att binda fast apans armar. Jag lyckades. Jag tog och kastade ner apan i marken. Den dog direkt. Jag fick 40 xp. Jag hoppade vidare i träden. Jag fick syn på några ägg. Elva stycken räknade jag till. Jag åt allihop direkt. 30 xp till!

Nu såg jag inget mer intressant. Men då fick jag plötsligt syn på den där flickan som jag räddat från goblinen igen! Vad gör hon här? tänkte jag. Jag hoppade ner från träden och tittade. Hon plockade visst blommor. Jag kastade min identifierings-skilnad mot blommorna.

VÄXT: PARBLOMMA.

INFO: EN VIT BLOMMA SOM VÄXER TILLSAMMANS I GRUPPER OM MÅNGA BLOMMOR. GER MAN BLOMMAN TILL NÅGON MAN GILLAR SÅ ÖKAR, ENLIGT TRON, CHANSEN ATT MAN DÅ BLIR ETT PAR MED 25 %.

Åh, det är kanske till pojken som räddade henne efter att jag brottat ner goblinen? tänkte jag. Det fanns även andra växter bredvid de vita blommorna. Jag identifierade dem också.

VÄXT: MÄNNISKO-ÄTARE.

HP: 70/70

LVL: 20/20

INFO: DESSA VÄXTER ÄTER ALLT SOM HAMNAR I DERAS MUN. DE ÄR VÄLDIGT FARLIGA. DE HAR INGEN UTVECKLING. DE KAN GÖMMA SIG BRA. DE VÄNTAR IN SITT BYTE. NÄR DE HAR FÅNGAT SITT BYTE SPRUTAR DE IN GIFT I SITT OFFER. GIFTET DÖDAR LÅNGSAMT OM MAN INTE ÄTER MOTGIFT.

Jag såg att flickan var nära växterna. Jag hoppade fram snabbt. Jag kände att jag stod i skuld till henne sedan hon matat mig. Jag måste bara rädda henne!

Flickan såg mig direkt och blev glad och vinkade. Då gjorde plantan sin attack och åt upp henne! Jag sprang så fort jag kunde mot plantan och bet i dess rötter.

Jag gjorde 20 i skada på växten. Jag bet hårt igen. 20 i skada igen fick jag till. Jag fick tag i flickan i plantans mun och försökte dra. Jag lyckades inte, men hörde henne skrika. Hon lever! tänkte jag. Jag samlade mina krafter och drog på nytt allt vad jag orkade. Växten tog 40 i skada nu. Flickan kom ut!

GRATULERAR TILL ATT HA BESGRAT MONSTRET. DU ÄR PÅ VÄG ATT RÄDDA FLICKAN. LYCKAS DU FÅR DU 2 SKILL-POINTS. DU FÅR 150 XP FÖR ATT HA DÖDAT MÄNNISKO-ÄTAR-VÄXTEN.

Jag kollade på flickan. Hon var helt vit. Hon andades långsamt. Hon såg ut att ha hög feber. Det måste vara giftet, tänkte jag. Jag slickade upp level-4-giftet. Jag bar iväg flickan. Men hon var lite för tung för mig. Jag måste komma på något, tänkte jag. Då kom jag ihåg byn i närheten. Kunde jag få hjälp där? funderade jag. Jag sprang mot byn så fort jag kunde.

När jag kom fram till byn såg jag pojken med svärdet igen. Han som hade tagit loss flickan efter att goblinen bundit henne. Jag gick fram till honom. Han tog fram sitt svärd. Jag hoppade upp och ner. Killen verkade undra vad jag höll på med. Då passade jag på att ta hans svärd. Jag använde min tunga för att ta svärdet ifrån honom. Han såg helt ställd ut. Han skrek till mig. Nu visste jag vad jag skulle göra. Jag hoppade tillbaka till flickan. Jag tog svärdet med mig. Pojken följde efter mig.

Jag märkte att pojken förföljde mig. Framme vid flickan gömde jag mig. Pojken kom fram strax efter mig. Han såg flickan och sprang fram till henne. Han lyfte upp henne på sin rygg och gick sakta tillbaka mot byn.

Jag pustade ut. Sedan hoppade jag iväg. Rutan dök upp. Mitt hopp-skill hade gått upp en level. Ett meddelande dök också upp och berättade att flickan skulle överleva.

Jag fick två nya skill-points. Jag frågade Hjälp-rutan om jag kunde jaga på natten.

DU KAN VARA UPPE PÅ NATTEN. MEN ÄR DU UPPE FÖR SENT KOMMER DU TA SKADA. MEN DU KAN GÅ UPP TRE TIMMAR INNAN DAGEN STARTAR. DIN NATT-SÖMN KOMMER DÅ SAMTIDIGT BLI STARKARE. DET GÅR ATT LEVLA UPP SIN NATT-SKILL. MEN DET GÅR LÅNGSAMT. KOM IHÅG ATT DET KAN FINNAS NATT-DJUR SOM ÄR MYCKET FARLIGA, SÅ VAR FÖRSIKTIG.

Jag vilade en lång stund innan jag gick tillbaka till bäcken. När jag kom dit var flickan och pojken där. Hon hade med sig jättemycket mat som tack. Hon tackade mig flera gånger. Jag gav tillbaka svärdet till pojken. Han tog upp svärdet och dubbade mig till riddare. Rutan dök upp igen.

GRATULERAR. EN MÄNNISKA HAR DUBBAT DIG. BYBORNA SER ATT DU INTE ÄR ETT HOT. DU ÄR NU NÄSTAN DERAS VÄKTARE. DU FÅR EN MÄNNISKO-SKILL.

Sedan kom det fram en ruta med olika mänskliga skills som jag kunde välja på. "JÄRNTÄNDER" stod det till exempel. Det kan vara bra att ha, tänkte jag.

Jag simmade iväg. Jag åt några fiskar. Men jag åt inte alla. Jag var försiktig så att jag inte skulle utrota min mat. 30 xp fick jag. Det var sent nu och det började bli mörkt. Jag såg inte så mycket. Jag hörde något bakom mig och vände mig om. Det var en orm. Jag identifierade den.

RAS: NATT-ORM.

HP: 40/40

LVL: 14/20

INFO: HELT SVART NATT-ORM SOM ÄR AKTIV PÅ NATTEN. LÄGGER SJÄLVLYSANDE ÄGG SOM KAN ANVÄNDAS SOM MEDICIN. ORMEN ÄR GIFTIG. NATT-ORMEN KAN UTVECKLAS TILL NATT-PYTON.

Jag måste vara försiktig, tänkte jag. Jag vet inte vad ormen kan göra. Jag använde min tunga mot den. Jag höll om ormen i nacken med min tunga. Jag kvävde den. Ormen dog. Jag fick 30 xp och min tunga gick upp en level.

Jag tittade runt efter mer att äta. Speciellt tittade jag efter giftiga plantor. Min plan var att min gift-immunitet skulle bli starkare om jag åt sådana. Men jag hittade inget. Nu behövde jag vara försiktig också. Jag kunde bara vara uppe en timme till innan jag skulle ta skada. Då såg jag några löv jag kände igen som giftiga. Jag åt 10 löv. Jag fick 30 xp samtidigt som min gift-level gick upp en nivå. Sedan somnade jag.

Nästa dag när jag vaknade tänkte jag att skulle smyga iväg mot goblinerna. Jag smög försiktigt fram mot en grottöppning. Det var ingen som upptäckte mig. Efter en stund såg jag 2 gobliner som stod en bit ifrån varandra. Jag skickade snabbt ut min tunga mot den ena goblinen. Han hann inte skrika. Jag drog in den mot mig och bet ihjäl honom. 20 xp. Jag smög närmare mot den andre.

Det här var lätt. De är 7 levlar under mig. Jag bet ihjäl den andre också. Samtidigt smaskade jag i mig några grå-löss. 30 xp till fick jag.

Jag kollade runt efter ännu mer att äta. Jag såg ett litet skåp med skylten "FÖRRÅD" på. En goblin stod framför och vaktade. Jag besegrade goblinen enkelt genom att bita ihjäl den också. 20 xp till fick jag. Det fanns lite mat i förrådet men jag tyckte inte det såg så gott ut. Något mer såg jag inte.

Jag gick vidare och kom till ett nytt rum. Där stod det tre tomma burar. Jag ingen aning om vad burarna användes till. Jag vandrade vidare till ännu ett rum. Där fanns tre gobliner varav två höll på att brottas med varandra. Jag sköt iväg min tunga mot den goblinen som inte brottades. 20 xp blev det direkt. Jag gömde mig snabbt.

Brottningsmatchen fortsatte, Jag väntade på rätt läge. Där kom det! Den ena goblinen stod nära mig med sin nacke vänd mot mig. Jag hoppade fram och bet honom hårt i nacken samtidigt som jag tog sats för att hoppa med kraft mot den andre. Jag landade rakt på den andra goblinen och bet nacken av även den. Bägge dog. Det blev 20 xp för var och en av dem. Jag fortsatte vidare in i grottan.

Kapitel 9: En nobel pojke

Mitt namn är Fred Nobel-sköld. Jag är en nobel pojke på åtta år. Jag har blont krulligt hår och är lite mullig. Jag är en klok pojke. Jag vill bli som pappa när jag blir stor.

Jag tycker om att läsa om andra länder och platser. Jag satt och läste om byn som ligger lite längre bort. Pappa brukade beställa mat till vår by från dem. De har jättegod mat där borta. Såklart fick de betalt från oss, men jag tycker att de borde få mer. Jag tycker att de borde fått 20 kopparmynt för en matleverans. När jag blir ledare så kommer jag se till att alla skärper sig. Men jag tycker ändå att pappa visar respekt för de i den andra byn.

Men en sak förstår jag inte. Jag hade hört att en flicka nästan dog av maten. Hon hade tydligen blivit förgiftad. Borde man inte veta att maten är giftig? tänkte jag.

Hemma har vi tre hushållerskor. En som är 30 år, den andra 34 år och den sista är 42 år. De är snälla allihop. Pappa anställde dem för att hålla koll på mig när mamma dog förra året. Då var jag var sju år. Jag saknar mamma. Jag fick en jättesöt guldfärgad hundvalp när hon dog. Jag älskar honom. Han har fått namnet Guld. Jag tycker om att leka med honom.

Jag var ute och lekte med Guld. Vi kastade lite pinnar. Sedan tog jag med mig pinnar in för ved. Ja, jag får hjälpa till med en del arbete hemma. Men jag tycker också om att läsa. Just nu läser jag en spännande bok. Det är en hjälteberättelse. Jag har kommit till kapitel 3. Boken handlar om hjälten Manina som är en musiker som kan lugna ner monster. I början av boken fick hon tusen monster att somna samtidigt. Sedan när de sov kastade hon gift-magi över dem. Manina är både smart och vacker. Hon är 51 år gammal och har tre barn, två flickor och en pojke. Allt utspelar sig 350 år tillbaka i tiden. Jag gillar den berättelsen. I kapitel två dyker min favorithjälte upp. Det är en man som skyddar det nobla folket mot minotaurer. I berättelsen omringas 23 nobla av 47 minotaurer. Hjälten i kapitel två hade ett heligt spjut till hjälp. Han hade först varit gladiator. Men sedan blev han fri och vandrade runt i världen. Då hade han träffat en vacker ung nobel kvinna. De blev kära i varandra. Vid en fest som de nobla människorna hade dök plötsligt de hemska minotaurerna upp. Efter att hjälten besegrat alla minotaurer hade de 23 nobla låtit tillverka en staty av honom. I det tredje kapitlet är vi längre fram i tiden. Där handlar det om en annan hjälte som dog för bara 5 år sedan. Det är en jättestark Paladin med ett vasst spjut som vapen. Han har en gång varit prins. Han slogs mot en demon-kung som han besegrade. Efter striden gifte han sig med en nobel flicka.

Jag pratade om boken med min pappa. Han berättade han kände den där Paladinen! Han berättade också att hjälten hade två döttrar. En som var 20 år gammal och en som var 18. Pappa hade bilder på den familjen. 18-åringen var jättevacker. Jag drömde om henne på natten. Jag är kär!

Sedan lekte jag med min hund Guld. Jag kramade honom. Jag tog också fram mitt svärd för att öva lite. Jag är en bra fäktare. Jag är på level 12. Jag fantiserar ofta om att gå på äventyr i en trollkarlsdräkt tillsammans med en healare, en riddare och några trollkvinor. Mina tankar fick mig att rodna. Men jag var övertygad om att jag kommer bli en skicklig riddare och rädda prinsessor, slåss mot demoner, drakar och hob-gobliner. Jag kommer säkert att bli en bra hjälte! Det är mitt mål faktiskt. Jag kan fråga bönderna om de har resurser att hjälpa mig. De måste hjälpa riddare.

Sedan gick jag mot byn. På vägen genom skogen dödade jag en goblin.

- Ha-ha goblin! sa jag. Det blir 10 xp till hjälten, det vill säga mig. Jag är stark. Jag kommer utrota er. Försök fly bara. Ni kommer inte undan, jag är jätteskicklig.

Jag gick runt och dödade gobliner. Jag gick upp två levlar. Sedan kom jag till bäcken utanför byn. Det är en stor bäck. Jag såg inga djur där. Det kanske finns några stora fiskar? tänkte jag och tog fram ett metspö. Jag väntade och väntade och väntade. Var är de? Varför är de inte här? Jag kom håg förra året. Då fick jag fisk. Det är något skumt här. Besviken gick jag hem.

Jag undrar vad pappa gör nu? Han gör säkert affärer, tänkte jag och öppnade dörren åt Guld. Alla guldfärgade hundar är smarta. De kan gå ut själva. Området är säkert här. Sedan satte jag mig ner för att läsa en saga.

Kapitel 10: Geffe levlar upp

Jag har gått upp tre levlar till! Jag har tittat igenom nästan hela grottan nu. Det är bara ett rum till som jag inte har undersökt. Även min tunga och min hoppförmåga har gått upp varsin level.

Jag smög försiktigt in i det sista grottrummet. Jag visste inte vad jag hade att vänta. Jag såg direkt en stor goblin, förmodligen en hobgoblin. Sedan såg jag en kvinna som stod mot en vägg. Hennes ena ben var fastkedjat. Det fanns också en goblin som såg ut att vara gjord av koppar. Jag fortsatte att smyga framåt. Jag identifierade hob-goblinen. Hoppas att han är svag, tänkte jag.

VARNING! STARKA MONSTER. KOM TILLBAKA NÄR DU HAR BLIVIT STARKARE. OM DU KAN BESEGRA DESSA FÅR DU TRE SKILL POINTS.

RAS: HOB-GOBLIN-LEDARE

HP: 120/120

LVL: 25/25

INFO: STARKA GOBLINER SOM STYR ÖVER ETT NÄSTE. DE GILLAR ATT ÄTA. DE FÅNGAR KVINNOR. DE ÄR VÄLDIGT SJÄLVSÄKRA. DE KAN UTVECKLAS TILL HOB-KUNGAR. DE ANVÄNDER SLAGVAPEN OCH KRIGSHAMMARE. DE KAN BLI MYCKET ARGA.

Okej, det måste vara en boss. Jag måste vara försiktig. Rutan sa att jag kan få tre skill-points så jag kommer ta risken! Jag kommer besegra dem!

Jag fortsatte att försiktigt smyga fram. När jag var nära den stora hob-goblinen hoppade jag upp mot dess rygg. Men precis innan jag skulle landa på ryggen märkte den mig och flyttade blixtnabbt på sig. Hob-goblinen hoppade snabbt åt sidan och röt åt mig.

Jag sprang därifrån så fort jag kunde. Men jag var för långsam. Hob-goblinen kom ikapp mig och slog mot mig med sitt vapen. Han fick in en riktig träff. Jag tog 8 liv i skada. Det fanns en del träd här. Obemärkt lyckades jag lyckade smyga upp i ett av träden. Han såg mig inte. Jag satt på en gren precis ovanför honom när han gick omkring och letade efter mig. Jag hoppade rakt ner på honom och bet allt vad jag kunde. Han tog 15 i skada. Han försökte greppa tag i mig, men lyckades inte. Jag bet hårt igen och lyckades få in 15 i skada en gång till.

Jag tog ett långt hopp bort mot ett träd. Jag landade på marken framför trädet. Hob-goblinen tog sats och sprang rakt mot mig. Han tänkte krossa mig mot trädet förstod jag. Jag lyckades hoppa undan i sista sekunden. Han kraschade in i trädet och skadade sig.

Jag såg informationsskylten flimra förbi.

HOB-GOBLINEN SKADAR SIG SJÄLV. MINUS 10 I HP.

Då passade jag på att bita igen. Ännu en gång tog han 15 i skada. Hur mycket liv har han kvar? tänkte jag samtidigt som han slog mot mig. Aj! Han fick in en hård träff igen. Jag tog 18 i skada.

Jag hoppade iväg, men hob-goblinen gav sig inte utan följde efter. Jag satte av mot bäcken. Sedan gjorde jag något riskabelt. Jag hoppade i vattnet.

När jag stod i vattnet kom hob-goblinen rusande mot mig. Jag använde min tunga som jag sköt iväg mot hans midja. Jag fick ett bra grepp runt midjan och försökte dra ner honom i vattnet. Jag lyckades! Jag simmade med all min kraft ner mot botten. Hob-goblinen höll andan och försökte ta sig loss.

Han lyckades och simmade upp mot ytan. Jag sköt iväg min tunga mot honom och fick fatt i benen. Hob-goblinen höll fortfarande andan och tog samtidigt tag i min tunga och drog. Jag tappade greppet och förlorade 5 hp. Men jag simmade snabbt ikapp honom igen och bet honom. Han tog 15 i skada. Då tog han tag i mig med sin starka hand. Men jag bet honom i handen. Han fick 10 i skada och släppte mig. Då tog jag chansen att bita igen. Det blev 10 i skada för hob-goblinen även denna gång.

Nu började han få slut på luft! Skylten kom fram.

HOB-GOBLIN KVÄVNING. SKADA 25 HP.

Jag bet i hans ben. Han tog ytterligare 15 hp i skada. Jag hoppade upp på ryggen och bet honom i nacken. 20 i skada! Han skrek av smärta. Nu kokade han verkligen av ilska. Jag måste vara smart nu, tänkte jag, hoppade ner och gömde mig. Jag låg under en sten. Han såg mig inte. Han böjde sig ner för att leta efter mig. Då passade jag på att hoppa upp på hans rygg från andra hållet. Jag bet honom hårt och hoppade snabbt upp iväg bland träden. Han förlorade 16 hp. Nu var han arg! Han började slå sönder träden där jag hade gömt mig. Jag fick ett läge igen och hoppade fram och bet igen. 12 i skada!

Hob-goblinen skrek och försökte slå mig med sin näve, men missade. Jag bet i hans ben och fick in 8 i skada. Han trampade mot mig och fick in en träff. Nej! Nu var det jag som tog 8 i skada. Nu har jag bara 7 liv kvar. Jag kommer att dö! tänkte jag. Men nej, jag skall vinna, svarade jag mig själv Kom igen nu! Jag tog sats och bet så hårt jag kunde. Han förlorade 10 hp och tog samtidigt sats för att stampa mig igen. Men den här gången var jag beredd. Jag rullade undan och tog tag i hans ben precis när han skulle lyfta foten. Jag fick fart uppåt och släppte taget när benet var som högst upp. Jag flög upp med rejäl fart. Jag landade på hans nacke och bet till. 20 i skada! Han försökte ta sig loss men jag fortsatte att bita. Han slog mot mig, men jag bet i hans hand.

Hob-goblinen föll till marken. Jag var helt slut nu. Då dök rutan upp igen.

GRATULERAR. DU BESEGRADE ETT BOSS-MONSTER. DU HAR GJORT NÅGOT VÄLDIGT HJÄLTEMODIGT. DU FÅR TRE SKILL-POINTS OCH 300 XP.

Detta var jobbigt, tänkte jag. Men nya tag nu.

Jag hoppade iväg mot byn. Jag letade efter killen med svärdet som räddat flickan och dubbat mig till riddare. Jag hoppade till. Där var han ju! Han stod och tränade med sitt svärd. Han såg mig och vinkade till mig. Då såg han att jag var skadad och kom fram till mig. Men jag visade att han skulle följa efter mig. Jag ledde honom till grottan där den fastkedjade kvinnan fanns. Han hjälpte henne och jag försvann iväg för att vila mig.

Jag vilade i tre dagar. På den tredje dagen vaknade jag av att jag kände av att nån drack vid vattnet. Jag använde min tunga för att känna vad det var. Det var någon slags rått. Jag satte i mig den och fick 20 xp.

Jag var fortfarande hungrig. Jag simmade iväg och letade efter fiskar att äta. Jag hittade några, men det var bara småfiskar. Jag hoppade upp på land och letade vidare. Jag såg en grön anka med ljusgröna ungar i ett tåg bakom sig.

RAS: GRÖN SKOGS-ANKA

HP: 25/25

LVL: 14/15

INFO: GRÖN ANKA ÄTS AV VEGANER DÅ DEN SMAKAR TOFU. KAN UTVECKLAS TILL SKOGS-PRINS-ANKA.

Jag hoppade fram mot ankan och bet i dess vingar vilka jag slet av. Ankan tog 15 i skada. Det var ett smart drag kom jag på. Ankor kan ju flyga, men det kan inte denna längre.

Sedan bet jag igen för 15 till i skada. Ankan dog och jag fick 30 xp. Ungarna hade flytt nu. Jag tittade vidare efter mer mat. Jag hittade en anka till som jag åt direkt. 30 xp igen.

Jag fortsatte att titta runt omkring, men det verkade tomt. Samtidigt kom jag på att jag kände mig ensam. Undrar om jag kan hitta en partner? funderade jag

Jag fortsatte att hoppa runt i bäcken en stund till. Då såg jag något jag inte var beredd på. Det var en stor grön anka med stora fjädrar. Den såg ut som en påfågel ungefär.

Jag undrade om det var detta som var en Skogs-prins-anka? Jag smög mig försiktigt framåt. Jag ville veta om den var stark eller inte. Jag identifierade den.

RAS: SKOGS-PRINS-ANKA

HP: 100/100

LVL: 20/20

INFO: SKOGS-PRINS-ANKAN ÄR EN NOBEL FÅGEL. DEN HAR FINA FJÄDRAR SOM NOBLA MÄN OCH KVINNOR VILL HA.

Jag smög mig närmare. När jag tillräckligt nära hoppade jag upp på dess rygg. Fågeln märkte mig men jag använde min tunga som jag sköt iväg. Jag lyckades få ett grepp runt ankans hals.

Jag hoppade ner i vattnet med ett fast grepp om halsen och drog ner ankan mot botten. Ankan flaxade med sina vingar, men förgäves. Jag bet till ordentligt. Den tog 15 i skada.

Ankan försökte hålla andan. Jag bet till i nacken. Den tog 20 i skada. Ankan svalde mycket vatten och tog ytterligare 40 i skada. Då bet jag den i halsen igen så att den tog 19 till i skada. Ankan kvävdes till slut och förlorade 50 xp i ett svep. Ankan dog och jag fick 200 xp.

Jag såg att jag behövde bara 20 xp till för att utvecklas. Jag tittade ivrigt omkring mig. Det verkade som att jag hade ätit alla stora fiskar. Åtminstone såg jag inga fler. Jag hittade bara några grodyngel och två huvudgrodor. Var är alla andra djur? funderade jag.

Men då hörde jag ljud av att någon drack. Jag simmade långsamt mot ljudet. Jag kastade försiktigt min tunga mot varelsen som drack. Jag lyckades fånga den, drog ner den och simmade ner på djupet. När jag kommit långt under vattenytan tittade jag efter vad det var jag lyckats fånga. Oj! Det var en hundvalp!

Jag hade två känslor samtidigt nu. Min ena känsla sa att jag måste rädda den. Min andra känsla sa att det är mat. Jag bet valpen.

HUNDVALP DRÄPT. 80 XP. DU KAN UTVECKLAS. DU KAN VÄLJA MELLAN TRE UTVECKLINGAR.

1. GIFTIG BONDE-NY-GRODA. KAN SPRUTA SYRA. HUDEN KAN BLI GIFTIG AV VILJEKRAFT. DE ÄR VÄLDIGT STARKA. FOLK ÄTER DEM SOM EN DELIKATESS. KAN UTVECKLAS VIDARE TILL NOBEL-GRODA.

2. STOR GRODA. DE ÄR VÄLDIGT STORA. KAN SVÄLJA STORA FIENDER. DERAS MAGSYRA ÄR JÄTTESTARK. TUNGAN ÄR ÄNNU STARKARE. DE KAN UTVECKLAS TILL BALANG-GRODA.

3 STEN-PADDA. DE ÄR JÄTTESTARKA. DERAS TUNGA ÄR ETT MYCKET STARKT VAPEN. DE ÄR VÄKTARE AV BERGEN. DERAS SKINN ÄR JÄTTESTARKT. DE KAN UTVECKLAS TILL STEN-VÄKTAR-PADDA.

Jag vill inte välja just nu, tänkte jag. Jag åt i alla fall upp jycken och simmade iväg.

Jag grät medan jag simmade. Jag har dödat en hund. En ängel utan vingar. Jag kommer hamna i helvetet nu, tänkte jag.

DU VET ATT HUNDAR INTE ÄR ÄNGLAR. SPECIELLT INTE I ANDRA RELIGIONER. DU RÄDDADE FAKTISKT TVÅ PERSONER, SÅ HÅLL DIN HAKA HÖGT! VILL DU HA HJÄLP MED UTVECKLINGEN?

Javisst, svarade jag. Jag undrar vad som är bäst? Stor-grodan kanske? Men gift-grodan verkar också bra. Jag måste tänka.

Kapitel 11: Pojken Fred berättar

Jag hade suttit och läst en bra stund nu. Jag var på det sista kapitlet i boken.

Nej, nu kommer pappa och stör, tänkte jag när jag vände till sista sidan. Pappa gick fram och tog boken ifrån mig!

- Varför gör du så? undrade jag.
- Du är för liten för att lära dig om den här hjältinnan, förklarade pappa medan han rodnade.

Jag blev sur, tog mitt svärd och gick ut. Min hund var inte hemma, så jag gick själv. Jag tog och dödade några gobliner på måfå. Sedan kom jag till den stora bäcken.

Det fanns inga djur vid bäcken vad jag kunde se. Jag tittade ner i vattnet. Det fanns inga stora fiskar heller. Men då såg jag något som blänkte. Oj, nu blev jag orolig! Det såg ut som min hunds halsband! Jag plockade upp det och tittade runt och ropade på honom. Då såg jag något som såg ut som blod! Nu blev jag riktigt rädd! Jag sprang hem så fort jag kunde. Hunden har jag fått av mamma. Jag ska döda varelsen som har tagit honom! tänkte jag.

Alla hushållerskor tittade oroligt på mig när jag kom fram hemma. Jag ropade på pappa.

- Pappa! skrek jag. Min hund är borta! Kolla halsbandet som jag hittade. Min hund! Snyft. Jag hittade det i bäcken. Snyft. Vi måste göra något!
- Jag har viktiga saker att göra, sa pappa. Men jag kan titta snabbt. Något måste ha ätit hunden. Det kan vara en goblin eller en hob-goblin.

Pappa tog sitt spjut och sa till mig att följa med. Jag var rädd. Själv tog jag med ett armborst. Man vet inte vad som kan finnas i bäcken.

Innan vi kom fram stötte vi på 20 gobliner. Pappa högg snabbt ner allihop. Han är en jättebra nobel general-riddare. Jag vill bli som honom.

Pappa tror nog inte att jag kan slåss mot det mystiska monstret, tänkte jag. Men jag skall visa honom att jag kan. Jag kommer hämnas min hund.

När vi kom fram till bäcken var det några bönder där. Två kvinnor och en flicka och en pojke. Pappa gick fram till dem.

- Vad gör ni här? sa pappa. Det finns ett farligt monster på den här platsen som vi jagar.
- God dag ers nåd, sa kvinnan. Det ni kallar monster är vår beskyddare.
- Vad menar du med beskyddare? frågade pappa.
- Jo, min dotter Migi blev nästan tagen av en goblin här, sa kvinnan och pekade på flickan. Men en grod-fisk räddade henne. Sedan blev hon förgiftad. Och då kom en giftig bonde-ny-groda, som jag är rätt säker på är en utveckling av grod-fisken, och visade Robin här var Migi fanns så att hon blev hittad. Dessutom räddade giftig bonde-ny-grodan även mig från en goblin. Så vi kommer hit med gåvor till den för att visa tacksamhet.
- Ger ni gåvor till ett monster?! utbrast jag. Ni ska ge gåvor till oss nobla. Era kräk! Monstret mördade min hund!

- Han kanske inte visste att det var en hund, sa kvinnan. Det är inget hemskt monster. Det är en hjälte.

Ur sjön kom då plötsligt en giftig bonde-ny-groda upp. Jag blev rädd och pappa tog upp sitt spjut.

- Vad gör ett sånt här monster här? sa pappa. Nu förstår jag hur hunden kunde bli uppäten. Tillbaka allihop! Den är farlig!

Pappa försökte hugga grodan, men den hoppade iväg. Pappa kastade då elektricitet-magi mot den. Grodan var snabb och kastade iväg sin tunga mot ett träd och tog tag i trädet och höll sig fast. Pappa tog sitt spjut och kastade det mot grodan. Grodan duckade och undvek spjutet.

- Nej snälla, döda den inte! skrek Migi. Den har inte gjort något ont mot någon.

Grodan försökte hoppa iväg men trillade i vattnet. Jag siktade med min arm-borst mot grodans nacke och sköt. Precis innan pilen träffade hörde jag ett utrop från Migi.

- Sköld!

En magisk sköld dök upp och stoppade min pil.

- Vad gör du din idiot?! skrek jag.

Jag kände en näve som slog till mig hårt. Det var pojken Robin som slagit mig. Jag såg hur han tog fram sitt svärd.

- Du säger inte så till henne! sa Robin. En gång till och jag svär, du kommer ångra dig!
- Robin! skrek Migi till pojken.

Jag blev arg och tog upp mitt svärd. Jag försökte hugga Robins arm, men han blockade min attack. Jag attackerade på nytt, men det blev block igen.

- Nu får ni sluta slåss, sa pappa. Lägg ner vapnen. Det är fel att folk ska attackera varandra. Monstret har flytt. Antagligen till havet där det hör hemma. Vi går hem nu allihop.
- Monstret är ute ur bilden, sa jag. Men straffa både Robin och Migi. De skall inte få bete sig så mot oss....

Jag kände en stor smäll på min kind. Jag föll ner på marken. Det var pappa som hade gett mig en örfil.

- Nu lyssnar du på mig! sa pappa. Du skulle inte låtit din hund gå ensam. Du är så självisk. Du respekterar inte de som är lägre klass. Du har inte tillräckligt stort hjärta för att styra huset. Du attackerade nästan en liten flicka för att hon lät monstret gå. Ett monster som räddat både henne och en annan kvinna. Sedan försökte du skada eller döda en ung riddare som försvarade sin kvinna. Detta har gått alldeles över styr. När vi kommer hem kommer jag lära dig respekt. Om du vill döda monstret får du göra det själv. Jag kommer inte hjälpa dig med det. Kom, nu går vi hem.

Kapitel 12: Geffe berättar

Kära Gud, vad är det som händer? undrade jag. De vill ta kål på mig, tänkte jag när jag såg två pojkar och en man. De fick samtidigt syn på mig. Mannen tog upp ett spjut.

Jag identifierade mannen. Jag fick nästan en hjärtattack när jag såg hans styrka!

RAS: NOBEL MÄNNISKA

HP: 500/500

LVL: 60

Både pojken och mannen gav sig på mig. Jag lyckades undvika mannens spjut. Det kändes som att jag var nära att dö. Men jag var varken skadad eller död! Jag måste vara mer försiktig i framtiden, tänkte jag och hoppade iväg.

Jag såg ett hål i marken. Där fanns vatten. Jag gick in där och hoppade ner i vattnet. Jag simmade och simmade väldigt länge. Jag tror att jag simmat i 25 minuter innan jag kom till en stenig strand. Nu är jag någon helt annanstans och måste hitta ett säkert ställe, tänkte jag.

Kapitel 13: Öнна, en ödla från vulkan-berget berättar

Jag kände något konstigt. Det var som ett hårt veck i väggen. Jag rörde försiktigt mot väggen. Då gick väggen sönder och jag såg mamma och pappa!

Jag trillade ut från ägget. Jag är en ödla.

Mamma nosade försiktigt på mig. Pappa såg glad ut. Jag försökte säga något. Men det gick inte. Jag var törstig. Mamma såg det och spottade vatten ur sin mun. Jag drack vattnet och fick 3xp.

Mamma sa att allt levande kan utvecklas. Pappa berättade att jag måste äta för att växa.

Jag tittade mig omkring. Det var en fantastisk värld!

– Vi bor i närheten av en vulkan, sa pappa.

Vi bodde i en grotta. Jag såg några träd en bit bort utanför grottan och frågade mina föräldrar om jag kunde gå dit. Men mamma sa att det var farligt. Jag lydde henne. Sedan gick vi in i vår håla.

Jag tittade efter någonting att äta. Jag såg en liten insekt. Jag försökte äta den, men den bet mig. Jag tog 4 i skada. Då bet jag hårdare så att den dog. Jag fick 5 xp och la mig för att vila.

När jag vaknade var både mamma och pappa borta. Jag tittade runt men hittade dem inte. Jag ville ha mer att äta, men det verkade inte finnas något i grottan. Jag gick ut ur grottan. Där såg jag fåglar. De är farliga hade mamma sagt. Jag gömde mig. Då såg jag ett hål i marken. Det fanns en skorpion i hålet! Jag flydde snabbt iväg. Jag fick en skill-point för min lyckade flykt mot en stark fiende. Jag sprang vidare och försökte hitta någonstans att gömma mig.

Men jag hittade inga gömställen. Då hörde jag en fågel närma sig. Jag försökte springa snabbare, men fågeln hann ikapp och tog tag i mig. Men innan den lyfte iväg kom en stor räv och tog fågeln. Mamma hade berättat att rävarna väntar i bakhåll och kan ta fåglar. Jag kom undan i alla fall!

Då såg jag en håla. Jag sprang dit och gömde mig. Det var en liten håla, men jag höll mig gömd. Jag kunde precis titta ut ur hålet. Mina föräldrar kunde jag fortfarande inte se. Det fanns inget att äta heller.

Jag bestämde mig för att krypa ut försiktigt och titta efter ett annat gömställe. Då såg jag det. Ett större hål som ledde djupare. Jag kröp ner. Det fanns några vägglöss-ägg som jag åt. 2 xp fick jag för äggen. Jag kröp djupare ner och såg 2 öppningar till gångar som ledde vidare. Jag tog den vänstra gången. Där var en liten mask-lus som jag åt upp. 2 xp till fick jag. Plötsligt var jag i slutet av tunneln.

Jag vände om och gick tillbaka. En stor mask-igel dök upp. Jag försökte försiktigt krypa vidare. Det verkade som att den inte märkte mig. Jag bet i dess svans. Igeln tog 2 i skada. Jag fortsatte att bita mig fast i igelns svans. Jag lyckades. Då fick jag en skill som hette inre styrka. Det var på grund av min envishet. Det stod att mina attacker kommer bli starkare och att jag kommer göra mellan 1 till 4 mer i skada vid varje attack.

Jag bet igen och lyckades ge 6 i skada. Mask-igeln dog. Jag fick 8 xp och gick upp en level. Jag utvecklas nog snart, tänkte jag och åt upp hela den döda mask-igeln.

Jag undrade vart mamma och pappa hade tagit vägen. Jag gick runt och tittade, men kunde inte se dem. Jag fortsatte tillbaka till den andra tunnelöppningen. Det verkade helt tomt där. Var är mina föräldrar egentligen? tänkte jag. Okej, jag kanske är mogen nog att klara mig själv. Men precis som jag tänkte det så såg jag dem!

- Mamma, pappa! hojtade jag.

De sprang bägge fram till mig. Mamma berättade att hon varit orolig. Hon berättade att hon och pappa hade varit tvungna att gömma sig. Pappa skällde ut mig för att jag hade lämnat boet. Men när jag förklarade att det var på grund av en skorpion sa han förlåt. Han hade inte märkt skorpionen sa han. Mamma gav mig vatten. Jag drack och fick 2 xp. Min dryckes-skill gick också upp en level.

Jag undrar när jag blir som mina föräldrar? tänkte jag. De är snabba salamandrar på level 8/10. Jag vill bli som dem. Sedan somnade jag.

Nästa dag kände jag mig bra när jag vaknade. Mamma berättade att vi skulle jaga Fi-Fi-flugor idag. Jag tittade genast mig omkring för att se om jag kunde se någon fluga. Där såg jag en! Jag hoppade mot den. Jag lyckades bita den. Den tog 7 i skada och dog direkt. Jag fick 2 xp. Jag sprang ut och tittade efter fler flugor men kunde inte se någon. Medan jag tittade skrek plötsligt mamma att jag skulle gömma mig! Det var en fågel som kom. Jag lyckades hitta ett bra gömställe.

Jag tittade på fågeln från mitt gömställe. Den är stor, tänkte jag. Men jag kan inte se hur stark den är. Det är det nästan ingen som kan. Det är bara 0,99 procent som har den förmågan. Jag undrar hur det ser ut om man har den förmågan, tänkte jag. Tänk om jag kan lära mig det? Jag hoppas vi klarar oss från fågeln. Men samtidigt som jag tänkte det flög den iväg. Jag tittade på mamma. Vi gick tillbaka hem.

Mamma hade vatten i munnen som hon lät mig dricka. Jag fick 2 xp igen. Pappa berättade om de stora på två ben.

- De är jättefarliga, förklarade pappa. De äter oss inte, men de jagar oss ibland. Jag blev nästan fångad en gång men jag lyckades fly.
- Jag tror att de äter oss, sa mamma.

Sedan la jag mig för att vila. Jag funderade på om jag kommer hitta en hane i framtiden. Mamma hade berättat att jag kommer känna mig konstig ibland när jag utvecklas. Sedan somnade jag.

När jag vaknade ville jag gå till grottan bredvid. Pappa sa att jag kunde gå själv. Jag gick dit och tittade. Jag såg inget som verkade farligt. Men då hörde jag något. Jag tittade mot ljudet och såg tre råttor som slogs mot en mask. Det såg ut som en infekterad parasit-mask. De kan inte infektera andra levande saker, men de kan kontrollera de dödas muskler. Masken såg ung ut. Råttorna attackerade men missade. Masken bet i ett rått huvud. Råttan blev väldigt skadad. Masken flydde snabbt ut ur grottan. Råttan föll ihop på marken. Jag försökte samtidigt smyga ut ur grottan medan alla tittade på råttan.

Ingen märkte mig. Jag lyckades komma ut. När jag var ute tittade jag efter något att äta, men kunde inte hitta något. Det fanns en stor vattenpöl som jag drack ur. Jag fick 4 xp. Samtidigt såg jag några ägg i vattnet. Det var igel-ägg. Jag tittade noga så att inte mamman fanns i närheten. Men jag såg inget och åt två ägg. Jag fick 4 xp. Jag undrar om jag utvecklas direkt när det är dags? Jag måste fråga mamma sedan tänkte jag.

Jag tittade runt lite till. Jag såg ett ägg till som jag åt. 2 xp igen. Sedan gick jag hem. Jag drack vatten som mamma gav mig. 2 xp ännu en gång. Mamma berättade att jag snart kommer att utvecklas och att man måste vila för att utvecklas. Sedan somnade jag.

Nästa dag så jagade jag och pappa. Vi gick till stället med stenar. Det fanns många vassa stenar. Det kändes nästan lite magiskt där. Vi tittade runt efter något att äta. Vi hittade små myggor. Jag lyckades inte fånga någon. Pappa fångade två. Han gav mig den ena. Jag åt den och fick 2 xp. Då kom mamma. Hon var orolig. Hon berättade att hon hade hört varelserna med två ben. Vi sprang hem allihop. Mamma hade vatten i munnen som hon spillde på marken när hon sprang. Jag stannade och drack vattnet från marken. Jag fick 2 xp. När vi kom hem verkade den två-fotade jätten vara borta. Vi fortsatta med att jaga mat nära hemmet. Jag hittade en fluga som jag åt. Det blev 3 xp. Då såg pappa något. Det var en stor lus. Pappa bet den i nacken. Lusen försökte skaka av sig honom. Mamma sprang fram mot lusen och bet den i benet. Hon drog hårt så att benet gick av.

Lusen dog. Jag blev imponerad av vad jag såg. Jag tänkte att jag och min framtida hane också kommer kunna göra sådär en dag.

Jag letade själv vidare efter andra byten. Jag hittade en lus. Jag bet den så att den tog 7 i skada. Den dog. Jag fick 3 xp. Jag fortsatta att leta. Jag hittade ett par snigel-ägg som jag åt. 6 xp fick jag då.

Jag gick upp en level. Jag kan utvecklas nu. Jag kommer att bli en liten ödla, men jag måste vila för att utvecklas.

Då plötsligt blir vi alla upplyfta! Det var den tvåbenta jätten! Jag blev rädd. Vi blev burna till ett ställe med hö som jätten la ner oss i. Jag skakade av rädsla. Mamma försökte lugna mig.

Pappa försökte gräva ett hål så att vi kunde fly. Men det gick inte. Jag var mycket rädd. Plötsligt skakade allting. Jag svimmade.

Jag vaknade av att pappa skrek till mig att jag måste vakna. Mamma sa att vi kunde smita nu. Vi sprang allihop. Men jag hörde något bakom mig. Jag vände mig om och tittade. Det var en orm! En röd pyton. Vi sprang så fort vi kunde, men ormen höll fart med oss. Vi kom ut till ett grönt område med skog en bit bort. Precis när vi kom fram till skogskanten kom ormen ikapp oss. Den försökte bita oss med sina giftiga tänder.

Ormen lyckades bita pappa. Han förlorade 12 liv. Jag ville rädda honom, men mamma stoppade mig. Hon sa att vi måste springa. Jag hann se hur ormen åt upp pappa.

Efter en stund kom vi till en stor väg. Jag såg en parasit-mask en bit bort. Åh nej, jag vill inte bli en mask-slav hann jag tänka samtidigt som ormen kom ifatt oss igen.

– Kommer vi klara oss? undrade jag.

Mamma attackerade ormen. Den förlorade 6 liv.

– Du måste fly! sa mamma.

Jag ville inte lämna henne, men lydde ändå.

Medan jag flydde hörde jag hur ormen bet mamma. Den bet jättehårt. Hon förlorade 15 liv. Jag såg hur ormen kastade iväg mamma mot vägen. Hon föll död ner. Jag började gråta. Jag har förlorat bägge mina föräldrar! Samtidigt såg jag hur parasit-masken rörde sig sakta mot mammas livlösa kropp.

Ormen kom ikapp mig fort och slog mig med sin svans. Jag förlorade 7 liv. Jag kommer att dö. tänkte jag.

Jag kunde inte se så bra, men plötsligt såg det ut som att en stor grod-liknande varelse attackerade ormen. Ormen bet grodvarelsen, men den tycktes inte bli förgiftad. Grod-varelsen spottade syra tillbaka och använde sin tunga för att strypa ormen. Sedan släppte grod-varelsen greppet. När ormen hämtade andan passade grodvarelsen på att spotta syra igen, rakt i ormens mun denna gång.

Efter 10 sekunder var ormen död. Grodan gick mot mig. Nu var jag rädd. Den kommer äta mig, tänkte jag och blundade.

Men inget hände. Jag öppnade ögonen. Det kom upp en ruta. Jag har aldrig sett något sådant förut.

MONSTRET VILL VARA TILLSAMMANS I GRUPP. VILL DU VARA HANS HUSDJUR?

JA?

NEJ?

FÖRDELAR: DU KAN SE HANS STATS OCH HAN KAN KÄNNA VAR DU ÄR NÅGONSTANS.

Jag förstod ingenting. Men jag svarade ja. Men jag var rädd. Vad kommer hända nu? Kommer grodan ta mig till sitt bo och äta mig där? Jag svimmade.

När jag vaknade såg jag grodan. Han var lite mindre än jag trodde. Jag var ändå rädd. Jag började springa. Men då hörde jag grodan prata med mig. Jag stannade.

- Var inte rädd, sa grodan. jag kommer inte att skada dig. Jag heter Geffe. Jag är en giftig bonde ny-groda. Jag kommer varken att skada eller äta dig.
- Vad vill du då? frågade jag. Jag är inget byte. Varför räddade du mig? Jag kommer springa härifrån nu. Följ inte efter mig.
- Jag kommer inte skada dig sa jag, sa Geffe. Jag förstår att du är rädd. Men jag räddade dig. Det är farligt här ute. Var försiktig.
- Varför räddade du mig? sa jag. Du kunde ha ätit upp mig. Har du barn som kommer äta mig?
- Nej, jag har inga barn, sa Geffe. Jag har varit ensam väldigt länge. Så jag vill ha någon att prata med. Du kan gå om du vill. Men du har det bättre här med mig.
- Varför är jag så svag? frågade jag. Snyft. Jag är inte stark allas. Snyft-snyft. Jag kunde inte rädda mamma och pappa. De dog av en orm. Innan dess hade vi sett en parasit-mask.
- Vad är en parasit-mask? frågade Geffe. Jag har aldrig sett någon sådan. Vad gör den? Hur stark är den? Vilken level har den och vad finns det för information om den?
- Jag vet inte hur stark den är, sa jag. Men vänta lite, kan du se hur stark en motståndare är?!
- Ja, kan inte du se hur starka monster eller människor är? sa Geffe
- Nej det kan jag inte, sa jag. Men vad är en människa för något?
- En människa har två ben och två händer, sa Geffe. De kan ha olika hudfärg. De kan vara starka eller svaga. De är jättesmarta. Så akta dig. Jag såg en vagn som förlorade ett hjul. Sedan såg jag dig, dina föräldrar och ormen. Jag visste först inte vad jag skulle göra. Jag bestämde mig för att

rädda er, men jag kom för sent. Jag är ensam i grottan där jag bor nu. Jag ville hjälpa er så att jag kunde få sällskap.

- Så det var alltså en människa som tog oss! sa jag. Du räddade mig för att slippa vara ensam. Varför hittar du inte en hona att vara med?
- Jag kunde inte hitta någon som mig, sa Geffe. Grodorna här är antingen helt vanliga grodor, tvåhövdade grodor eller paddor. Jag hittade helt enkelt dig istället. Du var skadad och jag ville hjälpa dig. Så jag tog hem dig till mig.
- Jag förstår, sa jag. Jag är också ensam. Jag vet inte vart jag skall ta vägen nu. Jag har inget hem att gå hem till.
- Jag förstår, sa Geffe. Men vad heter du?
- Vad menar du? sa jag.
- Jo, vad är ditt namn, sa Geffe.
- Vad är ett namn för något? frågade jag.
- Det är ett sätt att hålla reda på olika individer, sa Geffe. Det finns många som du, men bara en av dig. Människor har namn för att de är individer. Så vad heter du?
- Jag vet inte, sa jag. Jag har inget namn.
- Vad skulle du tycka om att heta Önna? sa Geffe. Det låter ganska fint.
- Visst, jag kan heta så, sa jag. Men vad ska jag göra? Mamma kommer att bli kontrollerad av den där parasit-masken. Jag vill inte att hennes kropp blir kontrollerad av den.
- Var inte orolig Önna, sa Geffe. Jag kommer göra något åt det när jag hittar henne. Men du måste utvecklas så snabbt som möjligt nu. Jag vet inte vad som finns djupare ner i grottan. Jag får inte plats i de små hålen. Så du får titta ner där. Jag skyddar dig om det kommer en stark motståndare.
- Jag förstår, sa jag. Jag ser efter vad jag kan hitta.

Jag litar inte så mycket på Geffe, tänkte jag. Fast han kunde ju faktiskt ha dödat mig vid det här laget. Så jag litar väl lite på honom ändå. Jag gick in i en av hålorna. Det fanns två gånger vidare där. Runt det ena hålet fanns det massa ägg på väggen. Jag åt allihop. Jag fick 20 xp. Sedan gick jag till den andra gången.

Där fanns en grå lus som jag attackerade. Den tog 7 i skada. Men den bet mig tillbaka. Jag förlorade 4 liv. Jag bet den. Ytterligare 7 i skada fick jag in på den. Lusen dog och jag fick 5 xp.

Sedan gick jag tillbaka och kollade vad Geffe gjorde. Han stod och slogs mot 4 snigel-apor. De är starka men långsamma. Geffe sprutade syra mot snigelaporna samtidigt som de slog på honom. Men Geffe verkade ha övertaget. Han förlorade visserligen 8 liv, men aporna förlorade 10 liv vardera. Förutom en av dem som bara förlorade 6 liv. De klarade helt enkelt inte att hålla fast honom. Geffe kunde verkligen slåss.

Jag drog mig undan lite och kröp ner i litet hål för att titta därifrån. I hålet hittade jag larv-kokonger som jag åt upp. Jag fick 5 xp och gick ut igen. Jag såg Geffe fullständigt besegra snigel-aporna. Han tittade på mig och log. Jag nickade tillbaka och kröp ner i ett hål igen.

Jag tittade runt efter mer att äta. Jag hittade några vägglöss. Jag bet en av dem. Den förlorade genast 8 liv och dog helt. Jag fick 3 xp. Jag dödade snabbt ännu en. 3 nya xp.

Jag tittade vidare och såg en mask-orm. Jag bet den snabbt i nacken. Den förlorade 8 liv samtidigt som den försökte skaka sig loss ur mitt grepp. Den lyckades komma lös. Jag tog sats, hoppade mot den och bet

den i nacken igen. Det blev ytterligare 8 liv i skada. Men nu var jag beredd och höll fast. Jag bet den hårt i ögat. Den tog 10 i skada och dog helt. Jag fick hela 15 xp efter att ha besegrat mask-ormen.

Jag tittade efter om det kunde finnas några ägg någonstans. Men jag hittade inga. Jag gick tillbaka ut till Geffe. Han stod ovanpå snigel-apornas kadaver och sa att vi hade klarat alla fiender här.

Sedan la vi oss bägge två. Jag la mig en bit bort från Geffe. Jag undrar vad som kommer hända imorgon? hann jag tänka innan jag somnade.

När jag vaknade tittade jag efter Geffe. Han kom precis in efter att ha varit ute.

- Jag såg några fiender, så gå inte ut nu Önna, sa Geffe. Och jo, jag har kollat i min ruta. Om jag dödar en fiende är det bara jag som får xp. Och om det är du som dödar så är det du som får alla xp. Så försök att hitta något att äta du.

Jag frågade Geffe vad han hade tänkt att göra sedan. Han sa att vi skulle undersöka hela stället här. Jag började genast med att titta runt. Då såg jag en stor lus. Jag hoppade mot den och bet fast. Den tog 8 i skada och dog direkt. Jag fick 5 xp. Jag tittade vidare. Jag såg en lus till som jag genast bet. Den försökte bita tillbaka, men jag lyckades undvika attacken. Lusen tog 8 i skada av mitt bett och jag fick 5 xp. Jag kollade efter fler löss, men såg inget, så jag gick ut.

Ute fanns det olika små insekter som jag genast började äta. 4 xp till mig. Då såg jag samtidigt två små löss. Jag attackerade dem direkt. Den ena tog 8 i skada innan den dog och den andra dog direkt. jag fick 4 xp plus 4 xp. Då såg jag deras ägg. Jag åt alla ägg och fick 5 xp.

Sedan såg jag en grotta. Jag tittade in och såg en mask. Jag smög mig fram och bet den i baken. Den tog 8 i skada innan den strax därefter dog. Jag fick 3 xp.

Jag gick tillbaka till Geffe. Han berättade att han letade efter mer till mig att äta. Han hade hittat lite vatten åt mig. Jag drack och fick 3 xp.

Sedan sa vi att vi skulle jaga tillsammans. Jag hittade ett litet hål som jag kröp in i. Där fanns 3 ägg som jag åt. 8 xp fick jag för det.

När jag kom ut från hålet var Geffe borta. Jag tittade efter mer mat men kunde inte hitta något.

Jag gick till stranden. Där fanns några små fiskar. Jag bet i dem. De förlorade 8 liv var. Jag fick 7 xp.

Jag tittade vidare efter mer mat. Jag såg några ägg som jag åt. 6 xp fick jag. Då gick jag samtidigt upp en level. Jag kan utvecklas nu, tänkte jag.

Jag tänkte gå tillbaka, men då kom en jättestor fågel flygande. Fågeln tog tag i mig! Dess ena klo spetsade min mage. Jag förlorade 10 liv. Jag kommer dö, tänkte jag.

Fågeln tog mig till ett fågelbo där den släppte av mig. I boet fanns det 5 fåglar som började bita mig. Jag förlorade 3 liv till. Nu har jag bara ett liv kvar!

Jag kommer dö, tänkte jag igen. Då hörde jag skrik. När jag tittade såg jag att det var den stora fågeln som skrek av smärta. Det var Geffe som höll på att strypa fågeln med sin tunga.

Fågeln försökte göra motstånd men misslyckades. Då märkte jag att en av fågelungarna var redo att äta mig. Men Geffe var snabbt på rätt plats igen. Han bet alla småfåglarna till döds. Jag svimmade.

Det var som att jag såg ett ljus. Jag hörde Geffes röst. "Stanna, snälla Önna, dö inte".

Jag förstod inte vad som hände. Jag hörde Geffe skrika och prata med sig själv. "Jag bryr mig inte, ge henne xp", hörde jag att han sa.

Geffe räddade mig igen. Och jag som inte riktigt hade trott på honom först. Jag hade fel. Han kanske har förlorat någon därute? tänkte jag. Vi är lite lika han och jag. Men han är mer vis.

Jag kommer att bli starkare och kan skydda honom sen, tänkte jag. Jag lovar mig själv att bli starkare.

Då kom det plötsligt upp en ruta.

DIN PARTNER ÄR DEN SOM BESTÄMMER DIN UTVECKLING.

Kapitel 14: Geffe räddar Öнна

Jag dödade alla fåglarna vilket jag fick 200 xp för. Mina gift-skills gick upp en level. Men jag kom för sent. Jag såg Öнна ligga döende på marken. Men jag ville inte förlora henne! Jag vill inte vara ensam, tänkte jag. Jag måste hitta något sätt att rädda henne. Jag ropade på Hjälp.

DIN PARTNER KOMMER ATT DÖ. DU KAN GE HENNE 300 AV DINA XP FÖR ATT RÄDDA HENNE.

- Jag bryr mig inte om att jag förlorar xp, sa jag. Gör det bara.

I nästa ruta som dök upp stod det att jag förlorade 300 xp. Det stod också att det är jag som väljer vad hon skall utvecklas till. Jag tittade på listan på val för utveckling.

1. SNABB SALAMANDER. DE ÄR SNABBA. DE HAR EN SNABB SVANS. DE KAN UTVECKLAS TILL SPÖK-ÖDLOR.
2. HÅRDFJÄLL-SALAMANDER. DE HAR EN LITE HÅRDARE TYP AV FJÄLL SÅ ATT DE FÅR BRA FÖRSVAR MOT EN VISS TYP AV ATTACKER.
3. STARK-SALAMANDER. DE FÅR EN EXTRA BOOST I ATTACK OCH STYRKA. DE KAN UTVECKLAS TILL KROKODILER.

Jag funderade en stund på vad jag skulle välja. Men jag valde till slut hårdfjäll-salamander. Jag måste vara försiktig, tänkte jag. Jag måste skydda Öнна tills hon är stark. Jag behöver hitta ett ställe där vi kan träna. Grottan räcker inte till. Vi behöver leta djupare för att se om det finns plats där. Jag låg och tänkte. Till slut somnade jag.

När jag vaknade såg hon annorlunda ut. Hon hade växt lite. Hon var ungefär 15 cm nu. Jag själv är 56 cm.

Jag tittade ut och såg några krabbor som jag identifierade. Jag undrade om de var starka. Jag kanske kan använda min frätande syra mot dem?

RAS: KRABB-KRABBA

INFO: DE LURAR BYTET GENOM ATT LÅTSAS VARA STENAR. SEDAN ÄTER DE BYTET MED SINA KLOR. DE UTVECKLAS TILL BERGS-KRABBOR.

Jag spottade syra mot krabborna. En blev ordentligt skadad. Den förlorade 11 hp. Den försökte nypa mig. Men jag undvek attacken. Jag spottade syra på den en gång till. Den tog ytterligare 10 i skada vilket gjorde att den dog. Jag 20 xp och attackerade genast de andra krabborna. Två av dem besegrade jag direkt och fick 40 xp för.

Jag tittade på Öнна. Hon fick 10 xp. Jag hoppas att hon får mer. Jag tittade mig omkring. Jag såg en stor grå krabba. Den hade en extra stor klo som den verkade använda som sköld. Krabban röt mot mig när jag tittade på den. Jag hoppas den inte är för stark. Kan jag besegra den? funderade jag. Jag identifierade den.

RAS: STEN-TORN-KRABBA

HP: 130/130

LVL: 15/30

INFO: STEN-TORN-KRABBAN ÄR VÄLDIGT STOR OCH SOVER MYCKET. DEN KAN ANVÄNDA SIN SKÖLD-KLO

FÖR ATT BLOCKA ATTACKER. DEN KAN HA SMÅKRYP I SIG. RIDDARE ANVÄNDER SKALET FÖR ATT GÖRA RUSTNINGAR AV. DEN LÄGGER 3 ÄGG. KAN UTVECKLAS TILL NOBEL-TORN-KRABBA.

Jag måste vara försiktig, tänkte jag. Den är på en hög level. Jag måste fokusera.

Jag spottade syra mot krabban. Den blockade snabbt min attack med sin ena arm-sköld. Det blev bara 4 i skada. Jag vände mig snabbt om och hoppade iväg. Krabban försökte nypa mig. Jag lyckades undvika attacken. Samtidigt sa jag till Önna att gömma sig.

Jag hoppade och landade på en sten. Därifrån tog jag sats och hoppade mot krabban. Jag spottade syra igen. Den tog 6 i skada den här gången. Jag landade på krabbans rygg. Den försökte skaka av mig utan att lyckas. Jag stod kvar på ryggen och spottade rakt ner. Nu tog den 10 i skada. Krabban försökte få fatt i mig med sin klo, men missade helt.

Jag spottade igen. Ytterligare 10 liv förlorade den. Klon kom farande. Jag hoppade utom räckhåll och spottade ännu en gång. Krabban förlorade 5 + 5 + 5 + 5 + 5 hp! Jag fick en ny skill som hette "FRÄT OBJEKT".

Jag såg hur krabbans skal föll isär och gick sönder. Jag fortsatte spotta på krabban. Det gjorde mer skada. Krabban förlorade 20 + 20 + 10 hp.

Krabban lyckades med ett av sina nyp. Aj, den lyckades krossa ett av mina ben. Jag förlorade 40 xp. Jag lyckades komma loss och hoppade upp på ryggen igen.

Jag spottade igen. Krabban skrek av smärta samtidigt som den förlorade 20 + 10 hp. Jag fortsatte med att spotta syra. Den förlorade ytterligare 20 hp och dog till slut. Jag fick 600 xp!

Jag gick upp 2 levels.

Jag sa till Önna att komma fram. Hon frågade varför. Jag sa att krabban kanske är något att äta. Nja, sa Önna och gömde sig igen. Men sen kom hon tillbaka. Hon var visst hungrig ändå. Hon fick 80 xp och gick upp till level 3. Sedan vilade vi oss bägge två. Mina sår läktes medan jag sov.

Nästa dag tittade vi runt tillsammans. Vi hittade en grotta med lysande mossor. Jag identifierade den för att se om man kunde äta den eller inte.

VÄXT. BLÅ MOSSA.

HP: 10/10

LVL: 1/5

INFO: FIN MOSSA SOM GER DIG ENERGI. KAN ANVÄNDAS FÖR ATT BOTA KRAMP I KROPPEN.

Jag frågade Önna om hon kunde äta mossan. Hon svarade att det såg jättegott ut och åt sedan en bit. Hon fick 10 xp.

Vi gick längre in i grottan. Vi såg några små fiskar. Önna hoppade i vattnet. Hon lyckades äta 2 fiskar och fick 10 xp. Jag tittade runt om jag kunde se något mer.

Jag såg ett litet hål. Det kom ut små krabbor därifrån. Jag spottade på dem. Jag besegrade allihop. 50 xp fick jag för de krabborna!

Det såg ut som att det gick en tunnel vidare inne i det lilla hålet. Öнна berättade att hon ville utforska vad som fanns där. Jag bad henne vara försiktig.

– Jag kan slåss, sa hon.

– Men du måste vara alert om det kommer starka monster, sa jag.

Sedan gick hon in i det lilla hålet. Jag väntade en bra stund. Efter 20 minuter kom Öнна tillbaka. Hon berättade att hon hittat både krabb-ägg och krabb-ungar och att hon ätit alltihop. Det hade gett 80 xp.

Vi gick tillsammans djupare in i grottan.

– Vi kanske hittar ett magiskt svärd som gör mig till en grod-riddare, sa jag skämtsamt.

Samtidigt tittade jag efter om det fanns något som Öнна kunde äta. Då plötsligt kom det ett monster som såg ut som en enögd groda. Den hade en stor mun och blåa fjäll. Monstret vände sig mot mig och röt.

Jag hoppade snabbt åt sidan. Jag hinner inte identifiera den, tänkte jag och spottade på monstret. Den hoppade ifrån min attack. Jag hoppade efter. Jag sköt iväg min tunga mot den, men monstret hoppade ifrån mig igen.

Då vände sig den stora varelsen om och försökte äta mig. Men jag gled snabbt undan och lyckades spotta på dess rygg. Den tog 16 i skada.

Monstret skrek. Det försökte äta mig igen och öppnade munnen stort. Dess tänder i framsidan av munnen var små. Jag tog sats och hoppade rakt in i munnen! Jag använde min tunga för att få tag i gomseglet. Samtidigt spottade jag syra rakt ner i monstrets hals. Det förlorade 30 hp.

Monstret försökte skaka ner mig i sin mage. Jag drog hårdare om gomseglet som jag höll fast med min tunga. Nu försökte monstret skaka loss mig istället.

Jag släppte taget om gomseglet. Sen spottade jag igen. Monstret skrek när min syra landade i dess hals. Monstret förlorade 50 hp och skrek och skrek.

Jag hoppade längre ner i halsen på monstret. Nu var jag långt ner och såg monstrets hjärta. Det hade ett blått hjärta. Jag spottade på hjärtat. Monstret tog ytterligare 450 i skada och dog.

Jag fick 1000 xp. Rutan kom upp och berättade att jag fick en extra skill-point för att det var första gången jag gjort mer än 300 i skada vid ett tillfälle.

Öнна kom tillbaka och berättade att hon hittat en håla med löss och massa ägg. Vi gick vidare och pratade med varandra. Plötsligt var vi vid slutet av grottan. Det här kan vara ett fint ställe att bo på, tänkte jag. Det var ett stort fint grottrum med vatten i botten.

Då såg jag den sista fienden. Det var en jättestor ål-liknande varelse. Jag identifierade den snabbt.

RAS: ELEKTRISK JÄTTE-PRINS-ÅL.

HP: 300/300

LVL: 60/60

INFO: DEN ELEKTRISKA JÄTTE-PRINS-ÅLEN ÄR JÄTTESNABB OCH STARK. DESS ELEKTRICITET KAN ENKELT STOPPA ETT HJÄRTA. ELEKTRISK JÄTTE-PRINS-ÅL UTVECKLAS INTE MEN OM DEN PARAR SIG MED EN

ANNAN JÄTTE-PRINS-ÅL BLIR DEN TILL EN KUNGLIG BARN-ÅL. DET ÄR ETT JÄTTEFARLIGT MONSTER. DET ÄR ETT SVÅRT MONSTER FÖR EN LEVEL-D-ÄVENTYRARE ATT BESEGRA.

Jag undrade vad detta betydde. Vad var detta för level? Men vänta, den har level 60 och har 300 xp!! Jag kanske inte kan slåss mot den?

Men den har ett fint hem här i slutet av grottan. Jag skall ta över det här hemmet, tänkte jag. Jag kommer inte att ge upp.

Jag hoppade upp på en vägg i grottan. Därifrån spottade jag syra mot jätte-ålen. Jag träffade! Ålen skrek och försökte bita mig. Den förlorade 16 hp och jag lyckades hoppa undan. Jag såg Önna gömma sig. Jag måste skydda henne, jag vill inte att hon dör på grund av mitt misstag. Jag spottade igen. Ålen tog 16 i skada igen och dök ner i vattnet. Jag hoppade upp på en vass sten som hängde över vattenytan. Jag stod längst ut på spetsen.

Jag hoppas min plan fungerar, tänkte jag. Eller kommer jag att dö? Medan jag funderade kom ålen farande ur vattnet! Jag hoppade precis i rätt ögonblick. Ålen satte tänderna i den vassa stenen istället för mig. Den blev rejält skadad och förlorade 200 hp! Jag spottade snabbt igen mot den så att den förlorade ytterligare 16 hp. Rutan kom upp och berättade att min frätande syra gör mer skada när ålen redan är skadad. Jag spottade igen. Ålen tog 20 i skada nu och dök ner i vattnet. Jag spottade syra på vattenytan. Ålen kom upp igen och fick syran på sig. Jag spottade igen. Den dog.

Jag fick 3000 xp och gick även upp i level. Jag är nu på level 17/30. Jag satte mig ner för att vila. Önna kom fram till mig och frågade om jag var skadad. Jag berättade att allt var okej, men att jag var lite trött. Önna gick då för att hitta något att äta. Jag själv låg kvar och tänkte. Jag kom ihåg att Önna berättade om sin mamma som kanske hade blivit smittad av parasit-larver eller om det var maskar. Jag tog mig ut ur grottan. Jag gick tyst. Vid platsen där jag träffat Önna första gången hörde jag något rassla i buskarna. Det kom någon slags stor rätta mot mig. Jag besegrade den med en gång och fick 30 xp.

Jag tittade om jag kunde hitta något mer. Där var en pojke! Han såg arg ut. Det såg ut som den där pojken som försökte döda mig mig innan. Jag tror inte att han hade sett mig. Men jag såg honom. Han gick in i en buske. Han var där en liten stund. Sedan kom han ut och gick iväg. Jag gick fram till busken och tittade. Där fanns en låda! Jag öppnade lådan. Inne i lådan fanns en kanin! Jag identifierade den.

RAS: REPTILKANIN

HP: 60/60

LVL: 20/20

INFO: ÄTER GRODOR. KAN UTVECKLAS TILL STOR REPTILKANIN OCH SEDAN TILL RANDIG KANIN. KAN VARA MYCKET STARK.

Jag insåg att pojken ville döda mig med kaninens hjälp. Jag kastade ut min tunga mot kaninen och höll fast den. Sedan bet jag den. Den tog 18 i skada. Kaninen vred på sig och försökte ta sig loss, men jag var snabb och bet den igen. Den dog snabbt. Jag fick 40 xp.

Jag gick vidare mot skogen. Jag såg några små fåglar som jag följde efter. När de stannade upp tog jag dem snabbt. De var 10 stycken. Jag åt upp allihop.

Jag kände igen mig. Jag hade kommit till platsen där jag räddat Öнна. Jag tittade om jag kunde hitta hennes mammas kropp, men såg inga som helst spår. Jag hoppade vidare till en grotta. Jag kikade försiktigt in. Där stod fem gobliner. De hade inte sett mig. Jag smög försiktigt fram. De var ett par level och en utveckling under min nivå. Jag gömde mig väl men ändå nära dem. Jag väntade på rätt läge.

Nu! Jag kastade ut tungan mot en av goblinerna, drog den snabbt till mig och åt upp den hel. Jag fick 20 xp. Jag åt raskt upp de andra fyra på samma sätt. 100 xp totalt blev det.

Jag såg mig runt i grottan. Det fanns några stora mjölk-löss. Jag åt dem också och fick 200 xp. Då gick jag upp en level. Jag undrar om jag kan hitta mer att äta? tänkte jag samtidigt som jag såg en hob-goblin och någon annan typ av goblin som var väldigt stor. Jag identifierade den stora goblinen.

RAS: BERG-GOBLIN-KRIGARE.

HP: 100/100

LVL: 10/30

INFO: EN STARK TYP AV GOBLIN SOM BOR I BERG. DE ÄR BÄTTRE PÅ ATT SLÅSS ÄN VANLIGA GOBLINER. ÄTER STENAR.

Jag spottade syra mot hob-goblinen. Den skrek och blev skadad. Den förlorade 20 liv. Bägge goblinerna lyfte armarna för att slå mig, men jag hoppade snabbt undan. Jag skickade återigen ut min tunga. Jag höll fast hob-goblinen och bet den hårt. Han förlorade 25 liv. Bergs-goblinen försökte slå mig men jag hoppade undan igen. Jag vände mig mot hob-goblinen och slog till jättehårt. Den förlorade 40 liv och dog helt! Jag fick 300 xp. Jag gick upp ytterligare en level.

Men precis då blev jag slagen av en sten-klubba! Jag föll till marken, bröt ena benet och tog 25 i skada. Jag använde min tunga för att dra mig bort. Jag såg att bergs-goblinen kom springande mot mig. Jag försökte fly, men den kom bara närmare. Han höjde armen för att slå mig. Jag sprutade snabbt frätande syra mot dess ögon. Han skrek högt och förlorade samtidigt 20 liv. Jag sköt min tunga mot ett träd, höll fast och drog mig upp.

Jag gömde mig bland löven i trädet. Men bergs-goblinen kom mot mig. Jag spottade syra när den var nära. Den skrek och förlorade 30 hp. Jag hoppade upp på dess rygg. Sedan bet jag den i nacken. Och då dog den! Jag gick upp 2 levlar på en gång och fick 600 xp.

Jag haltade tillbaka till grottan för att se om det fanns något intressant. Det enda jag hittade var en kista med guldmynt. Det var inget jag hade användning för, tänkte jag och haltade vidare hem igen.

När jag kom hem låg Öнна där och sov. Då kom rutan upp.

DIN PARTNER KOMMER ATT UTVECKLAS. VÄLJ HENNES UTVECKLING.

1. SNABB SLAMANDER. INFO: DE ÄR SNABBA. KAN BLI OSYNLIGA. UTVECKLAS TILL STOR SALAMANDER.
2. ATTACK-ÖDLA. INFO: DERAS STYRKA FÖRDUBBLAS. DE TÅL PARALYSERANDE GIFT. DE ÄR JAGADE AV MÄNNISKOR EFTERSOM DERAS KÖTT ÄR ETT JÄTTENYTTIGT PROTEIN FÖR DEM.
3. STEN SALAMANDER. INFO: DE HAR ETT BRA FÖRSVAR. DERAS SKINN ÄR HÅRT. DE HAR FJÄLL AV JÄRN. MÄNNISKOR JAGAR DEM FÖR DERAS JÄRN-FJÄLL.

Jag blev helt ställd.

– Varför måste jag välja hennes utveckling? frågade jag.

ANNARS ÄR DET OMÖJLIGT MED EN UTVECKLING. BARA DU KAN UTVECKLA HENNE.

Jag måste fundera, tänkte jag. Det är Önnas utveckling. Jag vill henne väl. Jag vill inte att hennes utveckling skall bli dålig. Det här måste bli bra.

Till slut valde jag Attack-ödlan.

Kapitel 15: Öнна berättar

Jag vaknade upp. Jag kände mig konstig. Jag hade lyckats gå upp en level. Jag tittade på min nya kropp i vattnet där jag legat och sovit. Jag har blivit stor, tänkte jag.

Sen såg jag Geffe. Jag kände mig glad och varm när jag såg honom. Geffe berättade att han gått upp i level. Jag berättade att jag kände mig hjälplös och svag trots att jag också gått upp i level. Men Geffe berättade om taktiker jag kunde använda som kunde passa min utveckling så att jag kunde använda den styrka jag faktiskt hade. Han bad om ursäkt för att jag inte fått välja min utveckling själv. Jag sa att det inte gjorde någonting. Jag vet inte vad som passar mig ändå, berättade jag.

Jag såg att en mask kom krypande. Den kanske jag kan klara? tänkte jag och slogs mot den. Jag fick en ny skill medan jag slogs mot den. Det var en skill som gjorde att fiender tog mer skada när jag mötte dem. Jag kollade om jag kunde byta mina skill-poäng mot en ny skill. Jag hittade "VASSA KLOR" för 15 skill-points. Jag dödade masken och kände sen att jag fick de nya klorna. Jag upptäckte att klorna gick att fälla ner och upp också.

Jag visade upp mina nya klor för Geffe. Han var stolt över mig och jag var glad. Jag ville genast jaga lite mat till oss. Men Geffe sa att det var natt nu och att vi kunde jaga tillsammans imorgon. Jag berättade att i så fall ville jag göra det själv. Men Geffe berättade att han ville vara där ifall det skulle hända något. Jag gav upp diskussionen för tillfället och la mig ner för att sova. Vi somnade snabbt bägge två.

På natten kände jag mig konstig i kroppen. Jag var varm. Jag kom ihåg att mamma hade berättat att när jag är äldre kommer jag få konstiga känslor. Jag kunde verkligen inte sova nu. Jag var varm i hela kroppen. Jag gick upp och gick runt lite i grottan. Jag gnuggade min kropp mot en sten och kände mig konstig. Sedan blev jag lite svalare. Jag gick tillbaka för att lägga mig. Jag somnade.

Nästa dag gick jag och Geffe ut tillsammans för att leta mat. Jag såg några gren-sniglar. De har ett frätande slem som de kan spruta på fiender. Men det frätande slemmet förlorar sin frätkraft när snigeln dör. Det blir till vanligt slem helt enkelt. Jag sprang mot sniglarna och klöste på en av dem med mina klor. Den tog 12 i skada. Snigeln skrek och jag klöste den igen. Den dog och jag fick 20 xp. Jag attackerade en snigel till. Den dog också och jag fick 20 nya xp. Sen besegrade jag 3 sniglar till. Jag fick 100 xp totalt. Jag gick också upp 2 levlar. Mina klor blev starkare.

Då såg jag en grå gås. Det är en fågel som är god att äta. Men man får vara försiktig. Den grå gåsen kan skjuta iväg sina fjädrar som vapen. Fjädrarna som skjuts iväg förvandlas till stenar. Efter 2 minuter växer det ut nya fjädrar.

Jag sprang mot gåsen och klöste den. Den tog 10 i skada. Den försökte bita mig. Men Geffe var beredd. Han spottade frätande syra. Gåsen förlorade 20 liv. Jag fortsatte med att klösa den i ögat. Den blev väldigt skadad och förlorade 10 liv till. Gåsen kämpade för att försöka skada mig men Geffe var beredd med ännu en syra-attack. Gåsen föll ner på marken med en smäll. Den förlorade ytterligare 20 liv. Jag klöste den i nacken. Och då dog den.

Jag fick 100 xp men blev arg på Geffe. Jag sa att jag kunde ha besegrat den själv.

— Du kunde blivit skadad, sa Geffe.

– Jag är ingen unge, skrek jag. Jag kan slåss utan hjälp!

Jag sprang iväg. Geffe litar inte på att jag kan slåss, tänkte jag. Jag kollade om det fanns något annat monster att äta. Jag såg en fisk i vattnet som glimmade silvrigt. Jag har nog aldrig sett en sån fisk, tänkte jag. Jag attackerade fisken snabbt. Jag lyckades klösa den. Den förlorade 15 liv. Fisken försökte bita mig men jag var beredd och kontrade med mina klor. Fisken tog 15 i skada igen. Jag klöste en gång till ordentligt. Då dog den. Jag fick 200 xp och en skill-point. Jag är jättestark nu, tänkte jag och tittade samtidigt efter mer att äta.

Kapitel 16: Geffe berättar vidare

Jag letade efter Öнна. Men jag kunde inte hitta henne. Jag ville inte att hon skulle skada sig. Då såg jag en salamander. Det var en stor en! tänkte jag. Jag identifierade den.

RAS: KUNGS-PARASIT-MASK

HP: 200/200

LVL: 30/50

INFO: STORA PARASITMASKAR. LÄGGER DUSSINTALS ÄGG I KROPPEN PÅ SINA OFFER. KAN INFEKTERA DÖDA SAKER. KUNGS-PARASIT-MASKEN ÄR MAGISK OCH KAN FÅ SINA OFFER ATT VÄXA. DEN ÄR MYCKET OVANLIG ATT HITTA.

Men salamandern då? tänkte jag. Oj! Jag såg nu att salamandern var ju Önnas mamma! Kungs-parasit-masken som jag nu förstod var inuti henne hade verkligen vandaliserat hennes kropp.

Jag måste stoppa parasit-masken! tänkte jag. Jag spottade mot den stora kroppen. En skylt om att masken tagit 20 i skada dök upp! Men den stora kroppen rullade samtidigt snabbt mot mig och tacklade mig. Jag förlorade 20 liv. Jag måste vara försiktig tänkte jag och hoppade upp i ett träd. Jag spottade uppifrån trädet. Masken förlorade 20 liv till. Jag hoppade ner. Då försökte den tackla mig igen. Men jag var snabb denna gång och använde min tunga till att hålla fast den stora kroppen. Jag bet hårt. Masken förlorade 40 liv och kom ut ur Önnas mammas livlösa kropp. Nu låg masken själv på marken och gav ifrån sig ett hemskt skrik. Jag såg hur den började torka ihop. Den förlorade 100 hp och dog.

Jag befriade Önnas mammas döda kropp. Jag fick hela 2000 xp. Jag tänkte att jag skulle berätta för Öнна att hennes mamma kan vila i frid nu. Men jag visste inte om Öнна ville att jag skulle begrava kroppen eller inte. Jag tog med kroppen och började leta efter Öнна. Jag ropade efter henne, men jag fick inget svar. Jag hoppade vidare och upptäckte att mitt ben som blev brutet i fajten tidigare nu var läkt. Jag ropade efter Öнна igen utan att få svar. Nu började jag bli orolig.

Kapitel 17: Öнна blir tillfångatagen

Jag lyckades hitta saker att äta. Jag är nu på level 14 av 15. Jag köpte en skill som gjorde att ödlor eller salamandrar kan ha en lös svans. Jag hade också redan förmågan att med 20 procents sannolikhet kunna undvika attacker.

Jag kände i kroppen att något närmade sig. Jag hann precis hoppa undan från en spindelnätsattack. Jag såg en människa med en liten människounge. Den stora människan kontrollerade ett spindel-monster.

- Jag vill ha en röd ödla, sa den lilla människopojken. Den kan nog elda upp grodan. Spruta nät mot den nu så att jag kan fånga den till min monstersamling. Jag kommer döda grodan som åt upp min hundvalp. Jag kommer hämnas min hund, så sant jag heter Fred!

Jag måste vara försiktig, tänkte jag. Jag försökte klösa spindeln, men utan att lyckas.

- Stanna monster! sa Fred.

Plötsligt var jag som förstelnad. Jag kunde inte röra mig. Spindeln band fast mig.

- Sov nu monster, sa Fred. Snart kommer du till ditt nya hem. Du kommer vara med i min monster-armé som skall döda grodan.

Kapitel 18: Geffe letar efter Öнна

Jag gick runt och letade efter Öнна. Jag kunde inte hitta henne någonstans. Jag ropade på henne, men ingen svarade. Då hörde jag en röst som jag kände igen. Jag smög försiktigt mot det håll rösten kom ifrån.

Då såg jag pojken som försökt skjuta mig. Han stod med Öнна i sina händer! Åh nej. Han har kidnappat henne! Jag måste rädda henne, tänkte jag. Bakom pojken fanns ett hus. Det var som en stor herrgård. Jag såg hur pojken gick in med Öнна i huset. Jag tänkte att jag kunde överraska genom att smyga runt på baksidan och sedan attackera från huset. Men jag måste agera nu!

Jag smög runt till baksidan av huset. Där såg jag två stora vakthundar. Jag måste vara snabb nu och överraskningsattackera, tänkte jag. Jag smög närmare hundarna. Jag såg samtidigt att en bakdörr till huset stod lite öppen. Är allt en fälla? funderade jag. Men jag måste rädda Öнна! Jag gick till attack och sprutade syra mot hundarna. Den ena hunden tog 18 i skada. Jag kastade iväg min tunga, drog hunden till mig och bet i dess nacke. Den tog 30 i skada och dog. Jag hoppade upp i luften och spottade på den andra hunden. Den förlorade 20 liv. Jag sköt ut min tunga igen för att hålla fast och dra in den. Jag bet hårt i nacken och hunden dog direkt. 400 xp fick jag för bägge hundarna. Jag smög försiktigt in genom den öppna dörren. Jag tittade runt när jag var på insidan. Jag såg en spindel därinne. Jag sköt snabbt ut min tunga igen. Drog in spindeln och bet till. Den dog direkt. 200 xp. Det går bra det här, tänkte jag.

Lite längre fram såg jag en öppen dörr. Innanför var det en trappa ner till källaren. Jag smög tyst fram till dörren och gick ett par steg ner mot källaren. Jag såg en spindel hänga från taket. Jag kastade ut min tunga och åt snabbt upp spindeln. Jag fick 50 xp. Nu har jag tillräckligt med xp för att utvecklas igen, tänkte jag.

Jag fortsatte ner för trappan. Det var ett stort rum därnere med massor av burar. Det såg ut som att det var olika djur i burarna. Då såg jag Öнна! Hon satt inne i en av burarna.

— Geffe! skrek Öнна. Bakom dig! Se upp!

Men jag hade redan sett pojken. Han hade ett nål-svärd i handen. Han försökte hugga mig, men missade grovt. Jag spottade syra mot pojken. Det blev en träff, men pojken använde en magi som gjorde att han inte blev skadad. Jag skickade ut min tunga. Jag ville inte skada honom egentligen, men han hade kidnappat Öнна! Det här är bara försvar, tänkte jag och bet i hans nacke. Han förlorade 18 liv. Det blödde lite från hans hals. Men han verkar vara stark, tänkte jag och hoppade iväg mot buren där Öнна satt. Jag spottade på låset som började smälta. Pojken kom samtidigt bakifrån och försökte attackera. Men han missade.

Jag vände mig om och spottade frätande syra mot honom. Men han använde sin magi igen. Jag sköt ut min tunga för att dra in honom men då fick han plötsligt fram ett svärd. Han högg av min tunga! Jag förlorade 20 liv. Jag hoppade undan, vände mig om och spottade mer syra. Han förlorade 20 liv. Han svingade sitt svärd och stack rakt fram. Han försökte spetsa mig, men jag lyckades undvika attacken. Jag kontrade istället och bet honom i nacken. Han förlorade 28 liv.

Han fortsatte att försöka hugga mig. Jag var beredd och hoppade undan. Jag spottade syra igen. Han förlorade 25 liv. Då drog han fram ett kortare svärd och högg mot mig. Aj, det blev träff. Jag förlorade 20 hp men bet snabbt i hans nacke. Han förlorade ytterligare 30 liv.

– Jag kommer döda dig groda, skrek pojken. Argh!

Han högg mig hårt. Jag förlorade 40 liv.

– Nu monster-groda skall du dö! skrek pojken.

Jag tittade rakt på honom. Han höll om sin nacke med ena handen. Det rann ordentligt med blod. Han stelnade till. Det såg ut som om han slutat andas. Han föll raklång framåt ner på marken.

Då såg jag. Det var Öнна! Hon hade skurit av hans nacke med sina klor. Jag svimmade.

Jag drömde mardrömmar. Rutan kom upp. Den frågade vad jag ville välja. Vad är det jag skall välja? frågade jag. Du behöver bestämma vad Öнна skall utvecklas till fick jag till svar. Oj, det hade jag glömt. Jag måste fundera på detta, tänkte jag.

Kapitel 19: Freds pappa berättar

Jag satt i vagnen på vägen hem och tänkte tillbaka. Jag hade pratat med drottningen. Hon hade berättat att hon var sjuk och att den yngsta dottern skall ta över tronen. Drottningen har två döttrar. En 18-åring som heter Sandra som är väldigt vacker. Hon har svart långt hår och gröna vackra ögon. Den yngre dottern är 16 år och heter Peta. Även hon är vacker. Hon har blont hår som hon brukar ha i en hästsvans. Hon är väldigt snäll.

Drottningen och jag hade pratade om älvorna som högg ner orch-skogen. Många orcher hade varit tvungna att fly från älvorna och deras stora skogsmaskiner.

Jag tittade ut genom fönstret på vagnen. Jag saknade min vän Kung Ades. Han var väldigt stark. Han hade haft ett bra svärd som bara kungligheter kan använda. Jag undrade var det svärdet fanns nu?

Jag tänkte vidare på min son Fred. Han visade inte respekt för folket. Jag måste lära honom. Den killen som gav honom en käft-smäll kommer säkert att bli en bra riddare, tänkte jag.

Jag förstår varför min son ville döda grod-paddan, men han behöver släppa det. Det är bara en grod-padda som sagt. Fast jag undrar hur den kom hit? Det brukar finnas grodor här, men paddyngel är inte vanligt att se. Men de finns alltså därute. Jag får forska vidare på detta när jag är hemma.

Jag vet att min lilla pojke har dödat många gobliner, men jag hoppas att han inte blir för självsäker. Gobliner är svaga, men de slåss väldigt fult. Jag måste påminna honom att han ska vara försiktig, tänkte jag.

Sedan stannade vagnen. Jag tackade kusken som kört hästvagnen och gav honom 10 silver-mynt. Jag gick hemåt den sista biten. Det var tyst ute. Jag tänkte på min son som har samlat monster för att döda grodan. Han fokuserar för mycket på den där grodan. Han har även lärt sig grodtämjar-skills.

Medan jag gick och funderade hade jag plötsligt kommit hem till våra egendomar. Jag såg hundarna som min son hade köpt. De låg ner allihop. Jag sprang fram till dem. De var döda allihop! Det såg ut som att de både hade angripits av frätande ämnen och fått sina nackar avbitna. Då såg jag att dörren till huset stod öppen på glänt. Jag gick in. Jag såg att någon hade varit inne i huset. Jag kände stark oro. Källardörren var öppen. Jag gick ner för källartrappan. Min son Fred har sin monstersamling där nere.

När jag kommit ner i källaren såg jag något förskräckligt! Fred, min lilla pojke, låg död på golvet. Hans hals var uppskuren. Jag sprang mot honom. Jag använde alla mina krafter för att återuppliva honom, men det var för sent. Han var helt död.

Jag grät och grät. Allt är mitt fel, tänkte jag. Hade jag varit hemma hade han levt. Jag tittade på hans kropp. Han hade både frät- och bitskador.

Jag begravde Fred. Han vilar nu bland molnen tillsammans med min kära, tänkte jag. Jag kunde inte sluta att tänka på att om jag hade hjälpt honom att döda grodan hade han levt idag. Jag svär att jag kommer döda den där grodan. Jag kommer jaga den tills jag hittar den. Men jag skall inte glömma att också hjälpa prinsessorna i landet.

Jag tänkte att jag kunde betala några banditer för att döda den där grodan. Jag gick till banditerna för att komma överens. De sa de kunde döda honom senare. Ok, då kommer jag inte att betala, tänkte jag.

Kapitel 20: Geffe växer

Jag vaknade upp och såg att Öнна sov bredvid mig. Jag hade max antal liv. Jag frågade Hjälpen om saker jag inte förstod. Jag hade frågor om utveckling och om monstret som hade haft högre level än sin maxlevel.

DU KAN UTVECKLAS TILL ALFA-MONSTER. I DEN HÄR VÄRLDEN KAN MONSTER BARA UTVECKLAS TVÅ GÅNGER. SÅ OM DU INTE VORE FRÅN EN ANNAN VÄRLD HADE DU MAX KUNNAT VARA EN LITEN GRODA ELLER EN TVÅ-HÖVDAD GRODA. MONSTRET DU SLOGS MOT I DEN HÄR GROTTAN VAR ETT ÄLDRE MONSTER. DET HADE LEVT VÄLDIGT LÄNGE. DÄRFÖR HADE DEN HÖGRE LEVEL ÄN NORMALT. GLÖM INTE ATT ÄVEN DU OCH ÖNNA KAN UTVECKLAS ÖVER GRÄNSEN.

Jag förstod nu varför jag var så stark. Men vad menas med att jag kan utvecklas över gränsen? undrade jag. Vänta lite. Har jag skadat ekosystemet i den stora sjön? frågade jag Hjälpen.

JA, DU DÖDADE NÄSTAN ALLA STORA FISKAR I SJÖN. MÅNGA DJUR KOMMER LÅTA BLI ATT DRICKA NU.

Jag frågade vilka utvecklingar jag kunde välja.

1. STOR GIFTIG NOBEL-GRODA.
INFO: DE ÄR LEDARE FÖR PADDOR OCH GRODOR. DET FINNS INTE MÅNGA AV DEM. DE SMAKAR GOTT OM MAN SKÄR BORT DERAS GIFTIGA SKINN. DE KAN UTVECKLAS TILL ALFA-GRODA.
2. SKRIK-LEDAR-PADDA.
INFO: DE HAR MYCKET STARKA LUNGOR. DE KAN SKRIKA JÄTTEHÖGT. DE KAN HÖRAS PÅ HELA 70 MILS AVSTÅND. DERAS KRIK KAN GÖRA SÅ ATT FIENDENS HUVUD EXPLODERAR.

Jag valde den första grodan. Sedan kom Önnas alternativ upp.

1. RÖD SALAMANDER.
INFO: DE BOR I VARMARE OMRÅDEN MEN DE KAN OCKSÅ KLARA AV KALLARE OMRÅDEN. DE KAN LÄRA SIG ATT SPRUTA ELD. DE KAN UTVECKLAS TILL RÖD ÖDLE-FALK.
2. BLÅ SALAMANDER.
INFO: DE BOR I KALLARE VATTEN. MAN KAN HITTA DEN BLÅ SALAMANDERN I SNÖRRIKA OMRÅDEN. DE KAN SPRUTA KALL KYLA MOT SIN FIENDE. DE KAN UTVECKLAS TILL JÄTTE-ÖDLA.
3. KAMELEONT-ÖDLA.
INFO: KAMELEONT-ÖDLAN KAN ANTA SKEPNAD AV SMÅ DJUR. NÄR DEN UTVECKLAS KAN DEN BLI MER KOMPLICERADE FORMER.

Jag frågade Öнна vad hon ville utvecklas till. Hon gav mig tillstånd att välja själv. Jag valde röd salamander åt henne.

Sedan var det dags att sova. Vi somnade bägge två.

När vi vaknade hade jag blivit till en 80 cm stor groda. Oj, jag är en 80 cm stor groda! utropade jag för mig själv. Jäklar vilken stor groda jag är!

Jag tittade på Öнна. Hon hade röda fjäll. Då kom det upp en ruta som berättade att hon hade köpt egenskapen att kunna spruta eld för 15 skill-points. Jag tittade om jag själv kunde välja något. Jag hittade en dyr skill som hette "TUNG-LASSO". Det betydde att min tunga kunde kapas av med viljekraft och flyga

iväg och användas som lasso. Sedan skulle den snabbt växa ut igen. Men det var en dyr skill. Den kostade 30 skill-points.

Önna tackade mig för att jag hade räddat henne.

- Förlåt att jag inte lyssnade på dig, sa Önna.

Kapitel 21: Prinsessan Peta Perin berättar

Jag heter Peta Perin. Jag är prinsessa i det stora landet Terena. Jag är den yngsta prinsessan i Terena. Jag är 16 år gammal. Min storasyster Sandra är 18 år. Det är hon som egentligen borde blivit drottning när kungen dog. Men Sandra har inga magiska krafter, så det är jag som kommer bli drottning snart. Jag har läkande krafter. Jag är på level 30. Jag har tränat genom att skydda riddarna. Sandra har jag inte så bra relation med, men riddarna bryr sig om mig. Mina föräldrar lever inte längre. Pappa blev mördad av älvor. Mamma var sjuk och dog nyss. Det råder ett krig mellan älvor, människor och orcher.

Jag gick runt i slottet. Vakterna bugade sig mot mig och jag vinkade tillbaka. Jag gick till badrummet. Det hade varit en lång dag. Jag tog av min ljusblå klänning, mina örhängen och mitt halsband som var gjorda av blå pärlor. Jag tittade på mig själv i spegeln. Jag hade ljusblå ögon och långt blont hår uppsatt i en hästsvans. Jag badade och funderade på vad jag behövde träna mig på. Kanske kunde jag lära mig att förblinda fienden? tänkte jag. Eller så kan jag träna på att använda vass vind som redskap vid attack. Jag badade vidare. Jag fortsatte att fundera. Hur skall jag göra med min livvakt Jöre i framtiden? Han var ledsen då hans far hade förskjutit honom. Jöres far var en general. Jöre är en magiker. Han är på level 55. Han kanske kan bli en bra medlem av vårt lands riddar-orden så småningom? funderade jag vidare. Sedan gick jag upp ur badet, klädde mig och åt lunch. Då kom min butler in.

- Ers majestät, sa min butler. Jag har två meddelanden till dig. Det första är att en adelsman som har sin domän här i närheten berättar att han och hans son såg en giftig groda i ett vattendrag. Vi vet inte hur den kom hit. Detta kan vara ett dåligt omen. Giftiga grodor skall inte finnas i bäckar. Det andra är att jag har en tråkig nyhet. Du skulle ju förlova dig med den här adelsmannens son Fred när du fyller 17 snart. Men Fred har blivit mördad. Vi tror att det är älvorna som har gjort det. Vi har sökt ledtrådar i orchernas skog. Orcherna har hjälpt oss med att hitta sätt att ta itu med älvornas föroreningar.
- Jag förstår, sa jag. Jag skall hjälpa adelsmannen med att hitta hans sons mördare.

Jag gick till dörren som leder till slottsgården. Jöre stod bakom dörren.

- Ers höghet, sa Jöre och gick ner på knä. Älvorna har byggt en vapenfabrik nära gränsen till oss. Vi måste meddela din äldre syster Sandra. Hon förfogar över riddare som kan hjälpa oss.
- Jag förstår, sa jag. Jag skall resa till Sandra och fråga om hon kan hjälpa landet och orcherna mot älvorna.
- Jag springer och gör i ordning er vagn, sa Jöre. Jag fixar också mat till resan, fina kuddar och några vakter.

Jöre sprang iväg. Jag förstod att han ville bevisa för mig att han är en bra tjänare och livvakt.

När allt var klart för avfärd satte jag mig i vagnen. Jöre red före på häst. Då kunde han upptäcka monster i förväg. Jag hade även med mig 25 riddare om något skulle hända. Vi red i en halvtimme. Jag tänkte på adelsmannen som förlorade sin son. Jag hade förstått att sonen inte hade varit snäll mot folket i underklassen, men han förtjänade inte att dö. Jag tänkte på grodan. Vad är det som sker i världen egentligen? tänkte jag. Då plötsligt stannade vagnen. Vad är det som händer? undrade jag. Är det ett bakhåll?

Jag hörde hur riddarna slogs mot något. Jag ville ut och hjälpa dem med min magi. Men dörren till vagnen var låst. Jag som ville ut på slagfältet! Jag tittade upp mot taket i vagnen. Där finns en nödutgång. Men där var något! Plötsligt föll en stor gift-groda ner! Den var väldigt stor! Jag blev rädd och ropade på hjälp!

– Ahhhh...mmmm, kom det ur min mun.

Jag försökte skrika på hjälp, men grodan kastade ut sin tunga och band både mina händer och ben och satte munkavle över min mun. Sedan hände något jättekonstigt. Grodan klippte av sin tunga som den använt till att binda fast mig med. Jag såg hur det snabbt växte fram en ny tunga. Jag blev rädd då jag förstod att det här är ett väldigt starkt monster jag hade att göra med. Jag kunde varken prata eller röra mig. Kommer grodan äta mig? undrade jag.

Då såg jag hur grodan vände sig om. Den hoppade fram till nödutgången. Den vände sig om och tittade på mig. Jag förstod att den bara ville komma härifrån. Jag nickade till grodan som ett försök att kommunicera att jag förstod. Då plötsligt öppnades dörren! Det var Jöre som klampade in. Grodan tacklade Jöre innan den hoppade ut och iväg. Jöre såg mig, sprang fram till mig och tog bort den gamla tungan som jag var fastbunden med. Han frågade hur jag mårde. Jag sa att jag mårde bra. Jöre sänkte sitt huvud och bad om förlåtelse för att han inte kunnat skydda mig. Jag sa att allt var okej. Sedan fortsatte vi vår resa.

Kapitel 22: Geffe väljer Önnas utveckling

Jag och Öнна jagade efter byten. Vi lyckades gå upp i level. Öнна gick upp 10 och jag 5. Vi kollade runt.

- Vad ska vi göra nu? sa Öнна. Jag vill bli starkare. Om jag utvecklas kan jag bli starkare. Men vad tror du Geffe? Är adelspojken Freds pappa ute efter dig tror du?
- Jag vet inte, sa jag. Jag vill inte slåss mot honom, men ibland måste man. Jag föreslår att vi vilar lite först innan vi fortsätter.

Vi gjorde som jag föreslog. När vi vilat fortsatte vi mot en skog. Jag kollade runt. Det fanns en väg i skogen. Då hoppade jag plötsligt till. Det kom en häst med vagn rullande längs vägen. Jag såg en riddare i vagnen. Jag hoppade upp på vagnens tak. Jag trillade ner genom ett hål! Jag landade med en duns på insidan av vagnen. Jag tittade snabbt runt mig. Det satt en vacker flicka där. Hon såg ut att vara en prinsessa. Hon hade lång blont hår och blå ögon.

Flickan såg chockad ut. Jag förstod att hon skulle skrika, så jag fick nästan panik. Jag kastade ut min tunga runt henne. Den band fast henne och täckte för hennes mun så att inte riddaren på vagnen skulle märka något. Men jag ångrade nästan genast vad jag hade gjort. Jag kan inte attackera folk så här. Jag försökte kommunicera med henne. Jag tittade på henne. Hon nickade mot mig. Jag tog bort min tunga från henne. Hon hjälpte mig upp till taket. Jag hoppade ut och hittade Öнна igen. Jag berättade för Öнна vad som hänt. Vi fortsatte genom skogen och slogs mot monster och fiender. Vi mötte både vargar och stora jordmaskar. Vi gick upp 5 i level. Plötsligt var vi framme vid en grotta. Där utanför stod en stor cyklop.

RAS: STENCYKLOP

LVL: 48/40

HP: 850/850

INFO: JÄTTESTARKA STORA MONSTER SOM GÖMMER SIG ENSAMMA I GROTTOR. IBLAND KOMMER DE UT UR SINA GROTTOR FÖR ATT KIDNAPPA BÖNDER SOM DE GRILLAR PÅ SPETT OCH ÄTER. OM CYKLOPENS ÖGA BLIR SKADAT ÄR DET BARA EN CYKLOP-KUNG SOM KAN LÄKA SÅRET.

Jag hoppade direkt mot cyklopen. Jag använde min tunga mot honom. Jag försökte dra ut hans öga. Men han höll fast i det. Han förlorade 10 hp i alla fall. Jag fortsatte med att spotta frätande syra mot ögat. Det började rinna blod ur ögat. Cyklopen skrek och förlorade 100 hp. Öнна attackerade samtidigt cyklopens ena ben så att han förlorade ytterligare 20 hp. Sedan slajsade hon hans andra ben. Han fick stora sår och förlorade 20 hp igen. Jag hade släppt taget om ögat och använde istället tungan för att greppa tag om Öнна och kasta upp henne i luften.

- Attackera monstret! ropade jag till henne.

Flygande högt upp i luften sprutade Öнна eld på cyklopens öga. Det blev 50 hp i skada. Jag tog emot Öнна när hon landade. Sedan hoppade jag mot monstret och spottade tre gånger med min frätande syra. Cyklopen tog 100 plus 100 plus 100 i skada. Öнна attackerade samtidigt. Hon klöste som ett vilddjur och gjorde 5 gånger 20 i skada. Sedan hoppade hon upp och sprutade eld. Hon fick in en critical hit och skadade ytterligare 80. Jag spottade syra en gång till på ögat. Syran trängde in i cyklopens hjärna så att den dog. Öнна och jag gick bägge två upp 5 i level. Det var tillräckligt för att Öнна kunde utvecklas igen. Jag tittade vad hon kunde utvecklas till. Det fanns två val.

1. ELD-SALAMANDER.

INFO: DE ÄR STARKA OCH KAN BLÅSA ELD. KAN UTVECKLAS TILL KUNGS-DROTTNINGS-SALAMANDER. DESSA ÄR MYCKET SNABBA, STARKA OCH FARLIGA.

2. STOR SALAMANDER

INFO: STOR SOM EN VAL

Jag valde det första alternativet.

Sedan var det dags att vila efter kampen. Medan jag vilade såg jag Önna utvecklas. Hon var nu i storlek som en 9-årig människa. Eller kanske en 9-åring som är lite större än normalt. Sedan somnade hon. Jag tittade ut. Jag såg ett stort slott. Det fanns mindre hus runt slottet. Jag undrar vad morgondagen kommer ge oss? tänkte jag innan jag också somnade.

Kapitel 23: Prinsessan Peta Perin berättar vidare

Jag och min livvakt Jöre reste med häst och vagn till staden där min storasyster bodde. Hon och jag är inte speciellt lika varandra. Det var jag som hade fått ärva tronen då jag hade läkande magi. Min syster trodde att jag hade fått tronen för att jag visat att jag kunde ta hand om landet. Hon är ju den äldsta av oss, så hon hade alltid trott att det var hon som skulle få ärva makten.

Framme i staden såg jag massa barn stå tillsammans utomhus. Jag stannade vagnen och undrade vad som hade hänt. Det var 29 hemlösa barn. De berättade att det hade varit massa hål i taket i deras barnhem där de bodde. Sedan hade hela huset rasat ihop. Jag tänkte att jag skulle ta hand om alla barnen när jag gift mig och blivit drottning. Jag undrade hur min syster skulle ha gjort.

Sedan fortsatte vagnen. Jag och Jöre kom fram till slottet. Inne på slottsgården fanns det massa riddare. Jag visste att de var lojala med min syster. Vi steg ur vagnen. En stor man gick fram till oss.

- Åh, lilla prinsessan, välk..., hann mannen säga.
- Hur vågar du säga så till prinsessan? avbröt Jöre. Be om ursäkt!
- Ers höghet, fortsatte den stora mannen. Ni kan koppla er hund om ni vill. Men annars är inte hundar välkomna till slottet.
- Jasså, du tror att jag är en hund? sa Jöre. Visst, jag är en hund vid namn Jöre som kommer försvara Drottningens heder från dig.
- Jaha, det är du som är Jöre, sa mannen. En sån som föddes svag. Ha-ha-ha. Du är bara en fluga i vägen för oss riktiga krigare.
- Sluta upp med det här nu, sa jag. Jag vill prata med min syster nu. Men jag vill göra det ensam.

Jag gick till min systers rum inne på slottet. Hon stod och provade klänningar när jag kom in. Hon tittade på mig med ett leende som kändes påtvingat.

- Hej Sandra, sa jag.
- Åh, är du här Peta, sa Sandra. Vad jag glad jag blir. Jo, älvorna har byggt en farlig fabrik i en stad nära vår. Fabriken släpper ut gifter som dödar allt. Vi måste stoppa det.
- Ja, jag har hört talas om detta, sa jag. Jag kan ge dig några riddare som hjälp för att stoppa älvornas fabrik. Älvorna har förslavat orcherna. Vi måste rädda orcherna.
- Ja, det viktigaste är att stoppa fabriken och rädda orcherna, sa Sandra. Men vi kan prata mera imorgon. Jag skall låta göra i ordning ett rum åt dig.
- Tack, sa jag. Jag berättar för min livvakt Jöre att vi kan sova här.

Kapitel 24: Sandra berättar

Jag står inte ut! tänkte jag. Det var ju jag som skulle bli drottning. Men sedan fick HON krafter att läka och skydda. Jag har inga krafter. Men jag har minsann tränat med mina riddare.

Jag behöver ta ut min ilska mot något annat känner jag. Vi har ju älvorna. Men orcherna är så svaga, de kan inte hjälpa mig något vidare.

Då kom jag och tänka på en adelsman. Jun-Jun heter han. Han har ett stort slott vet jag. Han har berättat att han kan ge mig stöd. Jag kommer få hjälp av hans privat-armé om han i utbyte får min lillasyster Peta som fru. Jag kan leverera Peta som ett paket till honom. Ingen kommer att sakna henne, tänkte jag.

- Kom Joppe, sa jag till min livvakt. Jag har ett jobb åt dig. Min lillasyster Peta valde magin. Du gillar inte min lillasyster.
- Hur lyder planen ers höghet? sa Joppe.
- Jag vill att du binder fast min systers livvakt Jöre medan jag tar hand om henne, sa jag. Jag måste göra något som jag inte vill göra. Du behöver skydda mig när vi går till den hemliga ingången.
- Ers Höghet, du vet vem som är där, varför går vi till honom? frågade Joppe. Han är förrädisk. Varför allierar vi oss med den som kan döda oss?
- Vi behöver ha min syster vid liv. Annars kan vi inte få armén. Jöre kan vi offra till monstret.
- Annars kan vi väl offra bägge två till besten? sa Joppe.
- Du känner inte monstret, sa jag. Han kommer inte att döda henne. Men vi pratar om det sedan. Nu behöver vi göra allt enligt planen som vi har bestämt.

Kapitel 25: Peta Perin berättar

Jag tittade mig omkring i rummet jag fått. Det är väldigt fint här, tänkte jag. Jag undrar vad som kommer hända imorgon.

Jag märkte att min livvakt Jöre var på sin vakt. Misstänker han att allt är en fälla? funderade jag. Men jag måste få veta vad som händer.

Jag tog det lugnt en stund. Sedan öppnades dörren. Det var min storsyster. Hon ville prata privat med mig sa hon. Jag sa till Jöre att lämna oss en stund. Sandra och jag pratade en stund. Jag kände mig plötsligt trött.

- Jag vet att du letar någon att gifta dig med Peta, sa Sandra. Men var inte orolig. Du kommer bli fru till Lord Jun-Jun. Han är 39 år gammal. Men nu är det dags för dig att sova.

Sandra tog fram mjuka handdukar.

- Du är ingen prinsessa längre, sa Sandra och kastade en magi som tystade hela rummet. Du har frusit fast, så jag kan ta bort handdukarna igen.

Jag försökte kämpa emot. Men Sandra kastade nästa magi. Det var en bunden-magi. Plötsligt var jag som inuti en kokong. Jag försökte ropa på hjälp.

- Hjälp-hjälp, skrek jag. Mmmmm

Sandra band handduken runt min mun. Sedan tog hon en till för att tysta mig ordentligt.

- Ha-ha-ha, skrattade Sandra. Du är allt en fin present. Var inte orolig. Lord Jun-Jun kommer ge soldater till oss så att vi kan strida mot älvorna.
- Mmmm, sa jag.
- Din livvakt Jöre är knockad av mig, sa Sandra. Du gjorde fel som lämnade din livvakt. Hade du haft honom hade du kanske lyckats fly. Men nu kommer jag lägga dig i vagnen som kommer köra dig till din man. Ha ha ha!

Kapitel 26: Sandra berättar vidare

Det kändes underbart att se Peta så hjälplös. Jag stängde dörren och sa till riddarna att vakta min syster noggrant. Jag berättade att de kommer bli hängda om de misslyckas. Sedan kände jag mig plötsligt isande kall i magen. Jag tänkte på monstret. Jag var inte alls sugen på att träffa det. Det bodde under Lord Jun-Juns slott. Jag hade träffat det en gång. Då hade monstret varit en orm-grod-prins. Han hade sagt att han kunde hjälpa mig att bli drottning om han fick göra vad han ville.

Jag litade inte på det där monstret. Men jag måste göra det här tänkte jag. Jag tog ett djupt andetag och sa till min livvakt Joppe att hålla sig nära mig. Joppe sa att han inte gillade det här. Men jag vidhöll att vi inte hade något val. Min lillasysters livvakt Jöre var knockad, bunden och munkavlad nu.

Jag la sköna blommor bredvid min syster som låg stilla. Hon kommer somna på resan tänkte jag.

Efter en stunds färd kom vi fram till vägen. Här var man tvungen att säga ett lösenord för att komma vidare på en magisk väg. Jag hade lösenordet och öppnade vägen. Men jag kände rysningar när vi fortsatte färden. Nu var vi på väg till salarna under Jun-Juns slott.

Vi hörde ljud. Det lät som vatten. Plötsligt kom vi till en jättestor sal. Då såg jag också att det var vatten runt oss. Och där stod Monstret. Nu kände jag mig nästan mer hjälplös än min syster.

GORM-SATAN.

HP: 1666/1666

LVL: 100

INFO: DET KAN BARA FINNAS EN GORM-SATAN. OM EN ANNAN GRODA ELLER ORM VILL UTVECKLAS TILL GORM MÅSTE DE SLÅSS MOT GORM-SATAN. GORMEN ÄR ETT VÄSEN MED UNDERKROPP SOM EN ORM OCH ÖVERKROPP SOM EN MÄNNISKA. GORM-SATAN HAR TVÅ ARMAR MED VASSA NAGLAR. VARELSEN HAR ET GRODANSIKTE. DE VILL PARA SIG MED STARKA VARELSER. GORMEN VILL SAMARBETA MED ONDA PERSONER. GORMEN ÄR STARK OCH HAR MYCKET KRAFTIG ILLUSIONS-MAGI.

- Men vad har vi här? utbrast Gorm. Vad vill du min sköna? Jag ser att du har med dig din syster. Henne längtar jag efter.

Jag blev väldigt rädd. Detta var ett mäktigt monster. Jag försökte hålla blicken fast och titta rakt på honom. Jag försökte säga nåt men precis då steg Jun-Jun in i salen och tog till orda.

- Ditt kräk! sa Jun-Jun bestämt till Gorm. Hur vågar du säga nåt sånt? Släpp kvinnorna du har. Annars...
- Tyst nu Jun-Jun, sa jag. Låt mig prata. Gorm, vi är här för att jag vill att du ska använda din magi så att folk förlorar allt minne om min lillasyster Peta. Du får Petas livvakt Jöre som en offergåva.
- Åh, en gåva! utbrast Gorm. Visst kan jag använda magin. Men säg mig min sköna, vill du inte vara säker på att du har tronen mycket längre?

Sedan kände jag Gorms svans slingra sig runt mig. Han lyfte upp mig. Jag blev rädd.

- Jag kan visa dig vad jag kan erbjuda, sa Gorm.
- Släpp henne! skrek Jun-Jun. Jag kommer döda dig! Ahhh.

Jun-Jun tog fram sin yxa och attackerade Gorm. Men allt som hände var att yxan gick i bitar.

- Min sköna, vi kan prata senare när din tjänare inte är här, sa Gorm.

Gorm släppte ner mig.

- Jag kan äta upp ditt offer, sa Gorm. Men ge mig hellre din lillasyster Peta. Jag ger dig mer makt om jag får henne.

Jag fick en dålig känsla av att han frågade om min lillasyster. Jag visste inte varför. Men jag kom då på att jag läst att om en mamma är magisk när hon föder ett monster så kommer hon att föda ett gudomligt monster. Jag kommer inte att låta Gorm göra detta, tänkte jag. Jag tackade nej till hans erbjudande.

- Jag kan kasta en förbannelse över folket, sa Gorm. De kommer glömma att de har en yngre prinsessa. De kommer tro att du är deras drottning. Nu skall jag äta, så ni kan gå nu.

Vi gick iväg. Jag måste hitta ett sätt att inte använda mig av Gorm, tänkte jag. Han är alltför mäktig. När älvorna är döda skall Gorm också dö.

Sedan hörde jag Jöres skrik innan det blev tyst.

Kapitel 27: Geffe berättar

Jag och Öнна gick upp 5 i level. Vi slogs mot stora maskar en stund innan jag la mig för att sova.

När jag vaknade gick jag ut för att se mig omkring. Textrutan kom upp igen.

SPECIALUPPDRAK: RÄDDA PRINSESSAN.

BELÖNING: SPECIALUTVECKLING.

SAKER DU MÅSTE KLARA AV: BESEGRA GORM OCH LEDA PRINSESSAN I SÄKERHET.

Jag kollade runt. Jag såg ett slott. En kvinna är i fara. Jag funderade på hur jag skulle göra. Jag måste hjälpa henne, tänkte jag. Jag har ändå en människas själ.

Jag smög mig mot slottet. Jag såg en häst med en vagn bakom. En man närmade sig vagnen. Han hade svart mustasch, långt skägg och gröna ögon. Han såg ut som en typisk film-skurk. Det enda som fattades var en monokel. Han hade ett leende på sina läppar.

Han närmade sig vagnen. Jag såg att det satt en flicka i vagnen. Det är säkert en prinsessa tänkte jag. Flickan hade långt blont vackert hår och blå ögon. Men vad!? Hon var ju bunden såg jag nu! Okej, den där mannen ska dö, tänkte jag. Jag gömde mig ännu bättre.

- Jun-Jun hälsar dig min vackra fru välkommen till ditt nya hem, sa mannen.
- Mmm, sa flickan som hade en bindel över munnen.
- Var inte rädd Peta, sa Jun-Jun. Jag kommer inte att skada dig. Mannar! För henne till vårt rum.

Jag såg på när riddarna ledde in Peta på slottsgården. Jag hoppade försiktigt framåt. Jag använde mina skill-poäng för att ge mig kraft att klättra på väggarna. Jag klättrade in genom ett öppet fönster. Jag såg en man i kock-kläder. Han hade en stor kniv i handen. På bordet låg det en bunden gris. Kocken började sjunga.

- Åh, jag är så glad över att vara Jun-Juns kock, nynnade mannen högt för sig själv. Nu ska jag laga en fin gris med fint kött och fina tarmar till hundarna. Tra-la-la-

Då såg kocken plötsligt mig. Han verkade inte bli rädd. Det såg snarare ut som att han fick ett elakt leende över sina läppar.

- Men men, vad har vi här? utbrast Kocken. En nobel gift-groda! Skaparna ler mot mig idag. Jag kommer göra den finaste kött-soppan i världen. Mina matlagningskunskaper kommer gå till historien. Stå still nu så dödar jag dig snabbt.

Jag identifierade kocken.

KOCKEN JANNE.

LVL: 50

HP: 400/400

Jag hoppade högt upp mot taket och spottade frätande syra mot kocken. Han blev träffad och tog 40 i skada. Jag använde min tunga för att ta strupgrepp. Kocken förlorade 20 HP. Han försökte få bort min tunga, men lyckades inte. Han förlorade ytterligare 30 HP.

Jag såg att han tänkte hugga av min tunga med sin kniv. Men jag var snabb och drog tillbaka tungan i sista sekunden. Kockens arm hade en väldig fart och när det inte fanns en tunga där som tog emot hugget fortsatte armrörelsen mot hans egen hals. Jag tittade på honom. Han stod och blödde. Kniven satt rakt i halsen på honom. Han förlorade 250 hp. Medan blodet rann tickade hp-räknaren neråt. 50 hp till försvann på grund av blödningen.

Jag kände mig inte väl till mods av att döda en människa. Jag hade själv varit en människa i mitt förra liv. Jag hittade ett skynke som jag kunde täcka över kockens sår. Jag ville inte att han skulle dö. Han förlorade 5 hp till innan han svimmade. Jag gick upp 3 i level.

Jag kröp försiktigt upp för väggen när jag letade vidare efter Peta. Jag hörde ett mummel. Det lät som att det kom utifrån. Jag gick ut ur slottet. Då hörde jag mumlet tydligare. Det lät som att det kom ur en annan del av huset nu. Jag klättrade upp för väggen. Där genom ett fönster såg jag henne! Peta låg bunden på en säng i rummet innanför. Fönstret var öppet lite på glänt och jag kröp in. Hon såg mig och mumlade högre för att få min uppmärksamhet. Då öppnades dörren! Jag hoppade snabbt upp i taket och hoppades att jag inte skulle synas. Det var den obehagliga mannen Jun-Jun som kom in.

- Oroa dig inte min vackra fru, sa Jun-Jun. Vi kommer snart att gifta oss.
- Mmm, lät Peta.

Okej, jag måste stoppa det här tänkte jag. Jag gömde mig uppe i taket. Jag skickade min tunga mot Har Har. Han tog 30 i skada. Han hade inte så mycket försvar kvar sen. Jag lyfte upp prinsessan med min tunga och hoppade iväg med henne.

- Nej, min fru! skrek Jun-Jun. Vakter! döda grodan!

Jag hoppade snabbt ut ur slottet. Jag lyckades ta mig till skogen utan att någon såg mig. Jag gömde prinsessan i skogen. Sedan hoppade jag tillbaka till herrgården så att riddarna skulle se mig.

De fick mycket riktigt syn på mig. Det var 6 stycken riddare. Jag spottade snabbt frätande syra mot dem. De skrek av smärta. Alla förlorade 30 hp var och dog. Jag gick upp 2 i level.

Det kom fler riddare springande mot mig. Jag använde min tunga. Den var nu så stark att jag kunde lyfta 8 riddare på en gång. Jag kastade iväg allihop och gick upp 2 levlar igen. De dog allihop.

Sen hoppade jag tillbaka till skogen och prinsessan. Jag bet sönder repen så att hon kom loss. Hon tog själv av sig munkavlen.

- Det är du som är grodan, sa Peta. Tack för att du räddade mig. Jag var så rädd. Snyft.

Peta lutade sig plötsligt fram och kysste mig på munnen. Jag blev helt chockad. Detta var förvirrande. Jag är en groda, men jag känner attraktion till henne. Fast jag har ju varit människa förut. Jag är 17 år nu. Hur gammal är prinsessan? undrade jag. Då dök rutan upp igen.

GRATULERAR. DU HAR FÅTT EN KYSS FRÅN PRINSESSAN. DU GÅR UPP 10 I LEVEL. DU HAR LÅST UPP EN UTVECKLING SOM DU FÅR NÄR DU NÅR LEVEL 40.

Peta gömde sitt ansikte i sina händer. Men jag såg hur hon rodnade.

Sedan gick jag och Peta tillbaka till Önna i grottan. Jag såg hur Önna var på sin vakt när hon såg prinsessan.

- Vem är det? frågade Öнна. Varför har du en människo-hona med dig?
- Hon var i fara, så jag hjälpte henne, förklarade jag. Jag har blivit mycket starkare.
- Jag litar inte på henne, sa Öнна. Hon är människa och kan vara farlig. Men jag litar på dig Geffe.

Sedan vilade vi alla tre en stund. Prinsessan Peta satt och bad för sig själv. Jag förstod vad hon sa, men hon verkade inte förstå vad vare sig jag eller Öнна sa.

- Tack igen för att du räddade mig, sa Peta och vände sig till mig. Du undrar kanske vad jag gjorde där. Det var min stora-systers fel alltihop. Hon förrådde mig då hon ville ha makten.

Jag lyssnade på hennes berättelse. Okej, tänkte jag. Så det finns en ond drottning också.

- Och en annan sak, sa Peta. Jag är orolig för vårt rike. Älvorna tänker ta över vårt land. De har gjort en fabrik som förstör naturen.

Jaha, så älvor är de som är onda i den här världen, tänkte jag. Jag är inte i en vanlig fantasy-värld nu. Det måste väl finnas andra fantasy-världar? Jag funderade för mig själv. Till slut somnade jag.

Jag vaknade nästa dag av att prinsessan Peta pratade med mig. Hon ville att vi skulle gå tillbaka till hennes kungarike. Jag önskade hon hade förstått mig när jag pratade. Då hade jag berättat för henne att det inte är en smart idé. Petas stora-syster Sandra har säkert gjort så att de som tidigare varit lojala med henne inte är det längre. Men vad vill drottningen? undrade jag. Peta har inte pratat om sin mamma.

Drottningen kanske är död fick jag plötsligt en förnimmelse av. Jag brukar kunna läsa av människor. Jag kommer ihåg en tjej i min klass när jag själv var människa. Hon var kär i en kille i klassen. Jag pratade aldrig med henne, men jag kunde se att hon var kär i killen.

Då plötsligt medan jag satt och funderade dök det upp ett stort råttmonster! Öнна var redo som tur var. Hon slet monstret i stycken. Men då kom det 4 monster till. Öнна tog hand om de allihop också. Då kom det en ännu större råtta! Rutan dök upp.

RAS: RÅTT-JÄTTE

LVL: 30/30

HP: 150/150

INFO: JÄTTESTORA OCH RÖDA ÖGON. HAR STARKA GIFTATTACKER.

Jag spottade frätande syra på råttan. Den förlorade 30 hp. Öнна började klösa råttan. Hon gjorde 10 i skada flera gånger i rad. Men då lyckades råttan bita Öнна. Hon förlorade 20 hp. Då plötsligt såg jag hur prinsessan Peta kastade en magi mot Öнна. Det var som en grön ljusstråle mot Öнна. En skylt dök upp.

HEAL 20

Aha, så hon är en healer! tänkte jag. Bra. Jag passade samtidigt på att bita råttan hårt. Den förlorade 40 hp. Öнна klöste igen, fast hårdare den här gången. Råttan förlorade 15, 15, 15 och 15. Den dog.

Öнна gick upp 4 i level. Peta gick också upp, men bara 1 level. Jag själv stod kvar på samma level. Jag måste besegra fler monster om det ska hända något.

Vi började röra på oss. Vi kom till en fin skog. Men i skogen fanns det några riddare. De fick syn på oss och gick till anfall. De var 8 stycken. Vi slogs mot dem. Vi klarade allihop. Vi fick lite små-skador, men Peta läkte våra sår. Öнна gick upp 5 i level.

Då kom en man med en stor hammare gående mot oss. Jag kollade hur stark han var.

JAN

GREVENS RIDDARE

LVL 40

HP: 350/350

- Ja men där är du ju, sa Jan och pekade på Peta. Kom med nu till din make.

Jag spottade snabbt på Jan. Han hade en yxa som vapen, men även sköld och rustning. Han blockade min frätande syra med sin sköld. Men skölden smälte. Jag använde min tunga och skickade iväg den mot hans huvud och drog den till mig. Jag bet i hans huvud. Han förlorade 50 hp. Öнна blåste samtidigt eld mot honom. Det gjorde att han förlorade ytterligare 20 hp. Men Jan samlade kraft och högg mot Öнна med sin yxa. Han fick in en träff. Öнна tog 45 i skada. Som tur var kunde Peta använda sin magi för att läka Önnas sår. 20 hp fick Peta tillbaka.

Jag hoppade undan vår fiende så att inte jag också skulle råka illa ut. Sedan harklade jag mig och spottade en ny omgång syra. Jan tog 30, 30 och 30 i skada. Öнна var arg och klöste Jans ansikte allt vad hon orkade och i snabb takt. 20, 20, 20 och 20 i skada. Nu var Jan helt blind! Han såg inte alls var vi stod. Jag spottade frätande syra igen. Jan tog först 100 i skada. Sen förlorade han 50 till direkt efter. Han dog.

Jag gick upp en level och Öнна gick upp fem! Vi gick alla tre därifrån och vidare i skogen. Efter en stund kom vi till en fin glänta. Öнна försökte prata med Peta. Jag försökte hålla vakt. Men nu var vi alla trötta. Jag har varit i den här världen länge nu, tänkte jag. Jag undrar hur min familj har det? Sedan måste jag ha somnat för jag vaknade nästa dag av ett ljud. Jag tittade mig omkring och såg en groda. Den var ordentligt stor. Jag tittade på dess styrka.

KRIGS-PADDA

LVL 40/40

HP: 300/300

INFO: STOR STARK PADDA SOM ÄTER MÄNNISKOR OCH GORMAR.

Jag vet inte om han är vän eller fiende. Jag behöver vara försiktig här, tänkte jag. Då plötsligt började paddan prata.

- Du unga gift-groda. Jag ser att du har en eld-salamander och prinsessan med dig, sa Krigspaddan.
- Vad vill du? frågade jag. Vem är du och vad vill du mina vänner?
- Jag tjänar Gorm, sa krigspaddan. Jag är en av hans krigare. Jag vill utvecklas till en demon-groda. Men jag måste äta en eld-salamander.

Jag ville inte lyssna mer. Han hotar mina vänner, tänkte jag. Jag spottade snabbt på honom. Han förlorade 40 hp. Jag kastade sedan iväg tungan och drog honom till mig. Jag bet till hårt. Han tog ytterligare 60 i skada. Paddan skrek och bet tillbaka. Jag tog 20 i skada.

Jag spottade snabbt tre gånger i följd igen. Han förlorade 20 + 20 + 20. Jag använde min tunga igen och höll fast hans ben och bet till flera gånger. Han tappade ytterligare 30 + 30 + 30. Samtidigt försökte han skaka sig loss ur mitt grepp. Han lyckades och jag förlorade 35 hp.

Men då kom Önna och hjälpte mig. Hon blåste eld. Han förlorade ytterligare 30 + 30 + 30. Jag spottade också min frätande syra mot honom. Det räckte. Det blev 50 + 50 i skada. Krigspaddan dog.

Peta kom och läkte mina sår med sina läkande krafter. Önna gick upp 5 i level, Peta 2 och jag 1. Nu är jag 2 levlar ifrån nästa utveckling, tänkte jag. Men jag vill att Önna skall utvecklas också. Peta är bra, hon kan hjälpa oss. Vi gick tillbaka hem till strandgrottan där vi vilade upp oss och samlade ny energi.

Nästa morgon när vi var utvilade började Peta prata med mig.

- Vi måste ta oss ta oss tillbaka till kungariket och se till så att folket mår bra, sa Peta. Snälla.

Jag nickade till henne för att visa att jag höll med. Peta kramade mig. Jag rodnade lite.

Jag tänkte att det var en bra idé. Men Peta kan inte gå dit själv. Det är inte säkert. Jag gick till Önna för att prata.

- Vad tycker du Önna? sa jag. Litar du på henne?
- Ja men det gör jag nog lite, sa Önna. Hon hjälpte oss.

Kapitel 28: Prinsessan Peta berättar

Jag kan inte fatta att jag kysste den där grodan som räddade mig, tänkte Peta. Jag var bara överlycklig över att någon räddat mig. Nu rodnar jag också. Mina riddare har säkert märkt att något är fel. Ödlan är snäll, men ibland kollar hon på mig med väldigt spända ögon.

När vi kom till bron kom det 10 gobliner. Ödlan dödade dem snabbt. Hon är jättestark. Men grodan är starkare. Jag vet inte hur det kommer sig. Är det samma groda som fanns i bäcken när den nobla mannen dök upp? Nej, jag vet inte. Jag måste vänta och se vad som händer. Hur skall jag hitta ett sätt att prata med grodan?

Vi nådde fram till den stora ängen. Där såg jag några bönder. Jag gick fram till dem för att berätta att jag är deras prinsessa. Jag vände mig till en av männen som såg äldre ut.

- Hej, jag är er prinsessa, sa jag. Min syster kidnappade mig. Men jag lyckades komma loss. Jag är tillbaka nu. Var inte rädda för grodan och ödlan. De räddade mig från Har Har.
- Ha-ha-ha, skrattade den gamle mannen. Du är allt rolig du lilla flicka. Då kan jag berätta för dig att någon prinsessa har vi inte. Vi har vår drottning Sandra. Hon har alltid varit vår drottning. Så vem är du egentligen?
- Jag är ju er prinsessa och beskyddare, sa jag. Kommer du inte ihåg mig?
- Du är konstig du, sa den gamle mannen. Efter att kungen och drottningen dog finns det bara en kvar i kungafamiljen. Du borde leka något annat. Folk kan bli upprörda om du låtsas vara deras älskade drottning.

Jag blev chockad över att bönderna inte verkade veta vem jag var. Det är något konstigt som pågår här. Kan Jöre hjälpa mig? undrade jag. Jag måste hitta honom!

- Hör upp, sa jag till mina vänner grodan och ödlan. Jag har en liv-vakt. Han är inte här nu, men vi måste hitta honom.

Grodan tittade på mig. Han nickade. Jag förstod att han höll med mig. Jag blev glad.

Sedan gick vi till stan. Jag hade en huvtröja på mig. Jag ville inte att min syster skulle få nys om att jag var här. När jag tittade mig omkring såg det mesta ut som vanligt. Men det var nog mer riddare. Då fick jag syn på min Sandras livvakt Joppe! Jag sprang och gömde mig snabbt. Folket hade nog tyckt att det var konstigt om jag gick omkring med 2 monster så jag hade gömt grodan och ödlan i mina fickor.

Vi lyckades gömma oss från Joppe. Efter en stund kom vi fram ur gömstället och gick runt och pratade med folket. Alla sa att drottningen bara har ett barn. Jag blev återigen chockad över att de sa så.

Vi närmade oss slottet. Jag ville gå in där, men grodan stoppade mig. Jag förstod att han inte ville att jag skulle gå in där. Jag lyssnade på hans signaler. Vi tog oss ut från stan och ut på landet igen. Vi kom till en flod. Det såg ut som att det var något på andra sidan floden. Jag gick närmare vattnet för att se vad det var.

Kapitel 29: Geffe berättar

Jag såg Peta gå ner till vattnet. Sedan hörde jag henne skrika av skräck.

Jag sprang fram för att se vad som hänt. Det låg ett skelett klätt i en lång kappa på marken! Peta grät. Hon kramade om mig när jag fram.

- Det är mitt fel! Skrek Peta.
- Det kommer 12 riddare! skrek Öнна samtidigt.

Öнна sprutade eld mot riddarna. Jag spottade syra. 10 dog med en gång. Öнна gick upp en level.

Sedan kom det ännu fler riddare mot oss. Öнна blev skadad och tog 1 i skada. Peta grät fortfarande. Hon måste fokusera nu tänkte jag och tog tag i hennes händer och ledde undan henne. Öнна slogs för fullt. Hon besegrade alla riddarna och gick upp 3 i level.

Då kom en stor riddare fram från skogen. Det var en riddargeneral. Skylten visade att han var på level 40 och hade 350 hp. Jag spottade frätande syra på hans hjälm. Den föll sönder av syran. Lite av syran rann dessutom ner i hans ansikte. Han tappade mycket hp. 30 + 30 + 30 + 30.

Öнна klöste också på honom. Riddargeneralen skrek av smärta och tog 20 + 20 + 20 + 20 + 20 + 20 i skada. Jag tog samtidigt och bet i hans huvud. Det blev 100 hp i skada! Jag trodde han skulle dö. Men han skrek till och kastade ett svärd som träffade Öнна. Hon förlorade 60 hp och blev riktigt skadad! Jag skrek till och spottade mot generalen.

Sedan hände något hur skumt som helst. Generalen blev helt paralyserad. Prinsessan Peta utförde någon slags magi. Hon pratade med en annorlunda röst.

- Du kommer att bli straffad, sa Peta och vände sig mot generalen. Din själ är smutsig. Jag kommer rengöra den. Heligt spjut!

Peta kastade ett spjut mot generalen. Jag tappade nästan hakan. Skylten visade att han förlorade 999999 hp. Peta svimmade efter sitt spjutkast. Jag vände mig mot Öнна och såg att hon var klar för att utvecklas. Sedan tittade vi bägge på Peta. Jag hoppade fram till henne. Hon var fortfarande medvetslös. Jag försökte ändå fråga om hon mådde bra. Jag fick inget svar. Jag kände på pannan. Hon hade hög feber. 41 grader. Och temperaturen steg.

Samtidigt började det lysa runt Öнна. Jag såg att hon hade växt. Nu var hon en stor demon-ödlä! Rutan kom upp.

DIN PARTNER KAN INTE UTVECKLAS MER. MEN HON KAN FORTFARANDE BLI STARKARE ÄN VANLIGT.

Okej, så hon är alltså i sin sista utveckling, tänkte jag. Jag såg hur det växte fram två svarta horn på Öнна. Hon hade också fått en ny egenskap kallad demoniskt skrik. Den gör så att fienden blir rädd.

Öнна visade mig att jag skulle lyfta upp Peta på hennes rygg. Jag gjorde som hon sa. Sedan gick vi iväg. Jag gick först. Öнна kom precis bakom bärandes på Peta.

Vi hade inte kommit många steg förrän jag såg en man på en häst. Det var den där nobla mannen Jun-Jun som kidnappat Peta. Jag var på min vakt.

- Där är du ju min kära fru, sa Jun-Jun. Men vad är det? Mår du dåligt? Fast vänta nu. Vad gör en giftig nobel-groda och en demon-ödlå här? Var inte rädd min kära. De kanske har förgiftat dig, men jag har ett heligt elixir som kan läka dina sår.

Jun-Jun vände sig om och tittade rakt på mig.

- Ha ha ha, skrattade Jun-Jun. Nu groda kommer du att dö!

Jag attackerade Har Har med min tunga. Medan jag höll fast honom bet jag hårt i hans strupe. Han förlorade 100 hp. Jag släppte taget, backade undan och spottade syra på honom. Han förlorade 30 + 30 + 30. Jag greppade återigen med min tunga runt hans hals. Men Har Har tog fram en kniv och spetsade min tunga med kniven. Han använde även svart magi. Min tunga började ruttna. Jag förlorade snabbt 45 hp. Jag klippte snabbt av min egen tunga. Men den växte inte ut igen! Jag förstod att det måste ha varit något med den där dolken. Han har använt svart magi! tänkte jag.

Önna sprutade eld mot Jun-Jun. Han förlorade ett gäng hp igen. 20 + 20 + 20. Jag spottade syra. Han tog 30 + 30 + 30 i skada. Sedan spottade jag mot hans ögon.

Jun-Jun dog. Puh. Jag gick upp i level. Min kropp började förvandlas. Det stod i rutan att jag var i min ultimata form. Jag var nu en GROD-PRINS, läste jag. Och mitt hp gick upp 100! Det kom också upp en text om nya skills som jag hade fått. Jag kunde nu prata med människor nu. Det stod även att mina allierade hade fått förmågan att förstå varandra.

Jag tittade runt omkring mig. Det var då jag upptäckte det. Jag var människa igen! Jag såg ut som en 15-åring. Jag hade grönt hår och gröna ögon. Jag tittade på Peta. Hon var jättesjuk nu. Hon hade 43 graders feber. Vi gick hem jättefort för att försöka hjälpa henne. Då kom en orch gående. Han hade grå hud och svart hår. Han hade blommor i håret och kläderna var gjorda av löv.

- Var inte rädda mina vänner, sa orchen med en mjuk röst. Jag vill inte skada er. Men vänta lite. Är det Peta som är med er?! Låt mig prata med henne. Jag är hennes vän. Jag kanske kan hjälpa.

Jag var helt chockad. Det var en orch! Orcher brukar kriga och döda. Men detta var en orch med blommor i håret. Jag litade dock på honom och lät honom känna på Petas panna.

- Åh nej, utbrast orchen. Hon har använt för mycket helig kraft. Och jag har ingen läkande elixir. Vi måste snabbt ta oss till orch-riket. Men, snyft, det är nog för långt. Vad ska vi göra? Snyft-snyft. Jag kan inte hjälpa min vän Peta.

Orchen grät hejdlöst. Jag försökte lugna den. Nu måste jag ta ledarrollen tänkte jag. Jag lyckades lugna ner orchen. Jag bad honom visa vägen. Vi sprang snabbt mot orchernas skog. Medan vi sprang frågade orchen hur länge jag varit Petas vän. Jag berättade lite om mig. Orchen blev imponerad och sa att jag verkligen fått en gåva som kunnat utvecklas.

Efter en stund kom vi till en bro. Där kom det fram ett gäng älvor. De hade rustningar och gevär! Du skämtar, tänkte jag. Älvor med gevär medan min nya orch-kompanjon inte ser ut att vilja skada en fluga. Vad är det här? Vad är mitt nästa drag? Var frågorna jag ställde till mig själv. Jag såg att det var 5 älvor med varsitt gevär.

- Snälla, låt oss passera, sa orchen. Min vän är riktigt sjuk. Vi måste till VÅR orch-mamma Senla. Hon har inget med kriget att göra.

Samtidigt såg jag hur en älva höjde sitt gevär och siktade mot orchen. Jag använde snabbt min tunga för att dra undan orchen. Då dök plötsligt skylten upp.

DU HAR FÅTT EN NY ATTACK: GROD-PRINS-SKRIK.

SÄNDER EN CHOCKVÅG SOM SKADAR MÅNGA FIENDER.

Jag använde genast attacken mot älvorna. Alla dog.

Jag sa till orchen att skynda på. Han nickade förstående. Vi sprang till skogen. Efter en stund kom vi till ett orch-näste. Det var fullt med blommor på marken. Några av orcherna hade blom-kronor på sig. Två orch-vakter kom emot oss.

- Välkomna vänner, sa den ena orch-vakten medan den andre satte blomster-kronor på våra huvuden.

Orcherna pekade på prinsessan och frågade vad som hade hänt. Orchen i vårt sällskap förklarade att hon snabbt måste komma till orch-mamman Senla. De pekade längre bort bakom gläntan. Vi gick ditåt. Då såg vi henne. En stor överviktig orch-kvinna. Hon hade många barn hängande från kroppen. De drack från henne. Hon var som en stor gris med kulingar. Hon fick syn på Peta.

- Vem är du? frågade orch-mamman Senla och pekade på mig. Men vad har hänt med vår lilla Peta? Ge mig henne. Fort! Jag kan rädda henne.

Senla rörde vid Peta. Det syntes ett ljus runt Petas kropp och all feber försvann.

Kapitel 30: Peta berättar

Jag vaknade och var varm i kroppen. Mitt huvud snurrade. Jag tittade mig omkring. Där stod en stilig kille med grönt hår. Även Öнна var där. Jag såg också en orch-vän med sin orch-mamma. Men vem är den stiliga killen? undrade jag. Och var är min liv-vakt Jöre? Jag satte mig upp snabbt.

- Res dig inte så snabbt Peta Perin, sa orchen. Hur mår du? Du har varit skadad. Dina vänner hjälpte dig. Jag har varit så orolig för dig. Snyft. Kommer du ihåg när du var liten och vi plockade blommor tillsammans? Vi hade så roligt.

Jag tittade på killen gröna ögon och grönt hår.

- Vem är du? frågade jag.
- Geffe heter jag, sa killen och tittade på mig. Det är jag som är grodan. Jag har utvecklats igen. Du använde någon slags magi innan du svimmade. Du pulvrerade han som skadade Öнна. Hon mår bra nu. Hon har också utvecklats.
- Sen kom vi hit, fyllde orchen i.

Så det är han som är grodan, tänkte jag. Jag började rodna. Var det det faktum att jag hade kysst honom på munnen som gjorde att han hade utvecklats? Och Öнна är en demon-ödle! Har hon varit en röd ödle innan?

Vi pratade tillsammans. Jag började gråta när jag kom ihåg min liv-vakt. Hans kropp var helt uppäten. Det var bara skelettet kvar.

- Det är okej, sa orchen. Du kan gråta mot min axel. Hysch-hysch, du är i säkerhet nu.

Jag kände mig lite lugnare.

- Men vi behöver också prata om vad som hänt, sa orchen vidare. Och vi har ett annat problem. Älvorna har byggt en fabrik som släpper ut giftiga ämnen och förstör naturen. Vi måste stoppa dem så snabbt som möjligt. Men först vill jag prata med dina nya vänner. Jag vill veta vem de är.
- Det vill jag också, sa jag. Jag har bara träffat dem en liten stund. Vem är du egentligen sa jag och vände mig till Geffe.
- Jag heter Geffe som sagt, sa Geffe. Jag och Öнна har överlevt tillsammans i ett år. Öнна och hennes familj blev överfallna av människor som antagligen hade tänkte sälja dem. De gömde sig i en vagn. Men där fanns en orm. Ormen dödade Önnas föräldrar. Jag räddade Öнна medan jag var en halvstor giftgroda.
- Jag beklagar, sa jag. Men hur visste du var jag var?
- Jag hade tur... sa Geffe lite tvekande.
- Men du är väldigt smart, sa orch-mamman. Du är en ledartyp. Kan du berätta mer om dig innan du träffade Öнна. Du är inte kvar i träsket där de andra stora gift-grodorna bor.

Jag tyckte också det lät lite konstigt. Jag har hört att giftgrodor och giftpaddor bor där. Men han är så långt borta därifrån. Har något hänt?

- Jag var ett grodyngel, sa Geffe. Jag åt saker. Sedan utvecklades jag. Jag bodde i en mellanstor bäck.

Vänta lite, tänkte jag. Sa han att han varit ett vanligt grodyngel? Men det är ju omöjligt. Han måste ha utvecklats minst åtta gånger för att kunna ha blivit en grön gift-groda. Fast sa han att han varit i en mellan-stor bäck!?

- Geffe, utbrast jag. Hur är det möjligt? Monster kan bara utvecklas tre gånger. Du menar att du varit ett grodyngel och räddat både en flicka och en kvinna från gobliner.
- Vad menar du med att jag bara kan utvecklas tre gånger? sa Geffe. Jag har utvecklats fler gånger än så. Är det inte så för alla?
- Nej, jag har läst att monster bara kan utvecklas tre gånger, inte fler, sa jag. Vem är du Geffe? Om du bara är en groda, hur kan du vara så smart?

Kapitel 31: Geffe berättar

Okej, ta det lugnt nu, tänkte jag. Jag måste hitta en förklaring. Jag vill inte säga att jag kommer från en annan värld. Men jag har inget val. Jag undrar varför så många isekai-karaktärer inte berättar om sitt förra liv. Det kanske finns en anledning? Men jag får nog säga sanningen.

Jag tog ett djupt andetag.

- Ni kommer inte tro mig nu, sa jag. Men jag var människa i mitt förra liv.
- Vad menar du Geffe? sa Öнна. Är du en groda eller vad är du för något?
- Jag är en människa, sa jag. Jag kom från en annan värld. Jag blev påkörd av en hästvagn. Jag såg att ett litet barn var på väg att bli påkört. Jag lyckades rädda barnet. Men jag dog själv.

Egentligen var det ju en bil som hade kört på mig. Men det finns inga bilar i den här världen så jag berättade det på ett annat sätt så att de skulle förstå.

- Sedan kom jag till den här världen, berättade jag. Det har varit mystiska saker som hjälpt mig. Jag överlevde i den mellanstora bäcken. Jag utvecklades. Sedan räddade jag Migi från goblinen. Jag utvecklades ännu mer. Jag dödade en hundvalp också, men jag visste inte vad det var först. En nobel-pojke försökte döda mig, men jag lyckades fly. Sedan träffade jag Öнна.
- Du kommer från ett annat ställe som inte finns här!? utbrast orch-mamman Senla. Jag har läst om det. Peta, kommer du ihåg sagan om skaparens utvalda?
- Jag tror jag vet, sa Peta. Du tänker på sagan som handlar om att skaparna använder sina krafter för att kalla på en modig hjälte?
- Sagan har ett fel, sa jag. Jag är en helt vanlig 17 år gammal kille. Jag är ingen speciell person. Är det så att skaparna bara väljer någon slumpvis?
- Jag vet inte, sa Senla. Men om det är så att du kommer från en annan värld kanske det är så att skaparna har kallat på dig av ett syfte. Vi behöver ta reda på detta. Men först behöver vi stoppa älvorna och deras vapenfabrik.

Det här var mycket att ta in, tänkte jag.

- Jag måste vila nu, sa jag.

Öнна följde efter när jag gick till ett vilorum. Peta gick också med. Hon var en bit bakom oss. När jag vände mig om såg jag att hon rodnade lite.

Öнна pratade med Peta. De började bli bra vänner. Jag kände mig glad å deras vägnar.

Vi kom fram till vilorummet. Jag klädde av mig för att lägga mig ner och vila. Ja, jag hade kläder nu. Jag fick det under sista utvecklingen. Jag ifrågasatte inte längre logiken i den här magiska världen. Jag la mig i en rosa säng. På väggen var det en blommig tapet. Jag kände mig verkligen trött nu. Jag tänkte att jag inte skulle säga så mycket men så kunde jag inte låta bli att fråga Peta om orcherna. Hon berättade att de var snälla och gillade att leka med barn. Hon berättade att orcherna var bra på att hjälpa folk med olika slags saker. Peta förklarade att orcherna bara har en hona. Hon blir deras drottning som föder massa orcher. Det föds nya orcher varje dag.

- Geffe, sa Peta. Kan jag få fråga om vem du var i ditt andra liv?
- Jag var en helt vanlig kille, sa jag. Jag har en mamma, en pappa och en lillebror. Jag går i skolan.
- Men är du nobel? frågade Peta.
- Vänta här nu, har du en lillebror!? utbrast Öнна. Du är full av överraskningar.
- Jag såg att det var en textruta som hjälpte dig Peta, berättade jag. Det var samma ruta som hjälpte mig att hitta dig Peta.
- Men jag har en fråga om något som hände med en nobel man som bor nära mitt slott, sa Peta. Hans son har blivit mördad. Vet du något om det?
- Han förtjänade det! utbrast Öнна. Han kidnappade mig och ville döda Geffe. Som tur var lyckades jag rädda Geffes liv när han blivit skadad. Jag bryr mig inte om konsekvenserna för vad jag säger, han förtjänade det.
- Jag ville inte döda honom, sa jag. Men han hade kidnappat Öнна som sagt. Jag hoppas det inte kommer till att jag behöver döda hans pappa också.
- Ja det får vi hoppas, sa Peta. Jag ska göra mitt bästa för att hjälpa dig. Jag hoppas vi kan besegra älvorna. Vi kan attackera deras ledare. Sedan går det säkert att sluta fred med dem. Det är en plan som jag tror på. Men nu har det varit en lång dag. God natt alla.

Vi la oss alla för att sova. Jag kollade på rutan. Jag frågade den hur det kom sig att jag hamnat i den här situationen. Rutan svarade att den såg att jag var både snäll och modig. Den berättade vidare att skaparen hade tagit min själ nu, men att jag gör bra saker och när hotet från älvorna var borta så kunde jag leva ett vanligt liv i den här världen.

Kan jag inte komma hem? tänkte jag. Vad ska jag göra? Jag låg och funderade en stund innan jag somnade.

På morgonen när jag vaknade såg jag att Öнна också låg ihopkurad som en katt i sängen. Jag klappade hennes fjäll. Det var mjukt och varmt. Peta såg jag inte till alls. Jag steg upp och tittade ut. Där såg jag Peta och en orch leka med varandra. Peta såg ut att hålla fast i orchens rygg. Orchen ställde sig upp med Peta på ryggen.

- Nu flyger du på draken! Utbrast orchen. Tjoho!

Det här förstörde bilden jag haft av orcher, tänkte jag.

- Älvorna har byggt en fabrik nära gränsen, sa orch-mamman. Vi behöver förstöra fabriken.

Vi gick tillsammans mot gränsen till älvornas rike. Framme vid gränsen såg vi 10 älvor stå och vakta. Jag skickade ut min tunga mot dem. Öнна klev fram och kapade deras huvuden med sina klor. Vi gick inte upp i level.

Vi tittade runt. Det verkade lugnt. Men vi gömde oss i ett buskage invid ett berg. När jag tittade ut såg jag fabriken. Vi smög oss försiktigt vidare. Jag hoppade och de andra smög.

Då närmade sig plötsligt 5 älvor med gevär. När de var nära spottade jag frätande syra. Jag träffade deras ansikten. Alla dog! Jag förvandlades tillbaka till en groda. Öнна kramade av någon anledning om mig.

Jag klättrade upp för fabriken vägg. Jag kom upp till ett fönster. Det var stängt så jag klättrade vidare uppåt. Då kom jag till ett fönster till. Det stod på glänt. Jag klättrade in. Det fanns inga vakter vad jag

kunde se. Jag stod inne i ett rum. Det fanns två dörrar, en blå och en röd. Jag gick fram till den blå dörren och öppnade den. Där innanför fanns det massor av maskiner och fyra älvor. Jag använde min tunga för att strypa dem. När de låg avsvimnade tittade jag runt lite närmare. Det var väldigt varmt därinne. Det satt en lapp på väggen som jag läste. Det stod att fabriken var gjord för att skapa mer vapen för att invadera andra länder.

Jag spottade min frätande syra mot maskinerna. Maskinerna stannade. Det blev lite svalare i rummet nu. Då hörde jag fotsteg. Det lät som om det var tre personer. Jag gömde mig. Tre älvor kom in i rummet. Jag attackerade dem snabbt. Jag tittade ut genom dörren där de kommit in för att se om det fanns fler, men det såg tomt ut. Jag hoppade till den andra dörren. Jag öppnade den och tittade ut. Där stod fem älvor! En av dem hade en hand av stål. Den älvan tittade rakt på mig.

– Vad gör en prins-groda här!? utbrast den stålhandade älvan.

De andra fyra älvorna tog genast fram sina vapen. Jag vände mig mot deras håll och spottade syra mot dem. Alla dog.

Den stålhandade älvan, som jag förstod var en ledare, sköt små pilar mot mig. Jag hoppade undan. Då slog han hårt mot mig med sin stålhand. Träff! Jag tog 50 i skada. Jag måste vara försiktigare, tänkte jag och tänkte hoppa därifrån. Men först vände jag mig om och spottade syra mot hans stålhand. Min syra är stark, men den lyckades inte bryta sönder stålhanden. Han slog mot mig igen. Men den här gången var jag med. Miss! Då plötsligt kom en eldboll farande! Det var Öнна som kastat sin eldmagi mot älvan. Han förlorade 25 hp. Jag såg att Peta var med också. Jag kände att jag fick styrka av mina kamrater. Jag använde min tunga, höll fast älvan och bet honom hårt i huvudet. Han tog 66 i skada. Samtidigt tog han tag i mig. Men Öнна var där och klöste honom i huvudet. Det gav 50 i skada. Älvan släppte mig. Men då gav han sig på Öнна och fick in en träff. Öнна tog 67 i skada. Hon blev väldigt skadad. Peta var där och kastade sina läkande krafter på Öнна. Jag såg hur Öнна fick tillbaka hälften av sin hälsa direkt. Samtidigt kastade Peta försvarsmagi över mig.

Jag gjorde en ny syra-attack mot älvan. Han blockade min syra. Jag kastade ut tungan och höll fast honom så att jag kunde bita till. Han förlorade 67 hp. Peta skickade samtidigt mer försvarsmagi över mig. Älvan slog till mig hårt med stålhanden. Denna gång tog jag bara 23 i skada. Jag spottade syra igen. Denna gång var jag för snabb för honom! Han skrek av smärta och dog.

Jag, Peta och Öнна gick alla upp tre levlar var. Vi sprang ut ur fabriken. På vägen ut såg vi inga fler älvor, så vi förstörde alla maskiner vi kunde se.

När vi stod utanför såg vi flera älvor med vapen i händerna komma emot oss. Jag skrek mitt högsta skrik. En chockvåg av ljud for mot älvorna. De förlorade 100 hp. Alla dog!

Jag förvandlade mig tillbaka till min människoform. Sedan sprang vi tillbaka till orch-skogen. Där möttes vi av orch-mamman.

– Vi har gjort bra saker, sa orch-mamman. Naturen kommer att klara sig. Men jag har undersökt vad som hänt människorna i ditt land Peta. De har fått en förbannelse. En stark kraft har raderat folkets minne av dig Peta. Vi måste vara väldigt försiktiga. Vi vet inte vilka krafter vi har at göra med här.

Peta blev helt chockad. Och jag också såklart. Det måste vara en person som jobbar tillsammans med den andra prinsessan som är inblandad, tänkte jag.

- Vi måste ta reda på vad som händer, sa orch-mamman. Men först måste vi sova för att samla kraft.

Önna och Peta frågade om de kunde fortsätta hjälpa mig. Jag svarade att de hjälpt mig mycket. Sedan la vi oss ner för att sova. Innan jag somnade frågade jag rutan vad som kan radera en persons minne. Rutan berättade att det är ett mycket mäktigt monster och att jag inte skulle slåss mot det just nu. Jag tänkte att jag behöver vara försiktig men att både jag och de andra måste försöka gå upp mer i level. Sedan lyckades jag somna.

Nästa dag vaknade jag av att solen sken. Peta var vaken. Jag förstod att hon höll på att träna mentalt. Antagligen på sin läkande magi tänkte jag. Jag gick fram till henne.

- Hej, vad gör du? frågade jag.
- Aaahh!! Skrek Peta. Du skrämde mig.

Jag blev rädd av hennes skrik och snubblade till. Som tur var snubblade jag inte på henne.

- Förlåt, sa jag. Det var inte meningen att skrämma dig. Jag ville bara se vad du gjorde. Övar du på din magi? Men jo, vad var det för kraft du använde när vi slogs mot mannen som kidnappade dig? Kan du kalla på den igen när vi slåss mot älvorna?
- Nej, sa Peta. Jag kan inte använda den kraften när jag vill. Det är bara när jag känner extra stora känslor som den fungerar. Jag trodde att Önna var död. Och jag hade förlorat min livvakt Jöre. Snyft-snyft. Jag var så orolig för att ni alla skulle dö. Då kunde jag använda kraften.
- Jaha, så du kan inte använda kraften när du vill, sa jag. Beklagar förlusten av din livvakt. Jag lovar att hjälpa dig med att stoppa din maktgalna syster. Jag vet att jag inte har något med det att göra. Jag har bara försökt överleva. Men nu är jag här och kommer att hjälpa dig med mina krafter. Önna kan också slåss. Men var är Önna förresten?
- Hon tränar med orch-mamman Senla så att hon kan lära sig fler eld-attacker, sa Peta. Jag hoppas det går bra.

Vi pratade vidare om vad som skulle hända härnäst.

Samtidigt i älvornas största fabrik.

- Vad menar du!? utbrast älv-kungen. Är den andra fabriken mellan länderna förstörd!? Vem är det som har gjort det? Den som gjort det kommer att ångra sig kan jag lova. Man skall inte trotsa mig.
- Vi har fått information om att det är en grod-prins som står bakom attentatet, sa en älva. Men han är smart. Han har slagit sig ihop med en ödle-demon, några orcher och prinsessan Peta. Det verkar som att något har hänt i grannlandet efter att vi dödade orcher. Vi måste krossa dem som drar i trådarna i detta spel.
- Ja-ja, sa älv-kungen. Men den här grodan du pratar om verkar intressant. Tillfånga ta grodan och döda prinsessan! Grodan vill jag veta mer om. Den kan bli en mäktig tjänare åt mig! Ha-ha-ha.

Kapitel 32: Prinsessan Peta berättar

Jag och de andra sprang tillbaka till orch-skogen. När vi kom fram vilade vi. Jag hade inte orkat springa längre heller. Men jag övade på att använda min kraft. Det var kraften som gjorde mig till rikets framtida ledare. Jag hade önskat att jag och min syster hade kunnat vara en familj. Hon är den enda jag har kvar. Men det går inte att samarbeta när det enda hon vill är att ta över tronen. Jag måste få stopp på henne.

Jag försökte fokusera på mina krafter. Men jag kunde inte sluta tänka på Geffe. Han räddade mig från Har Har. Jag tror att Geffe kommer kunna lösa våra problem. Han berättade ju att han är ifrån en annan värld. Jag har läst att skaparna kan flytta på världar när det finns ett ont hot. Jag tänkte att jag måste lära mig att använda min kraft för att stoppa de onda krafterna.

Sedan kom en orch och berättade att orch-mamman Senla ville prata med mig. Jag gick till Senla. Hon blev glad när hon såg mig. Hon var trött. Hon hade fött 450 nya orcher idag berättade hon.

- Jo, det är en sak med din kraft, berättade Senla. Du måste kasta svagare attacker. Lova mig att inte använda kraften fullt ut. Du kommer att bli mycket sjuk om du använder den fullt ut. Du kan till och med dö. Så snälla gör det inte.

Jag vill rädda alla de som jag bryr mig om, tänkte jag. Om jag måste använda kraften så gör jag det även om det innebär att jag dör. Jag behöver ljuga för Senla.

- Jag lovar att inte använda kraften, sa jag till Senla.

Sedan gick jag undan. Jag ville prata med Geffe om vad vi skulle göra. Han höll på att träna. Jag såg att även Öнна höll på att träna en bit bort. De såg starka ut bägge två. Jag tror de kan besegra älvorna! Jag vinkade till de bägge. Geffe vinkade tillbaka. Jag rodnade lite. Öнна kom bort till mig och frågade vad jag ville. Jag berättade vad jag och orch-drottningen pratat om. Sedan tränade vi tillsammans alla tre. Jag kände att mina läkande krafter blev bättre. Plötsligt märkte jag att det blivit mörkare på himlen. Kvällen hade redan kommit. Vi bestämde oss för att lägga oss att sova. Vi somnade.

Jag vaknade av något ljud. Jag förstod inte vad det var. Jag gick upp och tittade. Det var fyra älvar vid vårt läger! Jag skrek högt! Öнна och Geffe vaknade. Älvorna drog fram sina vapen. Öнна var snabb och gick till attack mot två av älvorna. Hon klöste dem bägge så att de dog. En av de som var kvar kastade en magi som gjorde att ett slaghalsband dök upp. Geffe stod och höll på att träna på sina grodrörelser. Just när han koncentrerade sig på sina rörelser satte älvan halsbandet på Geffe. Den fjärde älvan kastade då samtidigt en magi som gjorde att ingen av oss kunde röra på sig. Jag var helt stel. Mina muskler ville inte lyda mig alls. Jag måste göra något, tänkte jag. Jag kommer aldrig att ge upp! Jag såg att även Öнна kämpade med att försöka röra sig.

En av älvorna kom emot mig med en kniv i sin hand. Kommer jag dö nu? hann jag tänka. Men då kom en orch till undsättning. Han kastade en magi som gjorde kniven till en blomma. Älvorna tittade förvånat på varandra och sprang iväg bägge två. De hade dock Geffe med sig i halsbandet. Orchen kastade en ny magi som gjorde att jag kunde röra mig igen.

Då kom Senla och anslöt också. Jag vände mig mot henne och förklarade att jag kände mig helt hjälplös. Jag måste ju rädda Geffe!

Även Öнна kom fram till oss.

- Vi måste rädda Geffe! utbrast Öнна. Nu! Han är i fara.

Kapitel 33: Geffe berättar

Jag vaknade av att Peta skrek. Sedan kom det plötsligt älvor och kidnappade mig. Jag var i min grodform. Älvorna satte på mig ett halsband. Jag spottade lite försiktigt på halsbandet. Men det verkade vara gjort av något slags järn som inte smälte av min syra. Jag frågade rutan vad det var för halsband jag hade på mig.

SLAVHALSBAND. DET GÖR SÅ ATT DET INTE GÅR ATT ANVÄNDA MAGI ELLER ANDRA EGENSKAPER. HALSBANDET GER EN ELEKTRISK CHOCK OM NÅGON ATTACKERAR DIN MÄSTARE. MEN HALSBANDET HAR INGEN EFFEKT MOT DIG DÅ DU HAR HELIGT SKYDD.

Okej, så den är inte aktiv mot mig själv, tänkte jag. Det är bra! Två älvor stod intill mig. Jag vände mig mot dem.

- Vilka är ni? frågade jag. Varför tog ni mig?
- Åh, kolla, den pratar! sa den ena älvan. Du är här för att tjäna vår kung. Han kommer ta över världen. Ha-ha-ha.
- Okej, men varför kidnappade ni inte prinsessan? frågade jag. Åh, men vänta, nu förstår jag!
- Ja, hon kan inte hjälpa oss med följare till vår orden, sa älvan. Hennes syster är drottning nu, men kommer inte vara det länge till. Ha-ha-ha.

Jaha, de tänker döda Peta, tänkte jag. Var det därför hon hade skrikit? Jag tittade mig omkring. På ett sätt var älvornas land precis som orchernas, men motsatt. Det var väldigt förorenat här på grund av deras smutsiga fabriker. Det fanns ingen växtlighet alls här. En annan sak jag tänkte på var att jag bara kunde se älv-män. Var är alla älv-kvinnor och älv-barn? Jag vände mig till älvan som pratat innan och frågade om barn och kvinnor.

- Det är vår pappa som föder oss, sa älvan. Vi är alla hans söner. Vi är födda perfekta. Vi är inte som orcherna eller människorna. Vi är en bättre livs-form. Men tyst nu groda. Vi är snart hemma. Pappa kommer bli glad när han får se dig. Du ska hjälpa oss att ta över den här världen. Ha-ha-ha.

Vi kom in i ett rum. Jag såg massor av vapen på väggarna. Älvorna ledde in mig i en bur. Jag måste komma på en plan, tänkte jag. Jag kanske kan besegra eller övertala älvkungen, men de andra älvorna kommer attackera mig. Jag måste vara försiktig. Jag var lugn och väntade. Jag tänkte på Peta och Öнна. Mitt uppdrag var att skydda dem. Jag behöver ta mig tillbaka till dem på något sätt. Samtidigt som jag tänkte allt detta öppnades en dörr in till ett annat rum. De rullade in buren till det andra rummet. Där fanns massor av flaskor fulla av olika vätskor. Och där på en tron satt en man. Det var älv-kungen förstod jag. Han hade robot-händer, en robot-svans och ett robot-öga. Han satt verkligen som en skurk därpå sin tron. Han hade en symbol på sina kläder. Det såg ut som en älva i en cirkel.

- Men vad har vi här!? utbrast älv-kungen. Är det mitt nya husdjur? Min starke tjänare, välkommen till ditt nya hem!

Älv-kungen skrattade ondskefullt. Jag tittade samtidigt på alla flaskor med sina vätskor. Jag undrade vad det var för något de innehöll? Jag måste vara smart nu, tänkte jag. Jag bestämde mig för att prata med älv-kungen.

- Vad är det du vill egentligen? frågade jag. Varför vill du ta över världen? Vi kan väl prata om det. Vi kanske kan ha fred istället? Men vad finns bakom dörren där?

Jag pekade på en mindre dörr i rummet.

- Jag vill veta mästare, sa jag.

Jag hoppas han går på mitt snack, tänkte jag. Hoppas han inte vet om att slavhalsbandet inte fungerar på mig. Men vänta lite, kan halsbandet funka mot mina fiender? Jag måste fråga rutan sedan.

- Jag vill göra hela världen produktiv, sa älv-kungen. Jag föddes som en älv-goblin, en magisk variant av gobliner. Jag vill ta över alla världsdelar!
- Det där stämmer inte, sa jag. Du kan inte vara något som inte finns. En goblin kan bara utvecklas till halv-goblin. Vad är du för något egentligen?
- Ha-ha-ha, ja, du har helt rätt, sa älv-kungen. Jag föddes som en vanlig goblin. Men jag ville vara speciell. Jag är 300 år gammal. Jag bröt mot naturens lagar. Jag dödade goblinerna i grottan där jag föddes. Sedan gjorde jag en speciell dryck av deras blod som jag drack. Då fick jag jättemycket extra-liv. Jag fick också möjlighet till speciella utvecklingar. Jag valde att utvecklas till en älva först och sedan till älv-kung. Då kunde jag ta över delar av kontinenten och bygga mina fabriker. Detta tog fem år. Sedan skar jag av en bit av mig själv för att kunna göra fler maskiner. Låt mig visa dig mina krafter. Ha-ha-ha.

Kapitel 34: Öнна berättar

Jag måste rädda Geffe! tänkte jag. Älvorna tog honom. Jag, Peta och 100 orcher smög oss mot älvornas land. Efter att vi passerat gränsen kom vi till en glänta där det var fullt med älvor. De hade svärd, rustningar och hjälmar. Orcherna gick fram och kastade en magi så att några av älvornas svärd blev till blommor. Jag själv blåste eld mot älvorna. De blev skadade. Sedan använde jag min demon-kraft och skrämde dem. Peta kastade samtidigt en gräs-magi så att blommorna växte och band fast älvorna. Då passade jag att blåsa ny eld mot dem. Men en orch kastade fram en blöt gräs-sköld som stoppade elden.

- Vad gör du? utbrast jag. Vi kunde ha besegrat dem!
- Älvorna är usla på att slåss, sa orchen. Jag vill inte döda dem. Jag vill att vi ska vara vänner.

Jag hade hört att orcher var väldigt fredliga, snälla och älskade naturen. Men när jag luktade på dem verkade de inte så naturliga.

Hursomhelst fortsatte vi att gå. Sedan kom en älva gående mot oss. Jag försökte blåsa eld mot honom. Men han hade järnhänder och blockade min attack. Jag försökte bita honom istället. Men han var snabb och slog mig hårt i magen. Jag förlorade 45 hp. Peta var dock snabb och kastade en läkande magi som fick skadan att försvinna. Jag hoppade bakåt, tog ny sats och hoppade mot hans ben för att bita. Älvan var beredd och försökte sparka mig. Men jag undvek attacken och lyckades istället spruta eld under hans ben. Jag träffade! Han tog 25 + 25 + 25 i skada. En av orcherna kastade magi mot älvans händer. Men hans metall-händer såg inte ut att påverkas. Jag sprang snabbt framåt och bet älvan i nacken. Nu dog han äntligen.

Nu hade vi bråttom vidare. Jag hoppas vi hinner rädda Geffe, tänkte jag. Jag var orolig för honom. Efter en stund kom vi fram till en plats med massa älvor. Vi var tvungna att gömma oss. Peta satt och funderade på hur vi skulle göra. Men hon hade inga fler idéer. Men då kom jag på något som kunde hjälpa oss. Jag sa att jag kunde låtsas vara en fånge för att därefter rädda Geffe. Peta berättade att det inte alls var en bra idé. Nehe, då får jag komma på något annat, tänkte jag.

Fyra älvor var läskigt nära vårt gömställe. Orcherna kastade en magi som gjorde att marken älvorna gick på förvandlades till kvicksand. De dog genast allihop. Vi smög sedan vidare. Jag pratade med Peta. Hon berättade att hon var orolig för sin storasyster och sitt folk.

- Jag tänker också på min livvakt som dog, sa Peta.

Jag förstod hur hon kände sig. Jag har ju förlorat min familj. Vi ska inte förlora Geffe! tänkte jag för mig själv. Vi ska rädda honom!

Efter en stund kom vi fram till by med älvor. Jag såg att flera älvor hade olika kroppsdelar av järn. Några hade järnarmar, andra metall ben. Någon hade också ett metallöga såg det ut som. Det såg verkligen inte naturligt ut. Jag gillar inte detta, tänkte jag.

Jag och Peta fortsatte att smyga framåt. Då såg vi en tunnelöppning. Vi smög in i öppningen. Det var blött där inne. Nu gillade jag det ännu mindre.

Det var mörkt därinne. Jag kände mig för långa väggarna. En av orch-tjejerna bakom mig sa att vattnet i tunneln var förgiftat.

- Vi måste skynda oss, sa orch-tjejen. Annars blir vi sjuka.

Vi fortsatte framåt i mörkret. Efter ett tag kom vi till ett vattenfall inne i tunneln. Det föll vatten ner i ett hål. Det verkade vara väldigt djupt. Det gick inte att se när det var mörkt. Jag frågade Peta om hon hade någon idé om hur vi skulle göra. Men hon visste inte alls. Jag föreslog att jag kunde hoppa ner i hålet där vattenfallet föll, men orcherna sa stopp. De berättade att de kunde göra plattformar av hårda växter som vi kunde ta oss över på.

Orcherna kastade magi så att några växter dök upp. Men de nådde inte över hålet. Då dök inte mindre än 20 älvor helt plötsligt upp! Jag slogs mot de alla. Åtta av dem dog direkt. Men Peta sa att vi inte kunde besegra dem alla. Jag tänkte att hon hade rätt. Jag sprang fram till en av plattformarna. Jag hoppade upp på en av dem. Den tog oss en bit på vägen. Sedan tog vägen helt enkelt slut. Orcherna kastade sin magi igen. Men vi kom fortfarande inte fram till andra sidan vattenfallet. Och älvorna kom efter oss! Vad skall vi göra? tänkte jag. Men då kom det en tentakel och grabbade tag i en älva. Peta tog chansen och kastade sin magi. Jag försökte samtidigt klösa älvan med mina klor. Men jag lyckades bara få in 1 hp i skada. Jag blev själv skadad istället.

- Skynda på! Skrek jag till orcherna. Om vi inte lyckas ta oss till andra sidan vattenfallet kommer vi att dö här.

Då kom det fram ett monster och drog ner en orch på andra sidan vattenfallet! Jag försökte rädda honom. Men det var försent.

- Aaahhh, skrek orchen.

Krasch-krasch, lät det.

Det såg inte ut som att vi kunde rädda orchen. Vi hoppade ändå ner både jag och Peta. En tentakel sträckte sig upp ur vattnet och tänkte ta Peta.

- Akta dig Peta min vän, sa orchen.

Orchen knuffade Peta åt sidan så att tentakeln tog tag i honom istället. Petas ögon lyste. Orchen såg henne.

- Nej, gör det inte Peta! ropade orchen. Du kommer att dö. Skydda henne orchvänner! Rädda Geffe och stoppa älvorna. Jag litar på er! Aaarrghh.

Krasch-krasch, lät det igen.

Ingen kunde se vart orchen tagit vägen. Peta skrek. Jag lyfte upp henne. Några orcher hoppade ner för att se om de kunde få syn på sin kamrat. De kastade en magi som gjorde att vattnet försvann. Vi kunde se ner till botten där vattenfallet varit. Allt var tomt. Men det såg ut som om att det gick en stig vidare där nere. Vi hoppade ner allihop.

- Var starka, sa jag till sällskapet och torkade mina ögon. Geffe räknar med oss. Vi måste vidare! Vi ska rädda Geffe från älvorna. Det lovar jag!

Efter en stunds vandring på stigen kom vi till ett stort rum. Jag såg en älva stå mot en vägg. Men något var konstigt med honom. Han hade siffrorna 00 målat på sig. Ett öga såg normalt ut, det andra var jättestort. På den vänstra armen satt en hand med bara tre fingrar. Den andra armen var onaturligt stor. Stackarn hade inga ben. Han hade en lång tunga som hängde ut ur munnen. Han kunde inte prata i vanlig samtalston. Allt han sa röt han ut. Han använde sin stora arm för att slå mot oss. Han träffade inte, men jag blev rädd. Jag använde min eldattack mot honom. Men då var älvan redo och skvätte upp giftigt vatten som en sköld. Samtidigt skickade han iväg sin långa tunga mot Peta! Tungan lindades runt Peta. Hon skrek av smärta och förlorade 30 hp. En av orcherna tog fram ett svärd och högg mot tungan. Peta föll men en orch fångade upp henne innan hon nådde den hårda marken. Samma orch kastade en magi som läkte hennes sår. Jag sprutade eld på nytt mot älvan. Den började skrika. Men vad är det för ett väsen? Det ser ut som en älva, men det är något annat! Den tog i alla fall 45 i skada. Varelsen försökte slå mig, men jag var beredd och hoppade undan. Jag sprutade eld igen, men nu lyckades den undvika mina attacker. Peta var med och kastade skyddande magi över mig samtidigt som en orch kastade magi som gjorde att älvens stora hand förvandlades till blommor.

- Vad i!? utbrast orchen. Fungerade magin på det här viset? Den skulle ju göra så att det kom fram rötter.

Orchen band fast älvens händer.

Jag sprutade eld på nytt och försökte klösa älvan. Men den använde sin blomsterhand för att undvika mina klor. Då sprutade jag snabbt en ny omgång eld. Jag träffade! Den tog 50 i skada. Älvan skrek av smärta och föll sen död ner på marken.

- Jag känner mig plötsligt starkare, utbrast jag.
- Det gör jag också! sa Peta.

Peta berättade att hon tyckte synd om älvan då den inte var naturlig. Jag sa att jag förstod och höll med henne. Sedan fortsatte vi tillsammans längs stigen. Jag hoppas Geffe kan hålla ut tills vi kommer och räddar honom, tänkte jag för mig själv.

Efter att vi vandrat en bit kom vi fram till en stor älv-stad. Jag frågade orcherna om de någonsin sett kvinnliga älvor. De svarade att älvorna säkert var som de själva. Vi närmade oss staden försiktigt. Det låg en stor byggnad framför oss. Det stod ett par älvor som vakter utanför. Jag sa att jag och Peta kunde smyga förbi älvorna. Orcherna sa att de skulle hålla vakt utanför.

Jag och Peta smög framåt. Vi var väldigt nära vakterna. Orcherna började då göra ljud för att distrahera. Älvorna nappade och sprang efter orcherna. Jag och Peta gick mot en dörr som inte längre var övervakad. Vi öppnade dörren och gick in i mörkret innanför. Efter en stund vande sig ögonen. Nu kunde vi ana att det är ett stort rum vi befann oss i. Det såg ut som att det fanns åtta dörrar vidare. Vi öppnade en av dem och gick in. Det var en liten kammare, ett lite mindre rum. Jag blåste eld så att vi skulle kunna se. Men Peta var tvungen att snabbt släcka den igen så att den inte skulle sprida sig vidare. Vi gick igenom kammaren till nästa dörr. Därinne låg det massa saker. Det stod en väska på golvet. Ur väskan stack det upp massa olika rör. Rören hade olika färger. Några var ljusgröna och en del mindre rör var gråa. Sedan fanns det jättemånga lila-färgade rör. Rören ledde upp mot taket. Vi gick ut ur rummet och kom till en trappa och såg att rören ledde upp till en våning ovanför.

Det fanns ännu fler dörrar. Vi hörde ljud som lät som djur av olika slag. Vi öppnade dörren därifrån ljudet kom. Innanför var det mycket riktigt massa olika djur. Några vargar var fastkedjade mot väggen. De mumlade och grymtade. De hade munkavle på sig. Jag såg att någon groda hade ben av stål och metalltunga. Det såg tungt ut. Dessa grodor kan ju inte hoppa på grund av tyngden, tänkte jag.

– Fruktaansvärt! utbrast Peta.

Peta använde sina krafter för att lugna ner de uppskrämda och rädda vargarna. Hon klappade dem. De lugnade faktiskt ner sig. Sedan hörde jag andra djur-läten. Det var frätande slajmar som också var fångade såg jag. Vad är det älvorna ska göra med dem? undrade jag. Ska jag hjälpa dem? Jag tänkte att jag och mina föräldrar som ju är ödlor ändå är släkt med dem på avstånd. Jag bad om Petas hjälp. Vi befriade vartenda djur!

Det fanns en stege i rummet som vi klättrade upp för. Det kom några älvor emot oss. Men vi besegrade dem snabbt och klättrade vidare. Vi kom till en dörr som vi öppnade. Där innanför låg ett rum. Det stod en maskin mitt i rummet. Vi gick fram och tittade. I maskinen låg det massor av söta frukter. Bredvid maskinen låg en grön vätska i en behållare. Är det mat eller näring?

Det fanns ännu en stege där inne. Vi klättrade vidare uppåt. På toppen fanns ytterligare två dörrar. Vi öppnade den ena och gick in. Vad vi såg nu var något vi inte ville se! Därinne låg 100 gobliner fastbundna på en maskin. Det såg ut som att maskinen höll på att suga ut alla deras kroppsvätskor. Jag såg hur en goblin dog frakt framför mina ögon. En älva kom gående och lyfte upp den döda goblinen och kastade den i en maskin. Ur maskinen rann nu samma gröna vätska vi sett på våningen under. Vi var helt chockade. Vi lyckades i alla fall ta oss samman och besegra älvan i rummet.

Kapitel 35: Geffe berättar

Vi kom in i ett rum. Jag var nervös och spände mig. Jag undrade vad älv-kungen menade med att han sa att han hade varit en goblin innan han utvecklades. Är han en annan person som har reinkarnerats? Nä, då skulle han väl ha berättat det, tänkte jag. Jag tittade runt i rummet. Jag blev helt skräckslagen av vad jag såg! Det var jättemånga paddor här! De var ljusgröna. Men det var inte därför jag blev skräckslagen. Det jag såg var en padda med en älva inuti som inte var helt utvecklad! Det satt fast tre tuber i paddan eller älvan. Jag kände hur mitt hjärta slog snabbt. En grå tub började lysa. Den lyste vid huvudet där tuben kom ut. Sen såg jag hur ljuset vandrade mot handen där det fanns en grå väska. Älv-kungen log och tittade på mig.

- Ser du vilket geni jag är! sa Älv-kungen. Jag har skapat liv av maskiner. Ha-ha-ha. Jag har gjort klonerna till mina fotsoldater. Det enda som behövdes var lite av mitt eget kött. Så, vad tycker du? har du några frågor om mitt intellekt? Vad tycker du om mitt geniskap? Ha-ha-ha.

Jag måste smöra för honom så att jag får veta mer, tänkte jag. Varje älva är gjord av älv-kungen själv. De är alltså inte naturliga som orcherna. Visst, de har en drottning som föder 99 procent män. Men så är livet i en myrstack. Men jag undrar vad de tre tuberna har för funktion? En är grå, en är grön och en är lila. Eller vill jag veta? Men jag måste få veta. Jag tog och frågade älv-kungen rakt ut vad det var. Jag hoppas det inte är något hemskt, hann jag tänka.

- Den gröna vätskan är näring till mina skapelser, sa älv-kungen. De utvecklas snabbt och bra. Mitt första experiment 00 rymde visst. Jag vet inte var den är nu någonstans. Men vetenskapsmän gör misstag innan man kommer fram till den bästa lösningen. Ja, du ser den grå vätskan också. Den ger mina skapelser kroppsdelar av järn. Ha-ha-ha. Jag är verkligen et geni! Mitt intellekt gjorde att jag kunde utvecklas till älv-kung. Jag experimenterade på mig själv. Min styrka ökade jättemycket. Nu är jag lika stark som ett level 65 väsen. Mitt geniskap har inga gränser. Ha-ha-ha.

Okej, han är helt galen, tänkte jag. Jag måste vara försiktig så att han inte gör något drastiskt. Men han glömde berätta om den lila vätskan. Jag frågade om den. Älv-kungen tittade på mig som att jag var en elev som ställde en fråga.

- Jag är glad att du är uppmärksam min starka tjänare, sa älv-kungen. Jo, den lila vätskan gör mina kloner mindre intellektuella. Den gör alltså så att deras hjärnor tar lite skada. De blir lite mindre smarta än en goblin. Om du undrar varför är det för att de inte förtjänar att få ett intellekt som mitt. Nej, de ska alltid se mig som deras mästare och skapare. Deras intellektuella överman som styr världen. Jag kommer skapa en värld där alla är mina älvor och undersåtar. Ha-ha-ha.

Ja, han är definitivt helt galen, tänkte jag. Han vill bara ha makt. Men han måste stoppas! Han är inte så smart som han tror. Jag måste först bara försöka få mer information. Jag får smöra lite till.

- Jo, jag hörde att något hände med grannlandet, sa jag. Kan du berätta...

Älvkungens ögonbryn höjdes. Det var som att det lyste om hans ögon. Hans blick var som en blandning av glädje och hat.

- Jag har en teori om vad som händer, sa älv-kungen. Folk har glömt bort den unga prinsessan. Det är på grund av en varelse som är jättestark. Men var inte orolig min starke tjänare. Med mitt intellekt kommer vi besegra denna fiende. Smartheit vinner över styrka.

Han är bra självsäker, tänkte jag. Men han är säkert smart också. Men okej, bra. Nu ska jag hitta ett sätt att komma ut härifrån. Jag försökte se mig omkring utan att det skulle väcka misstanke. Men vad är den där gröna vätskan för något? frågade jag älv-kungen. Han skrattade till. Sen sa han att kunde visa mig.

Vi gick till en dörr. Älv-kungen öppnade dörren. Där innanför såg jag något fruktansvärt som jag inte vill beskriva så noga. Men det påminde om en film jag sett en gång. Den filmen utspelade sig i en värld där det var brist på mat och människor svalt. Då kom det stora bilar och tog folk till en annan värld. I den andra världen fanns det mycket mat i form av grönt slajm. Slajmet kallades "silent green". Men twisten var att slajm-maten var gjord av människo-kött. De stora bilarna tillverkade maten åt goblinerna. Okej, ni förstår nog.

Älv-kungen berättade att goblinerna hade bott här innan han kom hit men att han nu använde dem för att skapa älvor. Jag tyckte synd om goblinerna. Precis när vi stod och pratade öppnades en dörr. Peta, Öнна och några orcher kom inspringande! Jag spottade blixtnabbt syra mot älv-kungen. Men hans järnhänder blockade min attack. Han blev inte det minsta skadad.

- Hur vågar du attackera en mästare?! sa älv-kungen. Du kommer att ångra dig. Du vet inte vad slavhalsbandet är kapabelt till. Jag ska visa dig!

Älvkungen tryckte på en knapp på en fjärrkontroll. Men inget hände. Han tryckte på en annan knapp. Men inget verkade fungera. Jag använde min tunga för att ta fjärrkontrollen. Det var tur att jag gjorde det. Kontrollen hade tre knappar. Den första var namnad chocka, den andra kontrollera och den tredje explodera. Älv-kungen tittade chockat på mig.

- H-h-hur kan du stå emot mitt speciella slavhalsband, sa Älvkungen? Hur? Vad är du för något?
- Jag heter Geffe, sa jag. Jag är en människa från en annan värld. Jag blev kallad till denna värld för att straffa dig för dina synder.

Okej, jag försökte låta cool, men det lät inte så coolt alls, tänkte jag. Sedan försökte jag återigen spotta syra mot älv-kungen, men han blockade min attack igen. Peta kastade samtidigt skyddsmagi till Öнна som var beredd att föröka klösa Älv-kungen. Men innan hon hann så långt tog han tag i henne. Jag sköt iväg min tunga runt hans nacke och försökte samtidigt bita honom. Han förlorade 20 hp och släppte taget om Öнна. Då passade hon på att spruta eld mot honom. Han förlorade 30 hp.

Men han repade sig snabbt och slog hårt mot mig. Jag förlorade 40 hp. Peta var snabb och kastade läkande magi. Det läkte direkt 50 procent av mina sår. En orch dök upp och kastade sand mot älvkungens ögon. Han skrek av smärta.

Jag hoppade bort till de olika vätskorna. Jag frågade rutan om jag kunde dricka dem. Rutan svarade ja. Jag drack alla fyra olika väskor. Åh, herrejävlar. Det där smakade illa! Jag kände mig spyfärdig. Men jag lyckades hålla mig. Hoppas min frätande syra hjälper till att smälta ner det som är giftigt, tänkte jag.

Rutan kom upp. Det stod att jag nu kunde spotta en ny typ av koncentrerad syntetisk syra. Men det stod också att jag bara kunde använda förmågan en gång. Men okej, jag kommer använda det nu, tänkte jag.

Jag hoppade långsamt framåt. Jag tog sats och spottade högkoncentrerad syra mot älvkungen. Han försökte blocka min attack. Men hans järnarmar var helt sönderfräta!

- Ha-ha, ni tror att ni har besegrat mig, sa älvkungen. Men mitt intellekt har inga gränser.

Sedan tryckte han på en knapp med sin tunga.

- Ha-ha-ha, ni kommer att dö allihop, skrattade älvkungen. Jag har riggat byggnaden så att den sprängs om 400 sekunder.

Önna hoppade fram och klöste älvkungens strupe. Han dog. Sedan sprang vi!

Peta ville rädda några älvor på vägen. Jag hade en känsla av att vi inte borde göra det. Men jag sa ändå att vi kunde försöka. Vi såg några älvor medan vi sprang. Vi knockade dem och tog de på våra axlar. Orcherna sa att vi borde hoppa ut genom fönstret. Jag vet inte vad deras plan var, men de verkade väldigt fokuserade. En av orcherna kastade fram åtta olika sorters blommor på golvet och sa till oss att ställa oss på blommorna. Vi gjorde som orchen sa. Då plötsligt började blommorna flyga. Vi flög ut ur fönstret. Därute fanns det massa älvor som försökte skjuta ner oss. Men orcherna kastade fram nya blommor som fungerade som skydd åt oss. Vi flög iväg oskadda allihop. Vi hade sex knockade älvor med oss. Jag undrar vad som händer när de vaknar? tänkte jag. Längre kom jag inte i min undran.

BOOM! Det var en gigantisk explosion! Tryckvågen gjorde att vi flög långt bort. Plötsligt var vi ända tillbaka till skogen. Omkring oss föll stenblock från explosionen.

Vi landade oskadda. Jag berättade att jag hört älvkungen säga att älvarna kommer bli utrotade eftersom de inte är naturliga. Vi vandrade vidare genom skogen medan stenblocken föll. Efter ett tag blev det lugnare. Vi hade kommit till orchernas skog nu. Jag såg 25 orcher. De hälsade oss välkomna. De berättade att de kastat en magi som gjorde att marken som blivit skadad skulle återhämta sig.

Efter en stund nådde vi fram till orch-drottningen. Vi la ner älvarna vi burit på. Jag såg då hur ljuset i deras ögon försvann. Jag hade haft en känsla av att detta skulle hända. Älv-kungen hade säkert inte velat att de skulle leva fria. Han hade gjort så att om han dog skulle alla andra älvor också dö.

Vi begravde älvarna. Sedan vilade vi en stund. Det var dags att möta Petas syster. Jag pratade med Peta i min mänskliga form. Jag frågade om hon var redo. Jag sa att folket kommer att tro att hon vill ha tronen med våld och att hon kanske behöver slåss mot dem. Peta sa att hon var redo, men bad mig att inte döda civila. Jag sa att jag skulle göra mitt bästa. Jag kollade vad jag hade för utrustning. Ett fungerande slaghalsband och flera medicindrycker fanns i min väska. Sedan somnade vi utmattade allihop.

Vi vaknade utvilade nästa dag. Jag frågade rutan om det fanns någon möjlighet för oss att vinna. Rutan svarade att "Du är smart. Du tror inte att detta är ett tv-spel. Du har 45 procents chans att besegra ondskan."

Okej, mina chanser är kanske inte så höga, så jag får tänka ut en reservplan om det går snett, tänkte jag. Jag packade ner några saker och anslöt mig till de andra. Vi planerade att orcherna skulle väcka uppmärksamhet medan jag och Önna smög oss in på slottet. Jag bad Peta stanna. Hon är landets prinsessa och måste överleva. Men Peta sa att hon måste få vara med och hjälpa oss. Jag sa att jag förstod.

Vi vilade oss igen. Men snart var det dags. Jag tänkte på mitt liv här i den här världen. Jag tänkte också på mitt hem där jag kom ifrån. Jag tänkte på mamma och pappa och min lillebror. Min lillebror hade just börjat spela tv-spel kom jag ihåg. Jag var nervös. Men detta måste göras. Jag somnade igen.

Nästa dag vaknade jag av att en armé av orcher ledda av orch-mamman Senja hade anslutit sig till oss.

- Jag har fött hundratusen orcher, sa orch-mamman Senja. Ursäkta att jag inte kunde hjälpa till mer.

Skämtar hon eller? tänkte jag. Hon är en orch, ingen myra.

Vi gick tillsammans till kungariket. Vi kom fram till en öppen plats. Där såg jag en person jag kände igen. Det var den noble mannen vars son Öнна hade dödat.

- Groda, var är du? sa mannen. Som straff kommer jag att döda dig för vad du gjorde med min son.
- Menar du människan som tog mig och nästan dödade Geffe, sa Öнна. Du kommer inte röra honom för jag...

Mer hann inte Öнна säga innan mannen kastade en vind-magi som skadade 45 på Öнна. Jag fövandlade mig från människa till grod-form. Jag hoppade fram till mannen.

- Det är jag som är grodan, sa jag. Jag vill...

Mer hann jag inte säga förrän han kastade en magisk attack mot mig. Jag lyckades snabbt hopp undan. Jag ställde mig redo för att göra en motattack. Jag spottade syra mot honom. Mannen kastade fram en magisk sköld som tog det mesta, men han tog 20 i skada. Men det kom en ny magi-attack från honom. Tre magiska strålar sköts mot mig. Jag hoppade undan igen, men en av strålarna träffade mig. Jag tog 30 i skada. Peta var snabb att kasta läkande magi över mig. Jag fick tillbaka allt jag förlorat. Jag sköt iväg min tunga mot mannen. Träff! Medan jag höll fast honom bet jag honom i armen. Han förlorade 20 + 20 och skrek samtidigt av smärta. Peta steg fram och vände sig mot mannen.

- Han menade inte illa, sa Peta till mannen och pekade på mig. Han räddade mig från Jun-Jun. Jag förstår hur du känner dig, men snälla lyssna...

Mannen kastade en magi mot Peta. Jag hoppade emellan och tog smällen. Det blev 30 hp i skada.

- Tyst! sa den noble mannen. Jag vet inte hur du blivit den du är. Men du är på monstrets sida. Drottningen kommer besegra älvorna så att vi kan...
- Älvorna är döda, avbröt Peta. Älv-kungen är död. Älvorna var ett av älv-kungens experiment. Det var en goblin som utvecklats till älva som han klonat. Och Geffe är inte ond. Han menade inget illa. Det är ett stort misstag.
- Tyst din förrädare! skrek den noble mannen till Peta. Han mördade min son Fred! Jag kommer inte lyssna på vad du säger. Jag kommer hämnas min son. Om du står i min väg kommer jag döda dig också.

Jag förvandlade tillbaka mig till min mänskliga form.

- Prata inte så om prinsessan Peta, sa jag. Jag vet inte vad för slags magi som gjort allt detta. Men du måste vara helt vrickad om du tror att drottningen är bra för landet. Tänk om hon och Peta hade samarbetat. Då hade älvorna kunnat besegrats mycket tidigare. Jag menade inte att skada

dig eller din son. Det var inte min mening att döda hunden heller. Jag såg något som drack i vattnet när jag var under ytan. Jag såg det som ett byte.

Mannen blev bara allt argare. Han attackerade mig igen. Jag hoppade undan och spottade på honom. Det blev träff. Han tog 35 i skada. Då tog han fram ett svärd. Jag gjorde ett nytt hopp åt sidan och spottande frätande syra igen. Han blockade med sitt svärd, men svärdet frättes sönder av min syra. När han tittade förvånat på hur svärdet föll isär passade jag på att bita honom. Han förlorade 40 hp. Öнна sprutade samtidigt eld mot honom. Då förlorade han 20 till. Men han högg mot mig med det trasiga svärdet. Det gijhorde att jag förlorade 35 hp. Jag bet honom igen. Han tog 35 till i skada. Han var väldigt skadad nu. Jag försökte knocka honom, men mannen kastade en magi framför sig.

- Om jag ska dö kommer jag ta dig med mig Herr groda, sa mannen. Detta är för drottningen!

Det bildades gnistrande elektricitet runt mannens kropp. Han kommer göra en desperationsattack! tänkte jag. Jag använde min tunga till att greppa Peta, Öнна och orcherna. Jag kastade undan dem allihop. Sen kom attacken.

Jag tog 100 i skada. Jag var väldigt skadad. Men jag överlevde. De andra kom fram och läkte mina sår. Den nobla mannen var borta. Det var bara en hög med sot kvar där han stått. Vi sörjde honom lite allihop.

Sedan var det dags att anfalla borgen. Vi rörde oss snabbt framåt. Vi lyckades tränga oss in förbi murarna. Inne i staden innanför upptäckte vi att folket hade flytt. Det är bra, så att inte civila dör, tänkte jag.

Plötsligt kom en handyxa flygande mot mig! Jag hoppade undan innan den träffade. Jag såg samtidigt en annan yxa komma farande mot Peta. Jag använde min tunga för att flytta på henne. Hon klarade sig undan. Då såg jag en stor man en bit bort. Han såg stark ut. Det måste varit han som kastat, tänkte jag. Mannen stod och skrattade. Jag måste vara försiktig, han verkar vara en general eller något, tänkte jag vidare.

- Joppe! Utbrast Peta. Vad gör du? Ser du inte vad jag gör? Du är på fel sida.
- Tyst, svarade Joppe. Jag vet vem jag följer. Jag är på Sandras sida till slutet. När du dör kommer vi döda Gorm så att hans planer inte kan fullföljas.
- Vänta nu! sa Peta. Menar du satansormen Gorm? Besten som förslavat människor sedan 1400 år tillbaka. Är du galen? Varför samarbetar ens min syster med honom?

Jag var helt förvirrad. Så sista bossen är ett monster vid namn Gorm? När jag hamnade i den här världen och kunde utvecklas så kunde jag välja på att vara en orm eller groda. Kunde jag alltså blivit en satansorm om jag velat? Men vem är den här Gorm? Är det en person som likt mig hamnat i den här världen eller är det bara ett starkt monster?

Jag vände mig sen till Peta och frågade om Joppe. Hon berättade att det var hennes syster Sandras livvakt.

- Vem är du pojke? Frågade Joppe och tittade på mig. Varifrån kommer du? Jag kommer se till att din by kommer sättas i brand som hämnd för ditt förräderi.

Jag tänkte säga "bra come-back", men ångrade mig. Jag tog ett djupt andetag.

- Jag slåss för den riktiga drottningen i landet, svarade jag. Du slåss för en kvinna som är tjänare åt ett monster. Det låter inte som en mäktig ledare precis.

Jag spottade mot livvakten Joppe. Han blockade med sin yxa. Jag hoppade framåt mot honom och kastade samtidigt fram min tunga och höll fast honom. Jag bet till. Joppe förlorade 10 hp. Men då sparkade han hårt på mig. Jag förlorade 25 hp. Peta läkte mina sår med sin magi. Öнна spottade samtidigt eld mot Joppe. Han blockade men tog ändå fem i skada. Jag spottade syra. Han blockade igen, men förlorade ändå 10. Joppe tog upp sitt svärd och högg mot mig. Jag tog 20 i skada. Joppe fortsatte att attackera mig. Han använde nävarna denna gång. Jag tog 20 till i skada. Jag hoppade undan. Då var det Öन्नas tur att attackera. Hon försökte klösa honom, men han undvek hennes attack. Joppe sparkade istället mot Öнна. Hon tog 30 i skada. Peta fokuserade på sina krafter och läkte Öнна. Då försökte Joppe hugga Peta med sitt svärd. Men jag stoppade han försök med min tunga. Jag höll fast honom och bet till. Han tog 20 i skada. Det blev lugnt en kort stund och jag och Öнна fick vår hälsa tillbaka. Sedan samlade jag kraft och spottade frätande syra på Joppe igen. Han undvek min attack ännu en gång! Men då var jag direkt snabb och använde min tunga för att binda fast honom. Jag lyckades!

- Nu, attackera honom! skrek jag.

Jag spottade syra på Joppe medan Peta samtidigt spottade eld. Han tog 80 i skada av våra attacker. Jag hoppade fram och bet honom i nacken. Det gav 100 i skada! Samtidigt hade Öнна börjat klösa honom. Det tog han 20 + 20 + 20 + 20 i skada av. Men han lyckades bryta sig loss ur mitt grepp och sparkade Öнна. Hon tog 40 i skada. Peta kastade direkt en magi för att läka Öन्नas sår. Jag spottade en ny omgång syra mot honom. Han tog 50 i skada.

- Ha-ha, du är stark, utbrast Joppe. Men jag är starkare. Jag kommer visa dig!

Joppe slog mig jättehårt i magen. Det kändes som att jag dog. Jag tog 100 i skada.

- Ha-ha-ha, nu är du död! skrattade Joppe.

Jag blev väldigt skadad. Men jag överlevde. Jag reste mig och gick mot Joppe. Han tittade helt chockat på mig. Jag bet hårt i hans nacke. Han hade tagit 200 i skada. Han började hosta och spotta blod.

- Hur kunde du överleva min attack? frågade Joppe. Ingen har gjort det förut. Vad är du? Ett monster?
- Jag är bara jag, sa jag.

Sen använde jag min tunga, höll fast Joppe och bröt hans nacke. Han dog direkt. Jag och de andra gick alla upp 10 i level.

Sedan gick vi vidare. Vi kom till en stor sal. Det var mörkt. Jag sa till Öнна och Peta att hålla sig nära mig. Vi kom till tronrummet. Vi såg inget konstigt, men jag kände direkt att något var fel. Då såg jag en skugga som rörde sig. Det var Sandra, den falska drottningen, som kom springande mot oss. Hon hade en dolk i handen. Hon var på väg rakt mot Peta. Jag använde snabbt min tunga för att dra undan Peta.

- Vad gör du? utbrast Peta till sin syster. Din general är död och vi har besegrat älvorna. Vi måste inte slåss.
- Ha ha ha, skrattade Sandra. Jag vill ha tronen. Du må ha fötts med en kraft, men jag är en bättre ledare. Vem är förresten din vän bredvid dig? Det verkar som att prinsessan har ett monster i sin armé.

Systemen vände sig och pekade på mig.

- Hallå där monster, sa Sandra. Är prinsessan din slav?

Jag som var i min människoform tog fram mitt slavhalsband och kastade det över hennes hals. Samtidigt tänkte jag ut en cool replik som man säger i en story.

- Nej, men du är det! fick jag ur mig.

Sandra försökte få av sig halsbandet men lyckades inte. Hon var som i chock och skrek rakt ut.

- Aaaaaaaa! Skrek Sandra.

Sedan knockade jag Sandra. Hade detta varit en anime-serie hade den här delen varit väldigt lång, tänkte jag. Kanske till och med tre avsnitt lång. Men jag kommer inte låta det ske.

Vi gick vidare. Vi kom till ett ställe med en trappa som ledde ner till en dörr. Vi gick ner för trappan och öppnade dörren. Innanför var det ett stort rum. Därinne såg jag massa gravida kvinnor. Det såg ut som att de höll på att föda grodägg. Jag måste ha sett helt chockad ut.

Då hörde jag en röst.

- Men vad har vi här? sa rösten. Är det en prinsgroda? Och vänta, är det inte prinsessan Peta också! Har du kommit för att bli min hustru? Ha ha ha.

Jag kollade runt, men jag såg ingen. Det måste vara ledaren Gorm som pratar, tänkte jag.

- Visa dig, sa jag. Vi har redan besegrat...
- Ha ha ha, du tror att de är mina allierade, skrattade Gorm. Vad roligt. Nej, jag har inga allierade. Jag vill bara styra världen. Det enda hotet är älvorna. Men nu när de är borta kan jag ta över världen.
- Okej, men varför dödade du inte Peta om du ville ha makten? frågade jag. Du jobbade väl ihop med hennes syster Sandra? Varför?
- Det är enkelt, sa Gorm. Jag visste inte vad Sandra hade för planer. Jag vill para mig med den riktiga drottningen. Då skulle våra barn bli så mäktiga att vi kan ta över andra världar. Hon och jag och våra barn sida vid sida.
- Okej, så du är bara en galen demon, sa jag. Men jag kommer stoppa dig!

Sedan hoppade jag mot Gorm för att kunna bita. Men han slog mig med sin svans. Jag förlorade 35 hp. Peta läkte återigen mina skador med sin magi. Önna sprutade eld på Gorm. Han tog 10 hp i skada. Det var inte så mycket alls, tänkte jag. Jag tog och spottade syra mot Gorm. Då tog han 40 i skada. Jag hoppade på honom igen och bet hårt. Han förlorade 25 hp men slog sedan bort mig. Jag tog 30 i skada av hans slag. Peta var snabb med sin läkande magi igen. Medan mina sår läktes klöste Önna Gorm. Han tog 5 + 5 + 5 + 5 i skada.

Gorm stirrade på Önna. Jag förstod att han försökte hypnotisera henne. Jag spottade en ny omgång syra mot honom. Han förlorade 30 liv. Sen klöste han mig. Han klo gick igenom magen på mig. Jag blödde mycket och förlorade 100 liv.

- Geffe, nej!! skrek Peta.

Peta använde sin läkande magi men samtidigt använde Gorm sin svans för att binda fast henne.

- Nej du min hona, sa Gorm. Jag kommer inte tillåta det. Han ska dö!

Jag kom på att jag kunde fråga efter hjälprutan. Hjälp dök upp.

HALLÅ. DET VAR LÄNGE SEDAN. VAD KAN JAG HJÄLPA TILL MED? DU ÄR VÄLDIGT SKADAD SER JAG.

- Finns det något sätt för mig att besegra Gorm på? frågade jag.

JAG, DU KAN BESEGRA GORM. MEN DET KOMMER KOSTA DITT LIV OM DU GÖR DET. MEN DU MÅSTE BÖRJA MED ATT SKADA HONOM OM DU VILL GÖRA DET. DU KAN FÖRST KÖPA LÄKANDE HUD FÖR 45 POÄNG. VILL DU GÖRA DET?

Jag svarade ja. Mina sår började genast läkas. Jag hoppade på Gorm. Jag bet honom i hans öga. Han förlorade 30 hp. Jag använde samtidigt snabbt min tunga för att befria Peta.

- Hur gjorde du det där!? utbrast Gorm. Du blev ju skadad. Vem är du grodprins? Du är i alla fall inte en av mina söner eller döttrar.
- Jag är en person som kommer stoppa dig, sa jag.

Vilken kliché-replik det där lät som, tänkte jag för mig själv.

- Vad ska vi göra? frågade Peta. Vi kan inte besegra honom. Vi måste försöka med magi.

Om Peta använder sin magi kommer hon att dö, tänkte jag. Men vänta lite, menade rutan att jag kan dö istället för henne? Det är inte så att jag vill dö, men det var kanske meningen att jag hamnade i den här världen för att jag var den som kunde stoppa Gorm?

- Är du säker på att du kan göra attacken igen Peta? frågade jag. Du blev jättesjuk och skadad sist du gjorde den. Jag vill inte att du skadar dig.

Peta undrade vad jag pratade om. Jag menade inte att det skulle låta romantiskt, tänkte jag. Jag såg hur Peta började koncentrera sig. Hennes kropp började lysa av energi. Jag tittade på Peta.

- Jag litar på att du klarar det, sa jag. Fokusera bara.

Det var dock en lögn. Jag var inte alls så säker. Men jag var säker på att jag måste göra det svåra valet. Jag såg hur det började lysa i hela rummet.

- Sluta nu min hona, sa Gorm till Peta. Du kommer dö om du fortsätter. Men om du ger upp och blir min så lovar jag att skona dom två där.

Gorm pekade på mig och Öнна.

- Vi kan härska bägge två tillsammans, sa Gorm till Peta.

Jag rörde samtidigt vid Peta. Jag kände energin flöda i min kropp. Peta tittade oroligt på mig.

- Vad gör du Geffe!? utbrast Peta.
- Fårlåt, sa jag. Jag är glad att jag träffade er. Jag kommer stoppa Gorm en gång för alla.
- Nej, snälla Geffe! ropade Peta. Jag vill inte att du skall offra dig. Vi kan hitta ett annat sätt att besegra Gorm på. Snälla Geffe! Vi kan inte låta dig dö.

- Jag förstår det, sa jag. Men jag kan besegra Gorm. Det är därför jag är här. Jag hamnade i den här världen för att besegra honom.
- Nej, gör det inte Geffe! sa Öнна. Jag förlorade mina föräldrar. Jag vill inte förlora dig också. Vi kan besegra Gorm. Jag kan komma på en attack som skadar honom alvarligt. Snälla Geffe, offra dig inte. Jag älskar dig! Offra dig, snyft, inte. Snälla.

Jag tittade på Öнна. Hon hade varit min vän i ett år. Tillsammans hade vi upplevt den här världen. Jag visste inte att hon kände så här för mig. Men jag måste göra vad jag måste. Jag vill inte dö, men jag har inget val. Den här världen måste räddas från Gorm. Speciellt som han ju sagt att han kanske skulle ta över även andra världar. Nej, han måste verkligen stoppas! Jag tittade på Öнна och Peta en sista gång.

- Tack för... hann jag säga innan Gorm avbröt mig.
- Ni vet om att jag är här väl? skrattade Gorm. Jag kunde attackerat medan ni pratade men min hustru är ju här så jag gjorde det inte. Men nu skall du dö Geffe! Ha-ha-ha-ha. Farväl.

Sedan gjorde Gorm en attack. Han sköt en laserstråle som träffade mig. Jag blev svårt skadad. Jag kände mig svag och blödde ur munnen. Jag hade bara 1 hp kvar. Jag började hosta blod. Men då började min kropp lysa. En skylt dök upp. Jag kunde välja en magisk attack. "Kärleksfullt offer" Under rubriken skada läste jag "Skadar fullt ut. Kan besegra onda demoniska fiender, men användaren offras för att skydda de man älskar".

Jag valde att använda magin. Min kropp började lysa rött. Jag sträckte ut min hand och rörde vid Gorm.

- Ha-ha-ha-ha, skrockade Gorm. Tror du den fåniga attacken kan skada mig? Jag är oövervinnelig. Du kan inte besegra mig. Ge upp Geffe.
- Jag kommer besegra dig Gorm, svarade jag. Jag fortsätter med min attack! Sådär ja.

Min kropp började lysa starkare nu. Jag sköt ut en stråle mot Gorm med mina krafter. Jag var inte troende, men nu trodde jag på att det fanns någon som skyddar mig.

Jag såg hur Gorm började bli suddig. Han såg både rädd och chockad ut.

- Nej!? utbrast Gorm. Vad är detta för magi? Jag är kungen! Monsterhärskaren av allt. Jag kan inte bli besegrad! Ahh...

Jag såg hur Gorm försvann helt och hållet. Där han stått var det bara en tunn dimma. På marken låg en liten hög av aska. Då tittade jag på min hand. Det var som att den bara försvann. Sedan trillade jag ner på marken. Mina ben var borta! Jag kommer försvinna helt, tänkte jag. Det är priset jag valde för att skydda Peta och Öнна. Men jag valde rätt, tänkte jag.

Jag såg Peta och Öнна komma springande mot mig med tårar i ögonen.

- Geffe, Geffe! ropade bägge två.

Peta försökte läka mina sår, men det var bara mer och mer av min kropp som försvann. Jag tittade på dem bägge.

- Vi vann! sa jag. Gorm är död nu. Var inte ledsna för min skull. Jag valde det själv. Jag vill bara tacka för allt.
- Nej, snälla Geffe! ropade Öнна. Snälla Geffe, dö inte!

- Snyft-snyft, lät Peta. Snälla dö inte. Jag kan inte. Jag har förlorat en nära.
- Tack för allt stöd, sa jag. Jag är glad för det.

Sedan blev allt först mörkt. Jag var död. Min hp var 0. Sedan blev det svart.

Kapitel 36: Epilog

Jag vaknade. Jag befann mig i ett helt vitt rum. Jag såg en människolik varelse.

- Hallå Geffe, sa varelsen. Det är jag som är hjälprutan som har hjälpt dig. Du offrade dig för att rädda världen. Du skall ha tack. Gorm var ett stort hot mot vår värld.
- Vad händer nu? frågade jag.

På något sätt kände jag mig lugn fastän jag var död. Textrutan kom fram.

- DU ÄR DÖD. MEN DET ÄR NÅGOT SOM HAR HJÄLPT DIG. DET ÄR INTE VI. DET ÄR EN STÖRRE KRAFT SOM ALLTID SKYDDAT DIG. DU HAR INTE VETAT OM DET SJÄLV BARA. ANGÅENDE VAD SOM KOMMER HÄNDA MED DIG SÅ KAN DU INTE KOMMA TILLBAKA. MEN DU SKULLE KUNNA KOMMA TILLBAKA TILL DIN VÄRLD. VI KAN UPPFYLLA EN ÖNSKAN FÖR DIG.

Jag funderade på vilken önskan jag hade. Jag kunde alltså komma hem till min värld nu efter ett år. Jag blev glad, men ändå sorgsen att jag inte skulle få träffa Önna och Peta mer. Jag frågade om det var så att jag hade fler önskningar tillgodo om det var önskningar för andra personer. Rutan svarade ja.

- Jag önskar att tiden går tillbaka ett år innan jag kom hit, sa jag. Men att saker som hänt här inte kommer att hända, så att alla klarar sig. Eller förutom Sandra, Älv-kungen och Gorm då.

Men vad händer? tänkte jag för mig själv. Vad var det? Jag kände att jag hade en kraft, kanske lite som anime-serien Death Note som jag läst för länge sedan. Jag tänkte vidare på den där nobel-figuren som tog Peta. Den jäkeln skall dö! Jag tänkte också på Önna. Jag ville att hennes familj skulle leva. Och sonen till adelsmannen som Önna dödade, han borde få en örfil. Okej, jag får hejda mig i mina tankar så jag inte blir alldeles maktgalen.

Då kom rutan fram igen.

TACK FÖR ATT DU RÄDDADE VÄRLDEN. DU KOMMER ATT KOMMA TILLBAKA DEN DAG DU SKULLE HA DÖTT. MEN INGET KOMMER ATT HÄNDA DIG DENNA GÅNG. FOLKET KOMMER ATT HA GLÖMT DIG. MEN DU SJÄLV KOMMER ATT MINNAS.

Jag kunde alltså få tillbaka mitt liv igen, tänkte jag.

- Kan jag få tre önskningar? frågade jag.

VAD ÖNSKAR DU? frågade rutan.

- Först önskar jag Har Har död. Sedan önskar jag att älvorna är en naturlig ras, så att de lever tillsammans med orcherna. Jag önskar också att Petas livvakt Jöre inte dör.

JAG KOMMER GÖRA SÅ ATT DEN HÄR VÄRLDEN INTE ÄR I FARA. MEN NU MÅSTE DU HEM. TACK FÖR ATT DU RÄDDADE DENNA VÄRLD.

Sedan började allt bli mörkt. Jag hörde en röst.

- Vakna Geffe! sa rösten. Snälla vakna. Vakna Geffe, snälla.

Jag vaknade långsamt. Jag såg mamma. Det var mammas röst som hade pratat!

Jag låg i en sjukhus-säng. Jag hade ont i benet. Jag tittade ner på benet. Benet var brutet. Men jag levde!

Min bror Remmi kom in i rummet. Han hade med sig ett data-spel. Vi spelade en stund medan jag låg kvar i sängen. Sedan kom pappa in i rummet. Han hade en annan man med sig, Det var pappan till flickan som jag hade räddat från att bli överkörd. Han tackade mig och berättade att han hade betalat sjukhusräkningen.

Jag la mig tillbaka och vilade en stund. Mitt liv är tillbaka, tänkte jag.

Slut.